"ஜக, ஜீவ, ஈச; பர, ஐ....க்...கி...ய...ம்!!!

II

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

“ஜக, ஜீவ, ஈச, பர,
ஐ....க்....கி....ய....ம்!!!

II

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,

பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

போன் : (04256) 229655

முதற்பதிப்பு : முமுட்சுக்கள் யாத்திரை வெளியீடு
செப்டம்பர் (புரட்டாசி) 2010

அட்டைப்படம் : ஜக ஜீவ ஈச பர ஐக்கியம்
இதழ் 1
350 பிரதிகள்

அச்சிட்டோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1.	ஒரு திருக்குறளுக்கு விளக்கம்	௨
௨.	ஒரு சித்தர் பாடலுக்கு விளக்கம்	௨
௩.	ஒரு திருக்குறளுக்கு விளக்கம்	௩
௪.	ஒரு திருக்குறளுக்கு விளக்கம்	௩
5.	வழிப்படுவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?	௪
6.	ஒரு திருக்குறளுக்கு விளக்கம்	1௪
7.	மனம், குணம், வினை, விதி	19
8.	பரமாகிய மூர்த்திகளைப் பற்றிய சில உண்மைகள்	௨5
9.	கேடு வரும் பின்னே மதி கெட்டு வரும் முன்னே	௪௩
10.	ஒன்றினுள் ஒன்று அடங்கும் வழி என்ன?	5௩
11.	ஸ்வய ஞானானுபவம் பெறும் ஒருவன் எப்படி இருப்பான்?	56
1௨.	மாயா, மனம், வினை, விதி என்ன செய்யும்?	6௨
1௩.	ஸத்தியம் எது? அஸத்தியம் எது?	66
1௪.	ஸாமான்யன் யார்? சாதகன் யார்?	71
15.	பாமரன் யார்? பக்தன் யார்?	77
16.	ஸத்தியவான் யார்? தர்மவான் யார்?	8௨
17.	புண்ணியவான் யார்? மஹாபாபீ யார்?	86
18.	அனேக சாணிப்புழுக்களுடன் ஒரு சிறிய சர்ப்பம்	9௩
19.	எதை செய்ய வேண்டும்? எதை செய்ய வேண்டாம்?	99
௨0.	நரை, திரை, மூப்பு, சாக்காடு இவைகளின் விளக்கம் என்ன?	106
௨1.	அனாதை ரக்ஷகன், ஆபத்பாந்தவன், தீன ரக்ஷகன், தீன பந்து இவைகளுக்கு விளக்கம்	11௩
௨௨.	மனதிற்கும் நாம ரூபத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்?	117
௨௩.	ஆண் யார்? பெண் யார்?	1௨0
௨௪.	௪ ஏணி, ௪ நபர், மிக உயரமான மதில் சுவர்	1௨௩

எல்லாம் நீ!

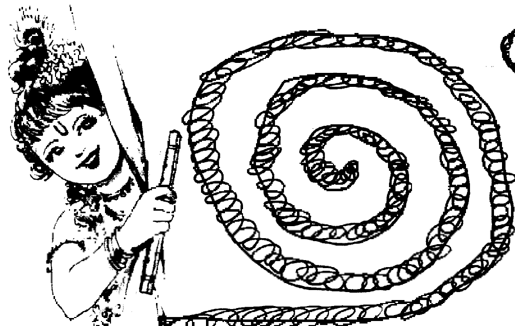

ஸத்திய வாக்கை (1)

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் நிலைபெறும்!

"ஸ்ரீநாத்குரு திருவடி தன்னை"!
"தெய்வம் மனுஷ்யானும்"!
"நம்பினோர் கெடுவதில்லை"!
"யத் பாவம் தத் பவதி"!
"ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெய்ஜெயராம்"

ௐ (ஓம்) !!!

அகம்பிரம்மம், ஜெகம்பிரம்மம்
அ க மே ஏ ஸ் வரம்
ஜெகம், பரமும், ஜீவர்களும்
சி றி து ம் இல்லை!

உ

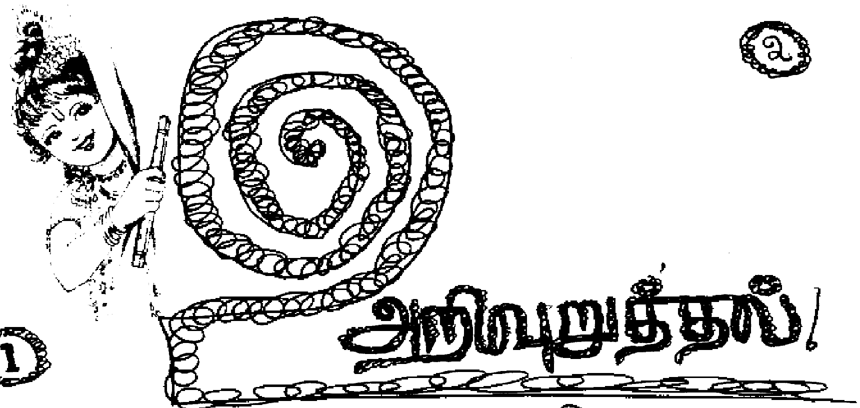

1

அறிவுறுத்தல்!

கற்றதனல் ஆய பயனென்கொல்? வாலறிவன்!
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்!

பட்டம் படிப்பு பதவி அந்தஸ்து
கௌரவம் இவைகள் சூழ்ந்த. ப...... ண......ம்!
இவையெல்லாம், உடல் உலகிற்கே. உனக்கல்ல.
இறைவனை! அறிந்துணரும் க......ல்......வி......யே!
உனக்கு உரியதாகும். அவனை அறிந்துணர்ந்து,
அவனோடு கலந்துவிடவே, இவ்வுலகிற்கு வந்தாய்.
அவனை மறந்து, வீணே உலகில், தெருநாய் போல்!
அலையாதே ம......ன......மே.

2 கண்ணுக்கு கண்ணெதிரே, கட்டையிலே வேகக்
கண்டும், என்றென்றும் ஸ்திரமாக இருப்போம் என
எண்ணுகிறாயே! பேதை மனமே.
பொன் பொருள் ஆசையிலும்! பூவையர் (பெண்கள்)
மோகத்திலும்! சிக்குண்டு மனமானது இன்
னமும், நெடுங்காலம் வாழ்வோம்! அனுபவிப்
போம்! என பேராசையினால் மயங்குகிறது.

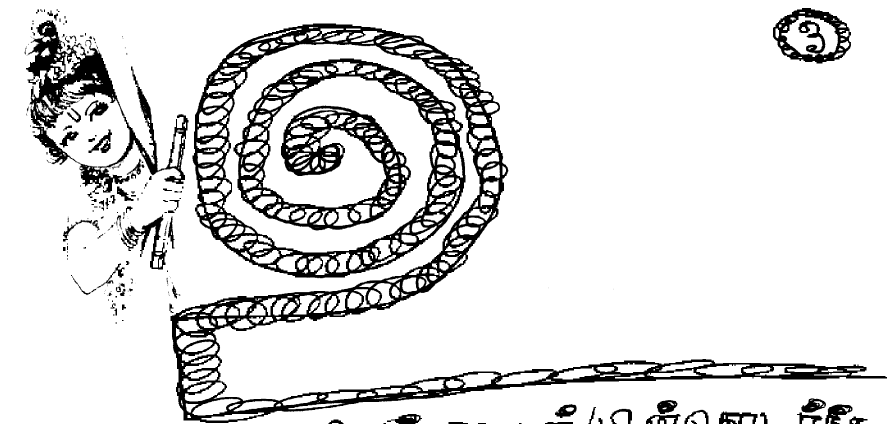

(3)

ஒவ்வொரு அடியிலும், காலன் பின்தொடர்ந்து
வருவதை உணர்வதில்லை. காரணம் நாமரூப
உலகத் திரை, கண்களை மறைக்கிறது.

(3) இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

நமக்குத் துன்பம் செய்தவர்களை, தண்டிப்பது என்பது,
அவர் வெட்கப்படும்படியாக, அவருக்கு ஓர்
நன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்பது குறள்.
உனக்கு நன்மை செய்ய இயலாவிட்டாலும்,
அவர் தவறை மற. மன்னிக்கப் பழகு.
விட்டுக் கொடுத்து நீ விலகிக் கொள். அங்கு
நீ! அடங்கு! அடக்காதே!

(4) தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

(4)

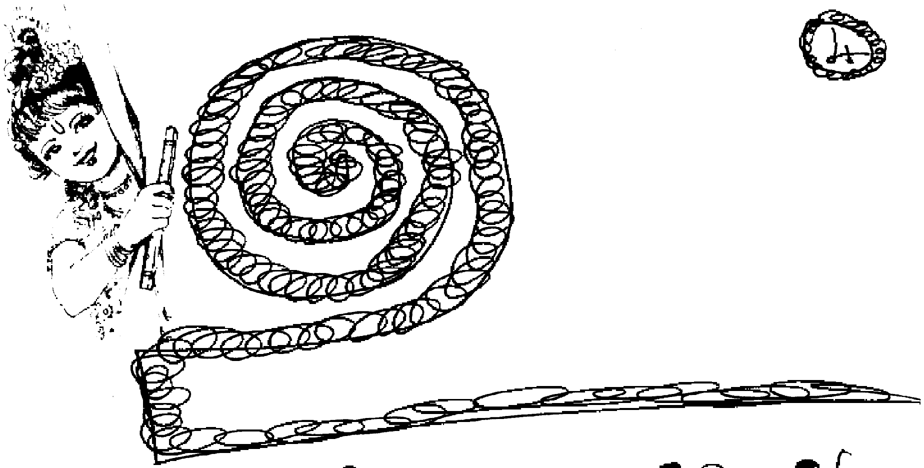

இங்கு சினம் எனக் கூறுவது :- வஞ்சினம்!
(கடும் கோபம்) கோ பா வே ச ம்!
வி ரோ த, கு ரோ த ம்! ஆகும்.
ப ழி ச் சொல்லும், பா ப ச் செயலும் ஆகும்.
உன்னை நீ, பாது காக்க வேண்டுமானால், மேலே
கூறிய ஆ வே ச ம்! வராமல்,
பாது காத்துக் கொள். அது பிறரை அழிக்காது.
அது உன்னையே அழிக்கும்.

(5) ஓம் அன்பான பாபாஜி! ஓர் சிறிய
கேள்வி? வழிபடு வதற்கும்! வணங்கு வ
தற்கும் ! உள்ள வித்தியாசம் என்ன? மேலும்
தாங்கள்! யாரை? எதை? ஏன்? வணங்குகிறீர்கள்?
அத்வைதர்களுக்கு, இவை இரண்டும் உண்டா?
இம் மூன்று கேள்விகளுக்கும், சிறந்த விளக்கம்
தேவை பாபா?

வழிப்படுவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

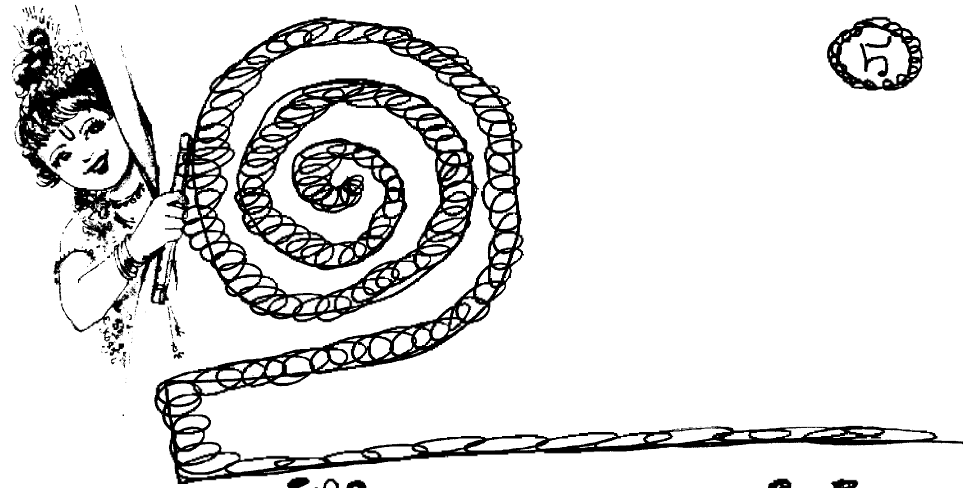

௫

பதில்:- (1) கேள்வி:- வழிபாட்டிற்கும், வணக்கத்திற்கும், வித்தியாசம் என்ன?

பதில்:- வழிபாடு என்பது, அபிஷேகம், ஆராதனை, ஆரத்தி, நிவேதனம், பூஜை, இவைகளால் தேவ தெய்வங்களை, ஆராதனை செய்வதாகும்.

வணக்கம் என்பது, சிரசின் மீது, இருகரம் கூப்பியும், மார்பின் முன் இருகரம் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்த நிலையிலும், "எல்லாம் நீயே!" என **இறைகுரு**! இரண்டையும், ஒன்றுபடுத்தும் நிலையில், இருகரமும், இணைந்து நமஸ்கரிப்பதாகும்.

(2) கேள்வி:- தாங்கள் யாரை? எதை? ஏன்? வணங்குகிறீர்கள்?

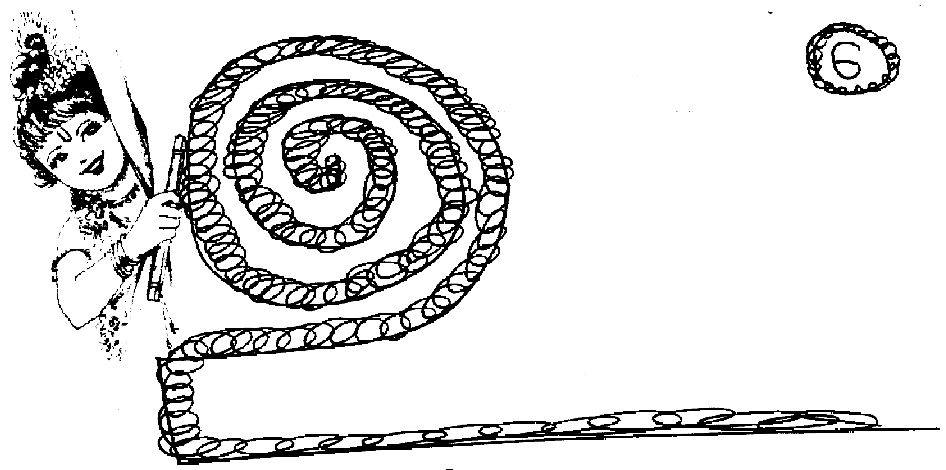

⑥

பதில்:— யாம் சூரியனையும்! காவிரிமாதா
வையும்! மலையையும்! வணங்குகிறோம்.
ஆனால் வழிபடவில்லை. அதன் காரணம்:—
(A) அன்பர்களுக்காக (உங்களுக்காக)
வணங்குகிறோம். அதன் காரணம்:— எமக்கு
எதுவும்! எவரும்! அ ன் னி ய மா ய் இல்லை
எமக்கு, தே வை யு ம் இல்லை! இதுவல்லாமல்
" எந்த க ர் மா வு ம் இல்லைதான்.
அறவே அக் க ர் மா வி னை வே யே எம்மை
வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறோம். காரணம்:—
(B) யாம் அந்த ஸத்கர்மா! செய்யவில்லையாயின்
எம் அன்பர்களும்! கர்மா செய்யமாட்டார்கள்.
வழிகாட்டியானால் (எம்) நிலைக்கு பொருந்தாமல் போய்
விடும். பின் கைகாட்டியின் நிலை! பயனற்று
போய் விடும்.

வழிப்படுவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

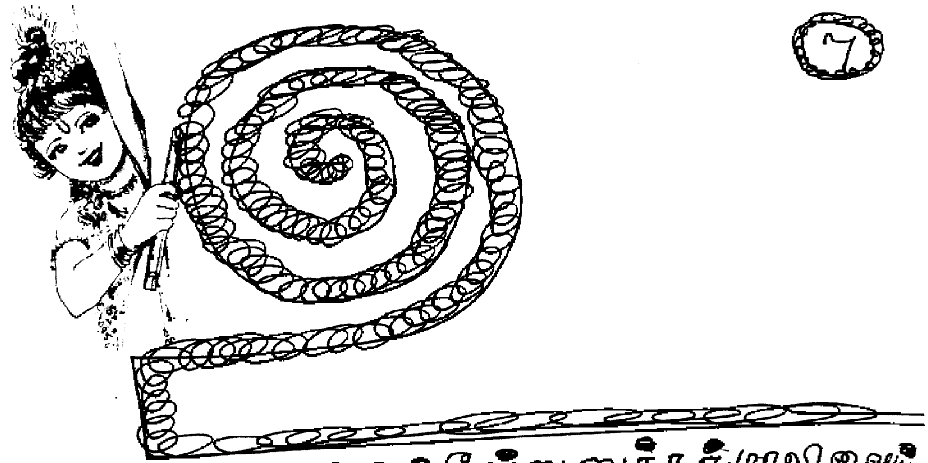

உ யாம் செய்யும் இம் மூன்று ஸத்கர்மாவிலும்
எம் மெய் | அன்பர்களின் | வலிய | கர்மாவின்
பருமை | குறைக்க முடியும். அழிக்க முடியாது.

அவ்வணக்கத்தின் காரணம் :- வணங்குதலில் :-
விண் (உடவால்) யில் பணிவு | வேண்டும்
மண்ணில் அஸாத்திய பொறுமை | "
பணிவு :- நதியைப்போல் வளைந்து நெளிந்து செல்.
பொறுமை :- மலையைப்போல் உன் வசதியத்தில்!
உறுதியாயிரு. என்பதாகும்.
உதாரணநிலையாய், சூரியனைப் போன்று, வேறு
ஒளியை ஏற்காது, ஸ்வயம் ஜோதியாக
விளங்கு! துலங்கு! இயங்கு! என இம்மூன்றின்
நிலையிலும் அம்மூன்றையும்!
வணங்குகிறேன் (ஆலவ் வழிபடாவிடி)

ஜக ஜீவ ஈச பர ஐக்கியம் இதுஃ ।

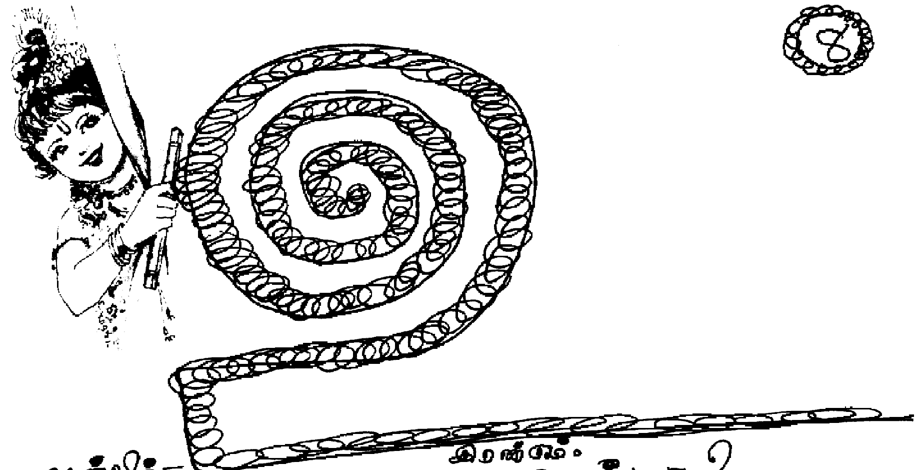

8

③ கேள்வி:- அந்வைதிகருக்கு இவை (இரண்டும்) உண்டா?

பதில்:- அந்வைதிகளுக்கு, வணக்கம் வேண்டும். வழிபடுவது! வேண்டாம் என, ஸ்ரீஷூஹ ணி தன் வாயிலாக அறிகிறோம். மேலும்:-

வழிபடுவதால், காமா! தோன்றும்! பிணையும்.

வணங்குவதால் ,, தோன்றுது! தொடராது.

,, பணிவும்! பொறுமையும்! இயல்பாகவும் வேறு முயற்சி & முயற்சி இல்லாமலும் ஸாந்தியமாகும்.

ஆனால் இன்றைய, கலியுக குருமாரின் போதனை! எப்படி இருக்கிறது என்றால்:- ஸாஸ்திரம்! வேதம்! வேதாந்தம் மந்திர & யோக ஸித்தி பயிலும் நீ! பயின்ற நீ பிறரை வணங்காதே! பணியாதே! அப்படி செய்தால், உன் சக்தியை இழந்துவிடுவாய் என்றும்,

,, அவன் உன்னிலும் பெரியவன் ,, ஆகிவிடுவான், என்றும்; தருதகண்டு!

வழிப்படுவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

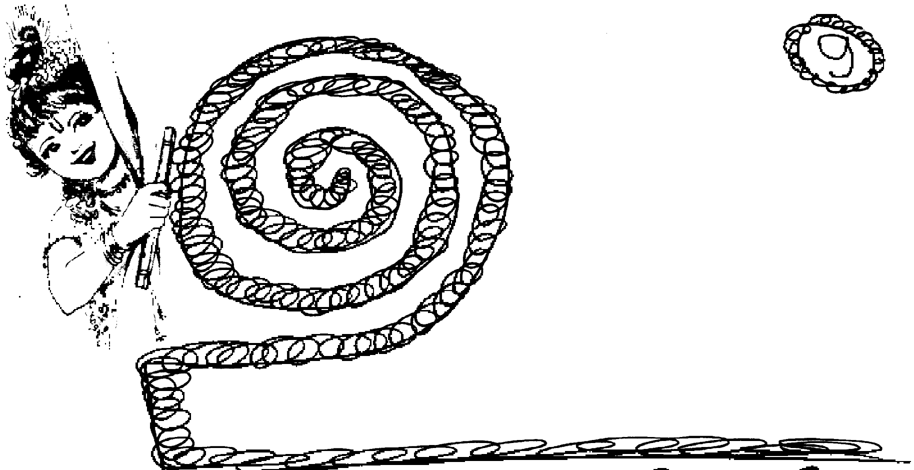

வணங்குதலும், பணிதலும், வேண்டும் என்றும்,
வரட்டு வேதாந்தம் பேசி, எங்கும், எதிலும்
எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீ பகவான் அந்தர்யாமியாக
(இயக்க நிலையில்) இருக்கிறான் என்பதையும்,
இயங்கா நிலையில் பரம் சர்வாந்தர்யாமியாய், ஊசி
நாட்ட இடம் இல்லாமல் சர்வ வியாபியாய்,
நிறைந்திருக்கிறது என்பதையும் மறந்து
விட்டார்கள். அதனை மறுத்தும் விடுகிறார்கள்,
என்றும் ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.
ஓர்மித்து, பக்திக்கும்,
உணர்ந்து, ஞானத்திற்கும்,
அடிப்படையான, பணிவும்,
பொறுமையும், மறைந்து விட்டன என்று சொல்வதை
விட, மறுத்து விட்டார்கள் என்றே
(வறட்டு கௌரவமே காரணமாகும்) சொல்லலாம்.

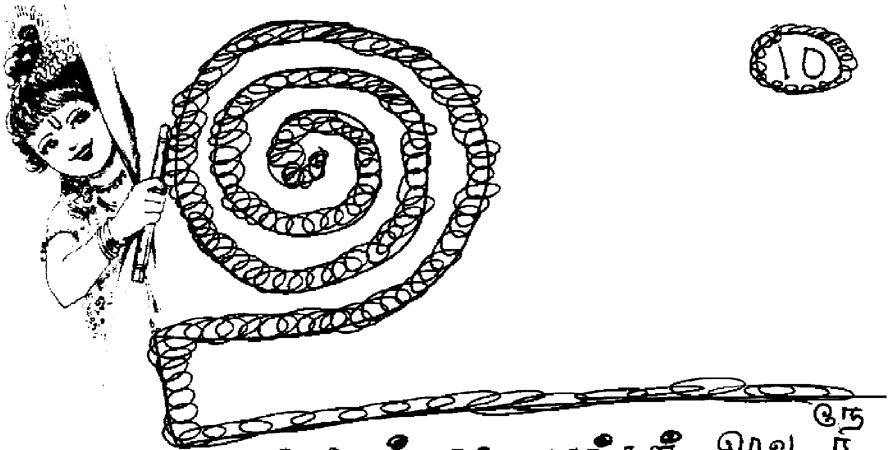

மேலும் ஓர் கேள்வி வந்தது :- தாங்கள் இரவு நேரம்
ஸ்நானம் முடிந்த பின்னும், சூரிய நமஸ்காரம் !
செய்வதை காண்கிறோம். அது சமயம் சூரியன் !
அஸ்தமனம் ஆனபின்னரும், கிழக்கு நோக்கி,
நமஸ்காரம் செய்யும், பொருளென்னவாமா?
பதில் :- இங்கு சூரியன் ! முக்கியமல்ல. அவன்
எழுந்தருளும் திசையே ! முக்கியமாகும்.
மேலும் **ஒளியே** ! முக்கியமாகும்.
சூரியன் ! முக்கியமல்ல என உணர்க. சூரியன் !
நாம ரூப சம்பந்தம் ! உடையதாகும்.
"சூரிய ஒளி **பர** ! சொரூப சம்பந்தம்" என உணர்க
அது தோன்றும் இடமே முக்கியமாகும்.
சஞ்சாரம் செய்யும் இடம் முக்கியமல்ல.
குறிப்பு :- அது போக்கு வரவற்றதாகும். அந்த
உண்மை வான் நிரந்தர ஒளியையே ! வணங்குகிறோம்.

வழிப்படுவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

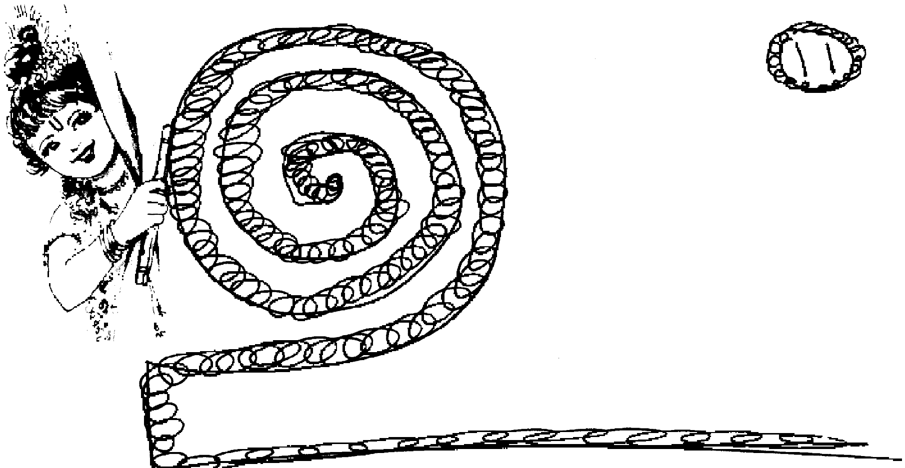

11

வழிகாட்டும் நியதியால் அம்மூன்றையும்!
சூரியன்! நதி! மலை! நமஸ்கரிக்கிறோம்.
கை காட்டும் நியதியால், ஒழுக்கநெறி
முறைகளை! உணர்த்துகிறோம்.

வழிகாட்டுவது போதனையாகும். கைகாட்டுவது உணர்ந்தவரே
பணிவில்! ஓர் உண்மை உண்டு. அதாவது

(A) உன்னுடைய அறியாமையின், அஹங்கார மமகாரம்! முழுமையாக நாசமடைகிறது.

(B) எங்கும் நிறைந்திருக்கும், இறை & குருவை ஓர்மித்து ஒருவில்! உணர்கிறோம்.

(C) எல்லாம் நீயே! என்பது அனுபவமாகிறது.

(D) திருவடி! பணிவால் திருமுடி!
அனுபவ ஞானம் சாத்தியமாகிறது.

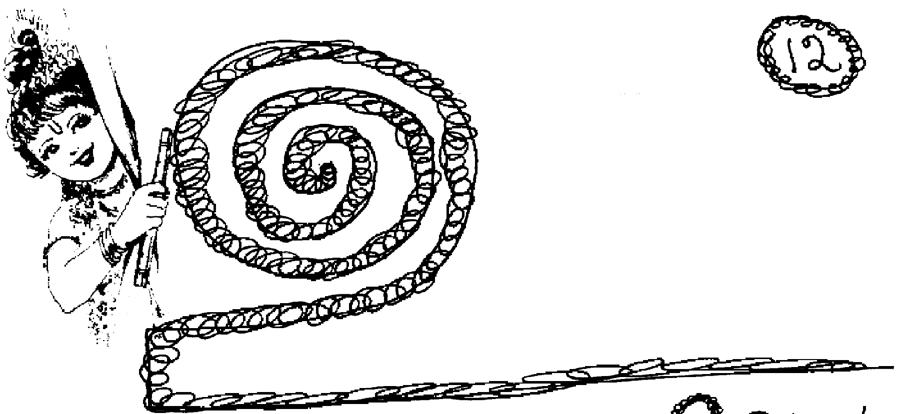

(ஈ) திருவடியில் உள்ள **ஞானியே!**

அணுவாகவும்! ஜீவாணுவாகவும்! பரமாணுவாகவும்!

ஆத்மாவாகவும்! பரமாத்மாவாகவும்! பரப்பிரம்மமாகவும்!

அதுவே நீயாகவும்! நீயே அதுவாகவும்! சிவய அனுபவ

ஞானம்! வெறும் நிலையை சுட்டிவைக்கிறது.

என ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

பொறுமையினால்! வெறும் அனுபவமாவது:-

நாம ரூப! குண தோஷம்! நாசமாகிறது.

" " ஜக ஜீவ தோற்றம்! செயலிழக்கிறது.

" " சொந்த பந்த பாசபந்த ஜனிப்பின்! " .

" " நான் எனதின்! ஆகாமியம்! நாசமாகிறது.

விட்டுக் கொடுத்தல்! குற்றங்களை மறத்தல் மன்னித்தல்! இவைகளால் வினைத்தொடர்பு நாசமாகிறது.

வழிப்படுவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

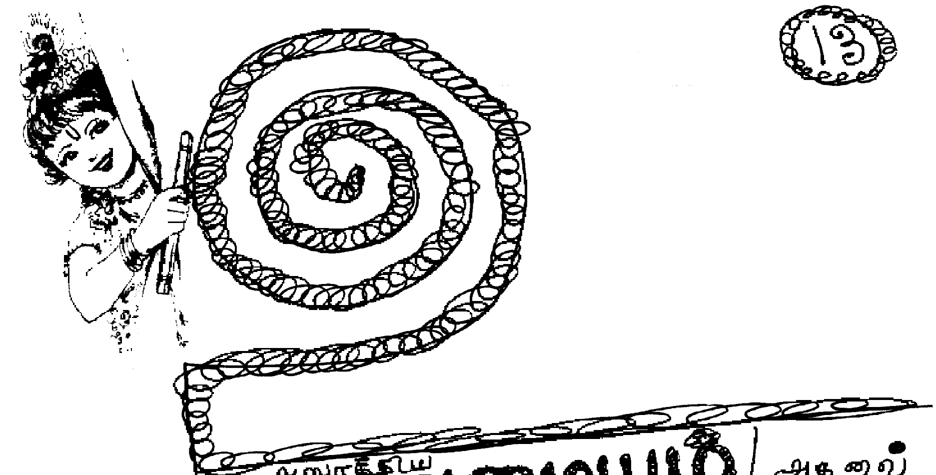

13

சாதனையில் அசாத்திய பொறுமையும்! அதனால் பணிவும்!

உடல் வாக்கில் இனிமை! கனிவு! நிதானம்!

ஓர்மை! வசூழியத்தின் ஸ்திரம்!

ஆகிய இந்த ஐந்தும்! வாய் ஞானமாயிராமல்;

ஸ்வய அனுபவ ஞானமாக இருப்பவனே!

உண்மையான அத்வைதி! ஆவான்.

அவனே ஜீவன் முக்தனும் ஆவான். அவனே

நிலைகண்டு காவாத்த அதன் கருணையின் நிலையில்!

ஓர் ஸத்குருவாகவும் ஆகமுடியும்

என ஆதி ஸ்ரீமான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஞானியோர் ஸத்குரு ஆதாரம் ஸத்குரு போன்றவராவர். இது உறுதி.

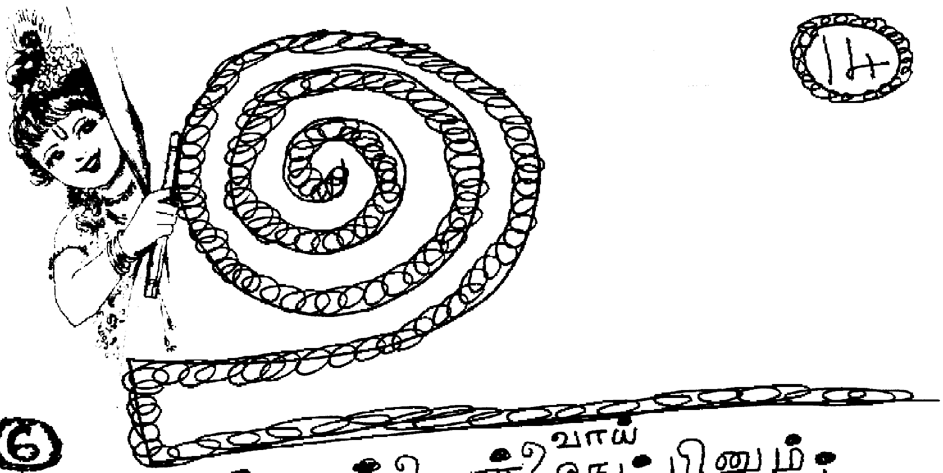

(6)

எப்பொருள் யார்? யார் வாய் கேட்பினும்;
அ......ப்......பொ......ரு..........ள்! (தான்)
மெய் பொரு(ளாய்)ள் காண்பது அ றி வு!
கேட்பதிலும்! காண்பதிலும்! அதுபற்றி பேசுவதிலும்!
ச ர் வ ஜா க் ர தை யா க இ ரு.
இங்கு தான் **மனம்** | மயக்கத்தில் வீழ்ந்து நாசமாகிறது!
கேட்கும் **காது** | பே சா து! கா ணா து!
காணும் **கண்** | ,, கே ளா து!
பேசும் **வாய்** | கா ணா து! ,, !
மேலே சொன்ன மூன்றின் நிலையாலும் ம ன மே
இருந்து கொண்டு செயல்பட்டும்! செயல்படுத்தியும்
(காட்சியாலும்! வார்த்தைகளாலும்)
விகார வினை நிகழ்ச்சியை! உண்டு பண்ணி
விவகார தொடர் வினை! தோஷங்களை
(மனம் இல்லையேல் இவ் மூன்றும் இருந்தும் இல்லாததே)

15

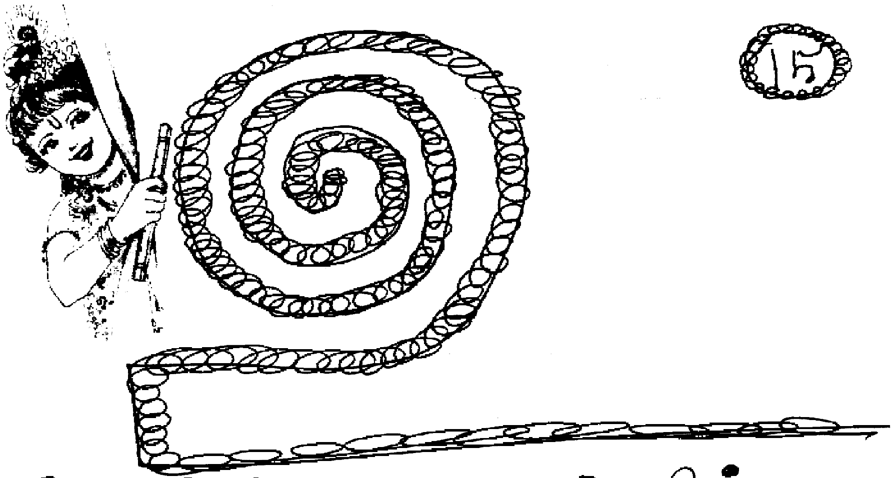

உண்டு பண்ணி, ஜனன மரண சுழலில்,
சிக்க வைத்து, கை கொட்டி! இன்பம் அடைவது;
ஆனந்தம் அனுபவாவும் இவ்வி மாயா மனமே ஆகும்.
மேலே கூறிய, இம்மூன்றிலும் நாம் அடங்கி,
எவரையும்! எதையும்! அடக்காமல் இறை
குரு உணர்வோடு! செயல்பட்டால் ஆனந்தம்
அடையலாம். ஜீவன் முக்தியும் பெறலாம்.
கேட்கும் வார்த்தைகளிலோ! ஓசைகளிலோ! குற்ற
தோஷ! விஷ்ய (விஷம்)! கற்பனை!
நாசம் செய்து பழகு. அதேபோல் காணும்
நாமரூப! எந்த காட்சியிலும் சொந்த பந்த
பாசங்களை தள்ளி; பேதம்! விருப்பு வெறுப்பை நாசம்
செய்து, சர்வார்ப்பணம் நிலையால் எல்லோருமே நல்லவரே!
நடப்பதெல்லாம் நலமே! என ஆக்கிக் கொண்டால்,

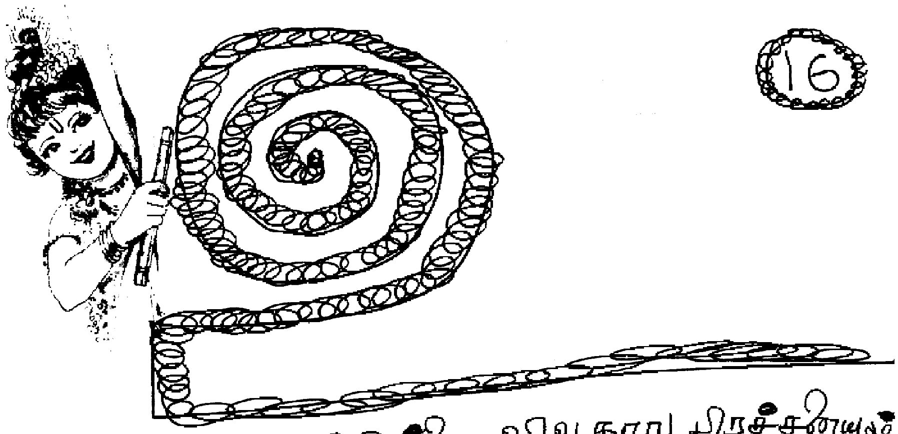

விகார! காட்சியும் இல்லை. விவகார! பிரச்சனையும்
இல்லை. தோஷ குண கற்பனையும் எழாது. அங்கு
புண்ணிய பாப! ஜனன மரண பயமும் நாசமாகும்.
(அந்நாடு பெற)

(1) அவரவர் வினையின்படி, திட்ட மிட்டு முடி
(முடிந்த)
த்து காட்சிகள், நடந்து முடிகின்றன என்ற தீ
உணர்வோடு! அடங்கிடு.

(2) அங்கு எந்த எதிர்! வார்த்தையும்!
எதிர்ந்த! ,, !
மறுப்பு! ,, !
கரும்! சுரும்! கபட! (கேலி) ,, !
பேசாமல்! அடங்கு! அடக்காதே! (நலம்பெறுவாய்)

(3) வினைப்பதுமைகள்! மாயாவிறையும்! மனதிறையும்!
வினைகள்! ஆடிக்களிக்கின்றன. வினைகள் ஆடிக்கழிகின்றன.
சாட்சியாய் இருந்து, ஆனந்தம் அடையாய்.

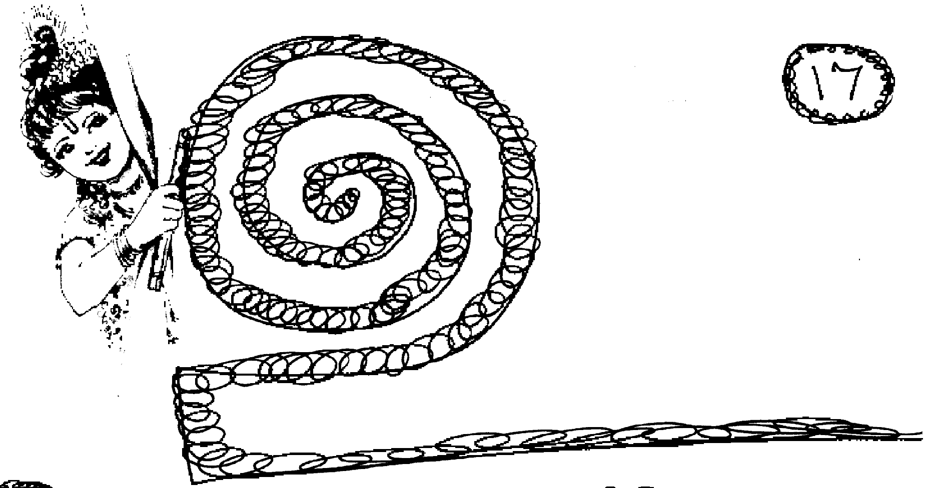

17

கேட்கும் வார்த்தைகளில், ஆத்திர / அவசர / ஆவேசம் / படபடப்பு இல்லாமல், எல்லாம் அவனே! என்ற ஓர்மித்த நிலையில், நிதானமாக செயல் பட்டால், அர்த்தபாவனையில், சாந்தி / அமைதி / ஆனந்தம் உண்டாகும்.

ஆத்திர / அவசர / ஆவேசம் காணும் காட்சிகளிலும், படபடப்பு இல்லாமல் வினைகள் / சிக்கல்கள் / எடுக்கப்பட்டு முடிவடைகிறது! என சாந்தியுடன், உணர்ந்தால், அமைதியின் ஆனந்தம் உண்டாகும்.

மேலே கண்ட, இவ்விரண்டிலும், வேகத்தை (கேட்பதிலும் / காண்பதிலும்) கெடுத்து / இறைகுரு / உணர்வுடன் / எ...ல்...லா...ம்...நீ...யே! என சரணம்புகுந்த நான் உன் அடங்கினால் நீ அடக்காமல் இருந்தால், ஆனந்தமும், ஜீவன் முக்தியும் உண்டு.

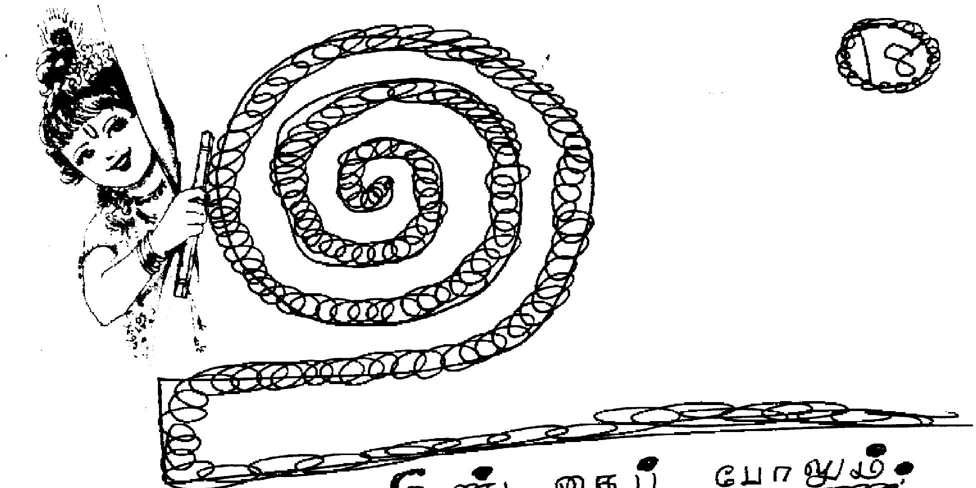

குறிப்பு :- காது! கேட்டதைப் போலும்; அதுவே உண்மையென,
வாய்! பேசும்; ஆறைந் மனம்! / மனதின் வினை! பற்று வாய்! உணராது.

கண்! கேட்டதைப் போலும்; அதுவே உண்மையென, வாய்! பேசும்.
ஆறாம் மனம்! மனதின் வினை! இதை நடத்தும் விதி! பற்று
வா........ய்...... உ.....ண....ரா...து.
இப்படி இவை மூன்றும் ஒன்றாகி
ஒன்று! (அறியாமல்) உணராமல்;
விவகாரம்! பிரச்சினைகள், உண்டாக்கிக்கொண்டு
புண்ணிய பாவங்களையும்! ஜனனமரணத்தையும்!
உண்டாக்குவது மாயா & மனதின்! விளையாட்டாகும்
என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

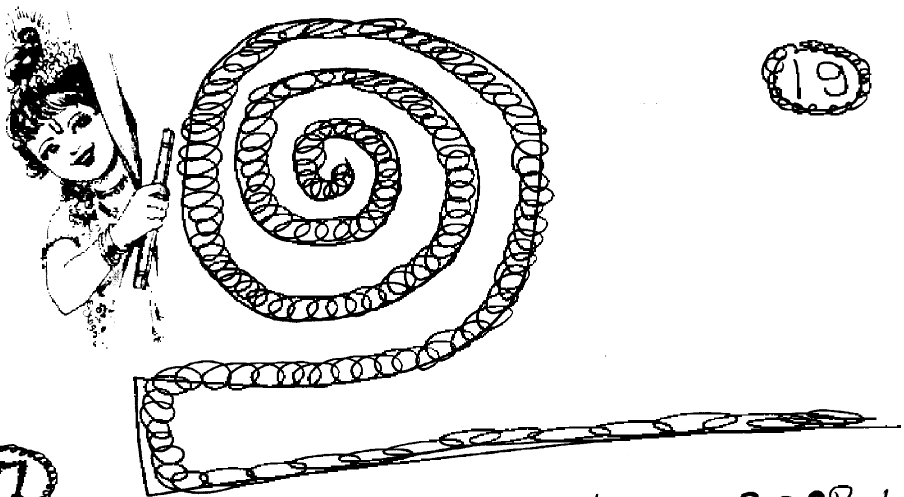

7

(A) மனம் இல்லாமல் குண தோஷம் இல்லை!

(B) குண தோஷம் இல்லாமல் வினை இல்லை!

(C) வினை இல்லாமல் விதி இல்லை.

(D) நாம் அடங்கினால்! மேலே கூறிய அந்த நான்கும் (மனம்| குணம்| வினை| விதி) இல்லவே இல்லை. ஆகவே ஜீவன்முக்தி உண்டு.

மனம் இல்லாமல் குணம் இல்லை. குணம் இல்லாமல் மனம் இல்லை. எண்ணத்தால் தோன்றுவது மனம். எண்ணத்தின் விரிவுகள் குணம். குணத்தின் விரிவு, புண்ணிய பாப வினை ஆகும். அக்குணம் அமைதி, சாந்தி, பணிவு, கனிவு, கருணையுடன் விளங்கினால்; ஸத்வ குணநிலையால்; ஸத்திய ஜோதியுடன் பிரகாசிக்கும்.

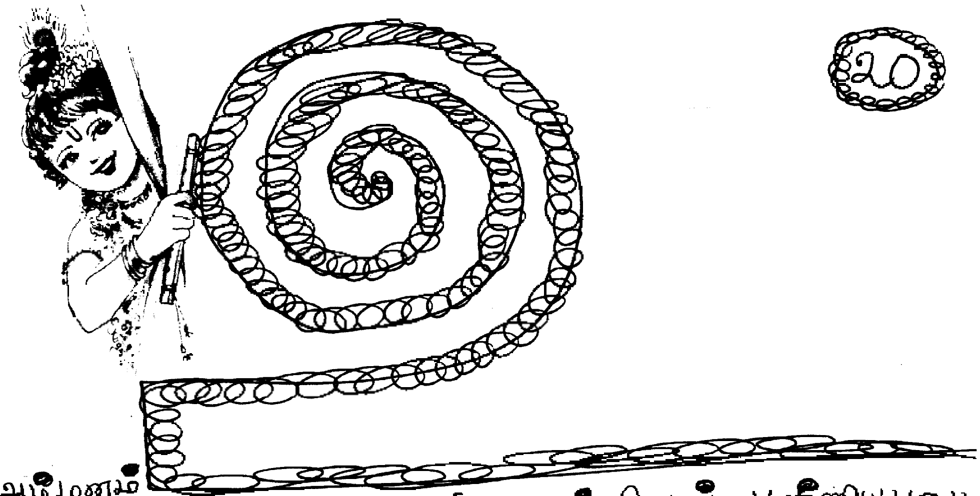

அம்மனம்
தோஷ குணங்களுடன்! விளங்கிறவ், புண்ணியபாப
பிறவிப்பிணியுடன் பிணைக்கும் முந்தையது!
உயரிய பிறவியையும்! பரமுக்தியையும்!
கொடுக்கும் பிந்தையது! ஏனை ஜன்மாதையும்!
நரகத்தையும்! கொடுக்கும்.
வினை! இல்லையேல் விதி! இல்லையென்
பதை விட, விதிக்கு வேலை இல்லையென சொல்லலாம்.
விதி இல்லையேல், நாம ரூப! ஜக ஜீவ! சொந்த
சொல்வதை விட: பற்றுக்கு! இடம் இல்லை யெனத்,
பந்த! உறவு பாசப்
இல்லை யென்றே சொல்லலாம்
அவைகள்
வினையை! வைத்து, விதி விளையாடுவதை காணலாம்.
ஓர் உதாரணம்
ஓர் ஏரிக்கரையில், ஓர் பெரிய ஆலமரம்.
அம்மரத்தின் கீழ், ஓர் வேடன் வந்தான். வந்தவன்
அம்மரத்தின் மேல், ஓர் புறாவை கண்டான். அப்
அப்புறாவைக்கு, குறி வைத்து ஓர் பாணம் ஏவினான்.
அப்பாணம் :- ஓ அன்பான வேடனே! யாம் இவ்

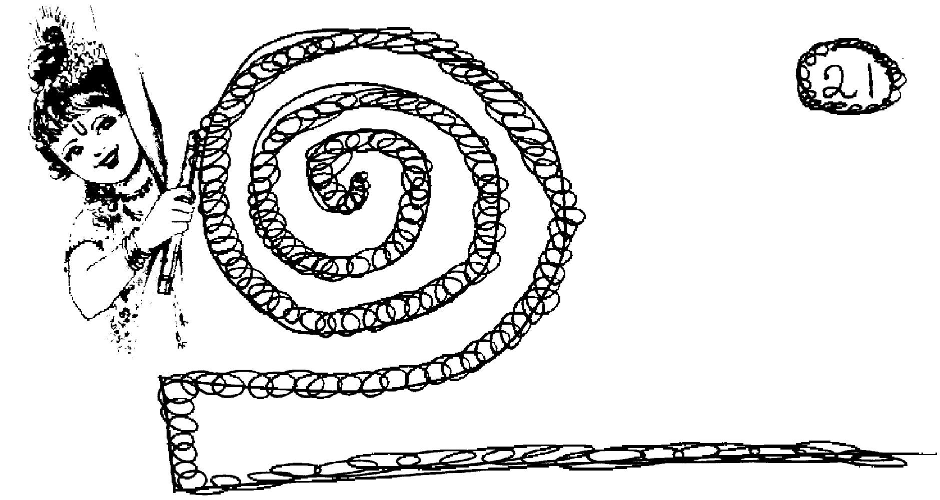

21

பறவையை! முடிக்க, உன்னிடம் வரவில்லை.
வேறொரு ஜீவனை! முடிக்கவே, யாம் வந்தோம்.
நீ செல்வாயாக. அக் காலம்! வரும் வரை, சொல்வாமல்
யாம்! இங்கேயே, ஓய் வெடுக்கிறோம், என சொல்லி
ஓர் அடர்ந்த கிளைக்குள், பதுங்கியவண்ணம்,
அது முடிக்க வந்த ஜீவனுக்காக! அதி விழிப்புடன்,
விதி யின்! நாய் (யாப்) காத்திருந்தது அம்பாணம்.
வினை! முடியப் போகும், ஓர் வெண் ஜீவன்!
தன் தற்காவ கணையுடன், ஓர் ஊருக்கு பயணமாக
வந்தவர், அம்மரம் கீழ், வினை! சம்பந்தத்தால்,
விதி யின்! ஆணையின்படி நின்றார். வினையும்!
விதியும்! இணைந்து ஆட்டிய! நிலையால்,

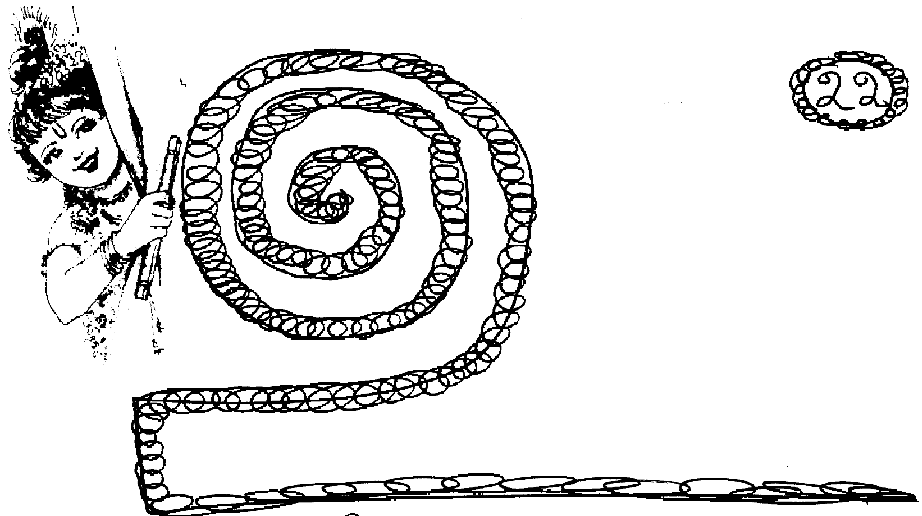

22

அப் பெண்ணுக்கு களைப்பு மேலிட்டதுபோலும்?
"" தாகமும் ஆட்கொண்டது "" ?

அவளை கட்டிய கணவன், அவள் அருகில் இருந்தால், அவன்
அவளை காப்பாற்ற முயலுவான்

எனதந்திரமாக, அவள் கணவனை, ஆகாரம் வாங்கிவர
அருகில் உள்ள கிராமத்திற்கு, அனுப்பியது விதி,
(அவளை முடிப்பதற்காக)
வினை முடிந்து அப் பெண் ஜீவனை, அவ்வாறியாதை
உடலானது களைப்பும், தாகமும் மேலிட்டு,
தா ங் க ப் ப ண் ணி வி ட் ட து.

அவ்வினை! அவ் விதிக்கு, பணிந்துரைத்ததாவது

யாம், சித்தம்.
வினை உடல்
ஆ ய த் த ம்.

இனி உம் பாக்கியம்.
விதி தேவனே, இனி உன்
காரியத்தை செய்யலாம்
என பணிந்துரைத்தது.

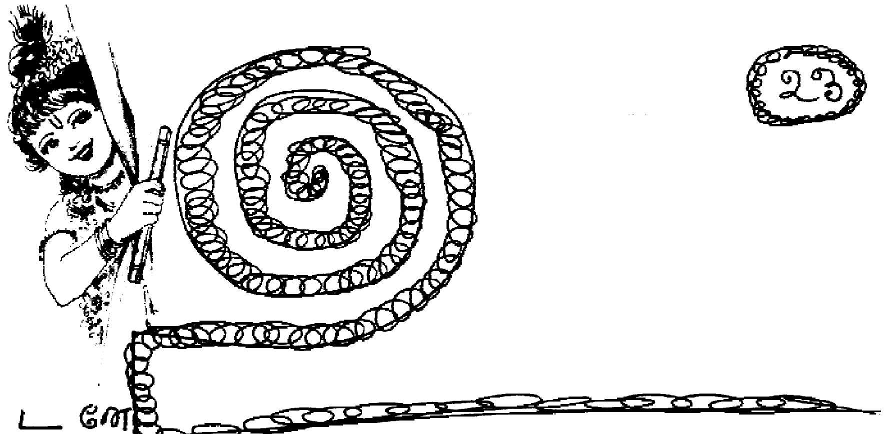

உடனே

அவ்விதி தேவன்! காற்றுகி அம்மரத்தை அசைத்தான். என்றே அவருக்காக காத்திருந்த பாணம்! மெல்ல மெல்ல

நழுவி காலம் கணித்து, கிளையை விட்டு, இறங்கி! வினை முடியும் (முடிந்து) உடல் நோக்கி, பாய்ந்து வந்து, வினையை முடித்து! விதியுடன் வினையும் கலந்து மயமானது.

பறவையை தாக்க வந்த பாணம், ஓர் பாவைக்காக விதியின் நியதியால் காத்திருந்து, வினையை முடித்து! தானும் முடிந்தது,

காவலன் பழி ஏற்க மாட்டான், என்பதும் இதன் மூலம் அறியலாம்.

எப்படி என்றால்?

ஓர் மரக்கிளையில், என்றோ போட்ட பாணம்! காற்றின் அசைவால், நழுவி கீழே விழுந்த நியதியால், ஓர் அப்பாவி பெண் உயிர் துறந்தாள் என்ற தீர்ப்பு! வருமே என்றுதான் என்ற தேவன்! வந்த உயிர் கவர்ந்து சென்றான் என்ற காலை

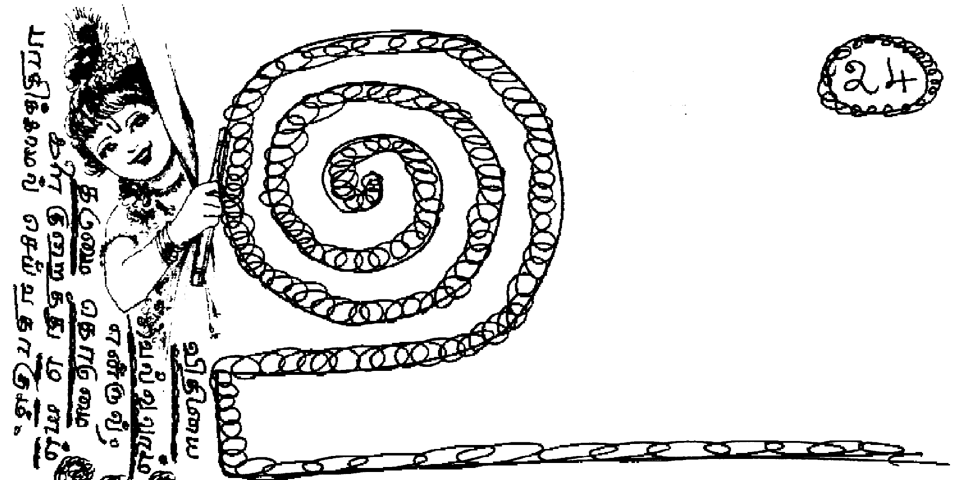

24

தாய்பு | வராது. வரமுடியாது. வர இயலாது.

இதுவே கவியுக! கணக்காகும்.

வினை! (நாமரூப வஸ்துக்கள்! ஜீவசொரூபங்கள்!)

(இவைகள்) முடியும் போது, காலம் என்ற விதியை!

அன்புடன் அழைக்கும். உன் பணியை!

முடிக்கவாம் எமபரிந்துரைக்கும்.

விதியும்! வினையால்! கணக்கை! தானே முடிக்கும்.

இந்நிலைக்காகவே, விதியானது, சுற்றம் சூழ்நிலைகளை,

தமக்கு ஏற்றவாறு சிறப்பாக (அமைத்து)

செய்து முடிக்கும்.

(A) நாம் நாயு | அடைத்திருக்கும் (B) எவ்வாம் நீயே!

என்ற அனுபவ சர்வாரம்பமைத்திருக்கும்.

(C) எல்லோரும் நல்லவரே! நடப்பதெல்லாம் நலமே!

என்ற பூரண நிறைவின்! அடக்கத்திறையும்

மனம்! குணம்! வினை! விதி! இவைகளை வென்று ஜீவன்

முக்தியும் அடையலாம்.

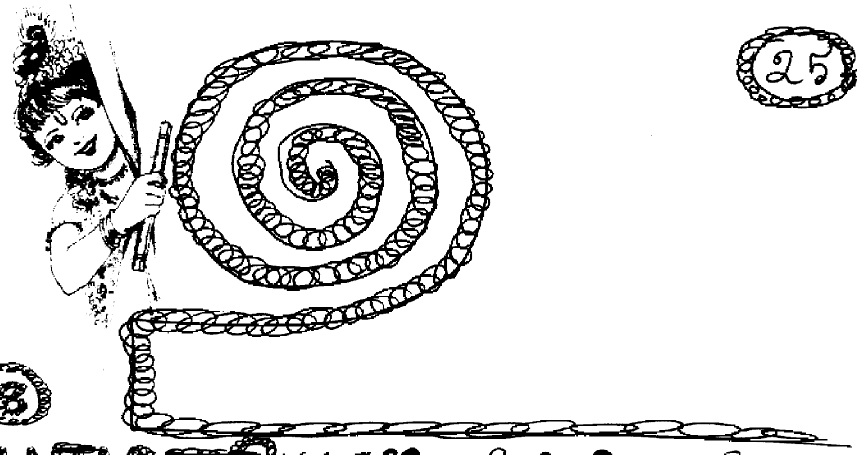

3

பரமாகிய மூர்த்திகளைப் பற்றிய சிவ உண்மைகள்

தான் தானாக! இருப்பதினையும்!
தமக்கு உவமை! இல்லாததினையும்!
தம்மையன்றி பிற வரும்! எதுவும்!
இல்லாமையினையும்!!!

(1) தாவாதீத **பர** சொரூபத்திற்கு
உபயோகமற்று! **சமுத்திரத்தையும்**
மண்ணையும்! ம்!

(உதாரணமேயன்றி உண்மையல்ல!)
உவமானமாக, ஆதிஸ்ரீஞானிகள் கொடுத்தார்கள்.
இதை **சதாசிவம்!** என சொன்னார்கள்.
எந்த மூர்த்திக்கும்! இது பொருந்தாது! எனஉணரவும்.

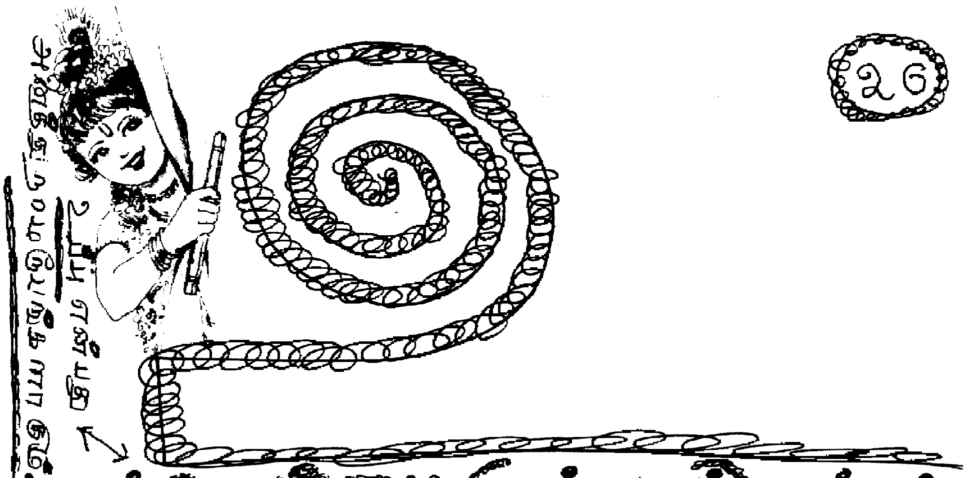

(௨௬)

ஆனால் உண்மை (எல்லாம்) தம்முள்
அடக்கிய நிலையால், தாம் அடங்கிய நிலையில்,
அலையற்ற (நிஷ் தரங்க) பரப் பிரம்மானந்த
சமுத்திரமாய் தானானாய் இருந்தது.
என்று ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.
(ஆகவே சதாசிவம் என்ற நாமம் அதற்கு பொருந்தும்.)

(2) அதுவே நான் தானாய் ஞட அளவுள்ள
திரண்டு எழுந்த
ஜவமாக சிவ தோன்றினன். அவைகளே,
வாக்கிய விளக்கமாக, சொல்வதென்றால்:-
மஹேசன்! ஹயன்! ஹரி! ஹரன்!
ஸப்தரிஷிகள்! என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வ
கேள்விப்படுகிறோம். இவைகளும் அந்த
மூர்த்திகளுக்கும் பொருந்தாதவை ஆகும்.

(3) இந்த இருப்பும் தோற்றமும்
கொண்ட தன்மையினால், இவைகளில் நிழல்
உண்டானதென, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

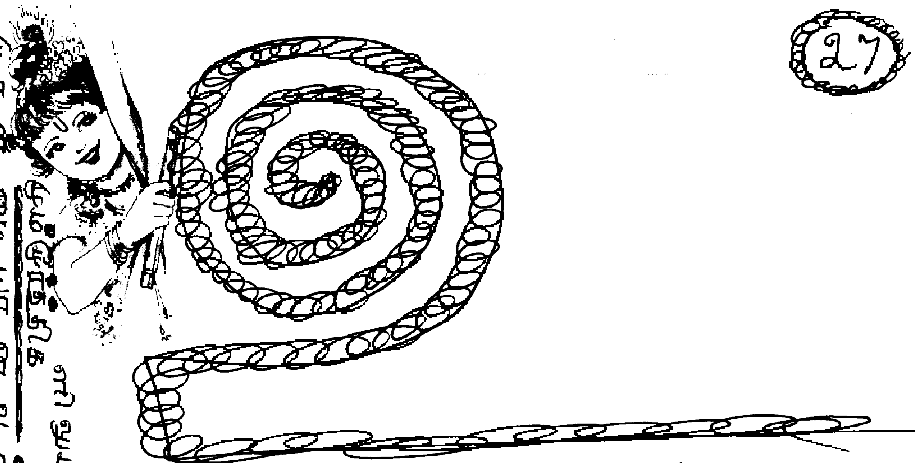

மும்மூர்த்திகளிலும்
முதன்மையானவர்!

அதுவே **யோகமாயா!** ஆகும் என்றும்

இதை நாதப்பிரம்மம் என்றும், இதை ஓர்

பிரம்மத்தின்! **ஸப்தார்த்தம்!** என்றும்,

நாதப்பிரம்மம்

பிரணவ வடிவம்! என்றும்,

ஓசா ரூபி

கணநாயகன்! (ஸ்ரீ கணபதி! ஸ்ரீ விநாயகர்! ஸ்ரீ பிள்ளையார்! ஸ்ரீ விக்னேஷ்)

என்ற நிலையில், யோகமாயாவின் வடிவாம் ஸம்!

கொண்ட **முதல் மூர்த்தி!** ஆகும்.

என ஸ்ரீ ஞானிகளின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

(4) இம்மூவே முதல் மூர்த்தியை! ஒட்டியே **சில**

பக்தர்கள் ஞானிகள்!

நிலையில் அந்த யோகமாயாவின் இந்த யோக

மாயா! மஹா சக்தி வாய்ந்ததாகும் அனேக

இதுவாகா ! அச்சமுக்கிற ஜவத்துடன் ! சீல் இல்லாத ! அதாவது மனம் ! இல்லாத நதியில் தோன்றின. இவைகளே அறிவு ! நிலையென சொல்வோம்.

முன்சொன்ன, மனோ சக்தியும் ! மற்றவைகளையும் ! பேரறிவு ! எனச் சொல்லுவோம்.

குடஅளவுள்ள ஜலங்களுக்கு ! குடம் ! தோற்றம் ! யோகமாயாவின் நெருக்கம் பட்டது.

அக்குடங்களுக்கு பக்தர்களாயும் ! ஞானிகளாயும் ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் ! ஸ்ரீமந் நாராயணன் ! ஸ்ரீசிவ பெருமான் ! என்ற நாமம் ! வழங்கப்பட்ட நாமரூபம் ! பெற்றதாக, ஆதிஸ்ரீ ஞானிகள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

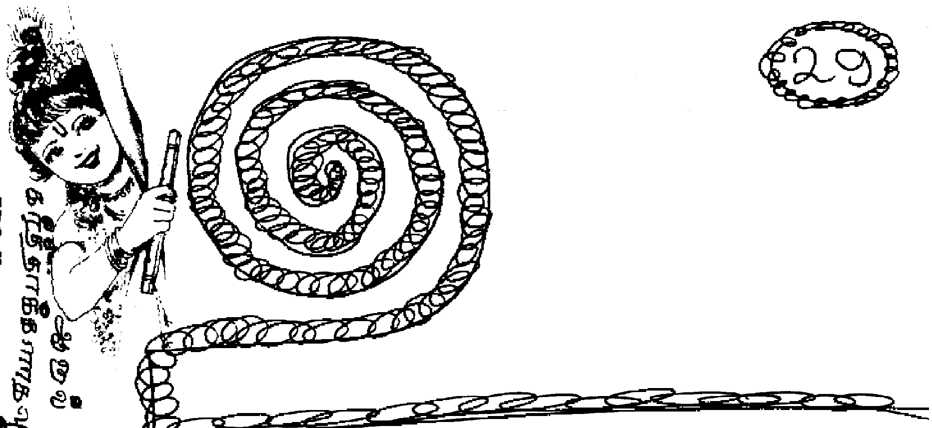

29

5 இதில் கூறிய அம்மூவரும் பர / அம்சம் கொண்ட

அத்வைத / ஞான சொருப / ஸத்குரு

வடிவங்களே. இவ் வம்சங்களிலிருந்து,

தோன்றிய, தோற்றமும் & இருப்பும், கொண்ட

மறை / இல்லாத / ஞானமே / உருவா

னவனே! / கூர்ந்த அறிவானவனே, கூர்வடிவேவானவனே,

ஞான முருகன்! / ஆகும் என ஆதிஸ்ரீ மஹா ரிஷிகள் வாக்காகும்.

அவ்வழியானால், ஸ்ரீ ஹயன், ஸ்ரீ ஹரி, ஸ்ரீஹரன், ஆகியவைகள், மூர்த்திகள், என சொல்ல கூடாது. சொல்ல முடியாது. சொல்ல இயலாது. ஆனால் அவைகளின் அம்சம் கொண்டவர்களானது.

ஸ்ரீபிரம்ம தேவன், ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸ்ரீசிவ பெருமான், எனவும் முருகு = அழகு, உருக்கம், பொருந்தும்.

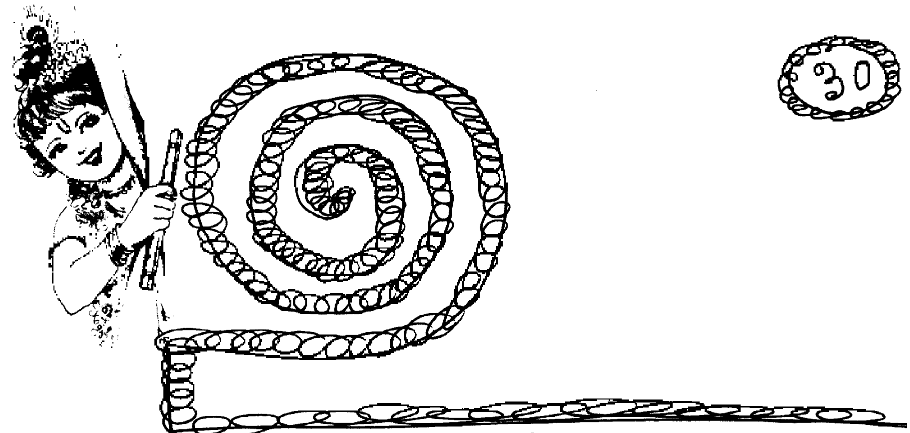

30

ஆகிய இம் மூவரும்! மூர்த்திகளாவர்.
இவர்களுக்கு வடிவம் (நாமரூபம்) கொடுத்த,
யோகமாயாவின் அம்சமாகியும், பிரணவ
வடிவமாகியும் அமைந்த ஸ்ரீகணநாதனே
மூ வ மு த ல் மூ ர் த் தி! ஆகும்
என்றும், ஐ ந் தா வ து நி லை யை!
ஸ்ரீமுருகன்! பெறுகிறான் என்றும்,
ஆதிஸ்ரீஞானிகள்! வாக்காக அறிகிறோம்.
மற்றும் பிரம்மனும்! நாராயணனும்! சிவபெருமானும்!
முறையே 2! 3! 4! வது இடங்களை பெறு
கிறார்கள் என்பதை, ஸ்ரீஞானிகள் வாயிலாக
அறிகிறோம். இந்த ஞான முருகனின்!
அம்சம்! அதாவது வடிவம் எது என்றால்,

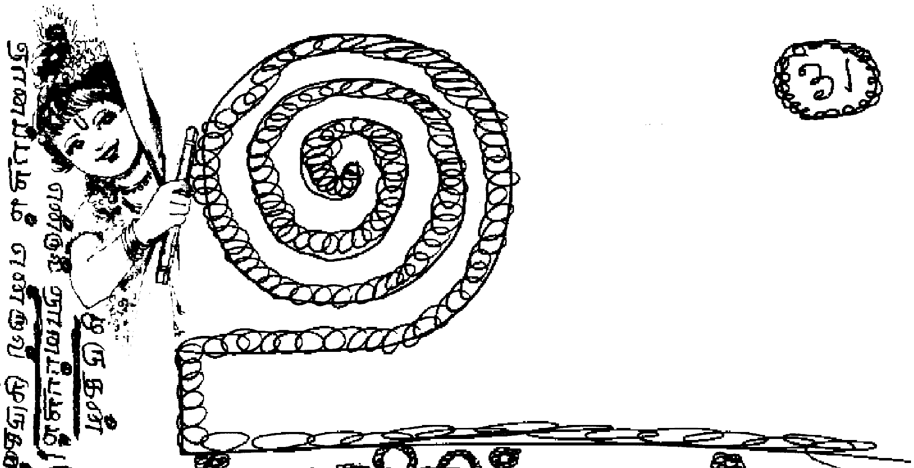

அகண்டு விரிந்து சூர்மை (சர்வசாட்சி) ஆனதாகும்.
அதாவது பேரறிவின் அம்சமாகும்.
பர அம்சம் என்றே சொல்லவேண்டும்.
வேறு போன்றதொன்றும், வேறு என்றும் அறுபது நாட்கள் சொல்லிற
பின் மூர்த்திகளின் தானத்தை ஸ்ரீராமனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் முறையே பெறுகின்றனர்.
இவ்விருவரும் வந்து, இருந்து, மறைந்தவர்கள் ஆவர்.
இவ்விருவருமே ஜீவ வாழ்க்கைப் பாதைக்கு வழிவகுத்தவர்களாகும். முதலாமவன் ஸத்திய தர்மத்தோடு வாழ்ந்து வழிகாட்டியவன் ஆகும்.
இரண்டாமவன் ஸத்திய தர்மத்தை தம்மோடு இணைத்துக் கொண்டு (வந்தவன் ... வாய் ... உருவானவன்) மனதோஷ கலி வக்ர

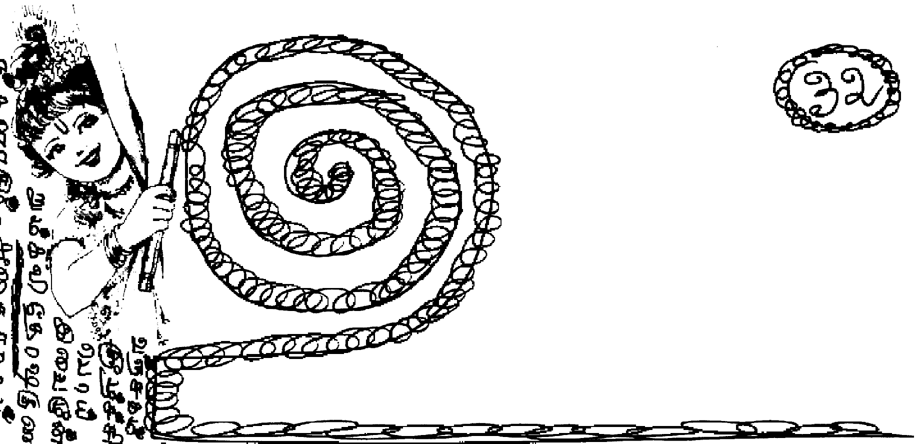

௩௨

குணங்களை நாசம் செய்ய வழிவகுத்தவன் அவனே என, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

கலியுக கடைசிப்பகுதியில் தோன்றிய நாம் அனைவரும் சாதனையாளர்கள் அனைவரும் முறையாக ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீமுருகன் ஸ்ரீவிநாயகன் ஸ்ரீசிவபெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் என பற்றுதலைக் கொண்டு முடிவை நோக்கி சென்றால் குணதோஷ நிவர்த்தியும் ஜீவன் முக்தியும் பெறுவோம் என அதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

நிஷ்காம சாதனை செய்தால், அதற்கு ஸ்ரீமஹான்களும் ஸ்ரீகுருவும் பொறுப்பேற்பர். ஸ்ரீ மதுவானவும் ஸ்ரீபக்த மூர்த்திகளும் இதன் மற்றோர் விளக்கம்.

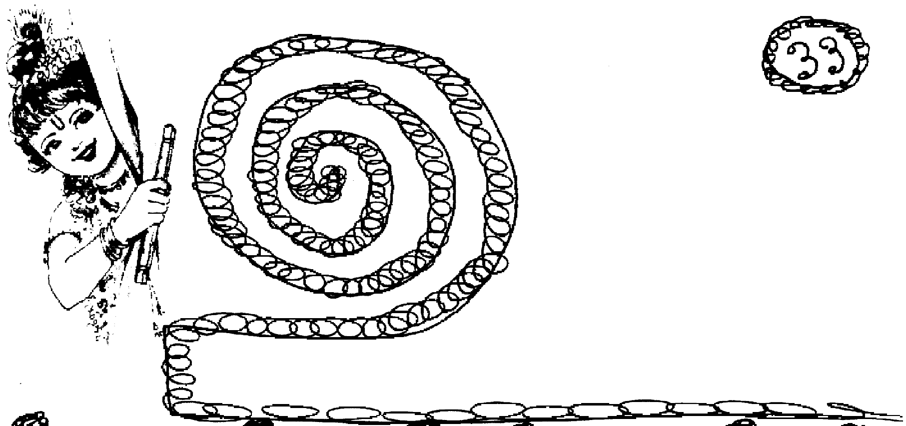

ஜீவ, தெய்வ, பிரம்ம, ரகஸ்யம்,

ஆதி, ஸ்ரீமஹான்களின் ஸத்திய வாக்கு.

காலம், தேசம், வர்த்தமானம், மனம், வாக்கு,
காயம், நாமம், ரூபம், குணம், குறி, ஆகிய
இப்பூதம், கடந்த தான பர சொரூபத்தை,
உபயோகமற்ற மண் / அல்லது சமுத்திரம்
என உவமானமாக, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
(ஆ..........ஏ..........ல்)

உ...ண்...மை...ய...ல்...ல,

இப்போது, இவ்விளக்கத்திற்கு, சமுத்திரத்தை
மட்டும், எடுத்துக் கொள்வோம்.
(1) குடம் சிலவாம் வீ.குட அளவுள்ள ஜலம்,
திரண்டு எழுந்தது என்பது. மஹேஸ்வரன், மற்றும்
ஹயன், ஹரி, ஹரன், ஸப்த ரிஷிகள் ஆகும்.
(2) இவற்றின் நிழல் யோகமாயா ஆகும்.
இந்த யோகமாயாவானது மறைத்தான சக்தி வாய்ந்தது.

ஜக ஜீவ ஈச பர ஐக்கியம் இதழ் ।

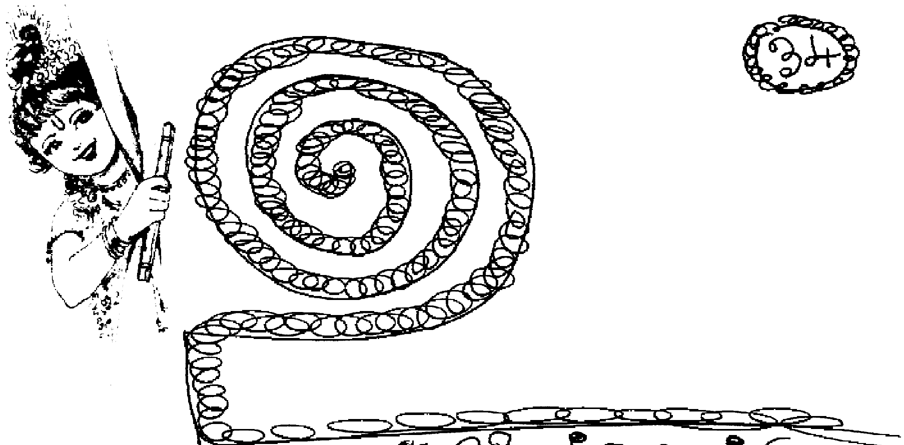

(3) பிரமமும் & மாயாவும் இணைந்து உண்டு பண்ணியது! ஜீவ் இல்லாத **குவளைகள்!** (சமுத்திர ஜலத்துடன்) (சொம்புகள்) ஆகும் என உணர்க.

குறிப்பு:- ஜீவன் என்பது மனம் ஆகும். ஆதி சிருஷ்டியாகிய, முன் மூன்று யுகங்களிலும் **மனம்** இல்லை.

(4) இக்குவளைகள்! அக்காலத்தில், பேரறிவோடு கூடி இருந்தால் **ஞானி!** என்றும் அறிவோடு கூடியிருந்தால் **பக்தன்!** என்றும் ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

(5) துவாபரயுக கடைசியிலும், கலியுகத்திலும், **மனம்!** தோன்றியே ஆகவேண்டுமென்பது விதி ஆகும்.

இந்த மனதால், ஜீவ் வைத்த நிலையில்;

ஆத்மாவை மனத்திரை மூடிய நிலையில்; மனம் வசப்பட்டதால் **மனிதன்!** என ஆனது.

அகப்பட்ட பந்த ஜீவன் என சொல்வோம்.

35

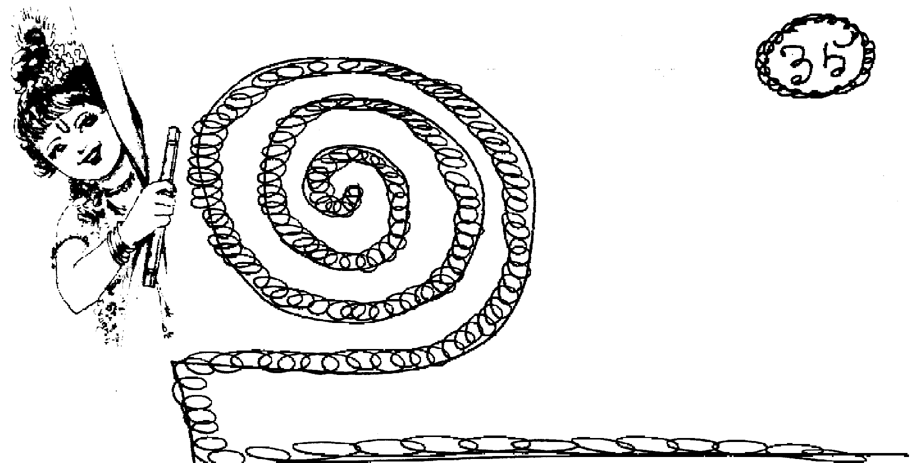

பேரறிவு! ஞானிகள்! யோகமாயா சம்பந்தமானதே.

அறிவு! பக்தர்கள்! யோகமாயா ” .

இந்த மனம் படைத்த, மனிதனேதான் சாதனையால்,

பக்தனும் ஆவான். ஞானியும் ஆவான் என அறிக.

இம் மனிதனே மனதை! விட்டால் ஆத்மா ஆவான்

” ” மாயையை! தொட்டால் ஸ்ரீபகவான் ஆவான்.

பக்தி நிலையில், ஓர் கேள்வி எழுகிறது?

ஸ்ரீபகவான்/ (திரிகர்த்தாக்களும்) முந்தையவரா?

பக்தன்/ (பக்தர்களும் & ஞானிகளும்) ” ?

அதாவது

குடமா? குவளையா??

எது முந்தையது என, ஓர் கேள்வி எங்கும் உள்ளது?

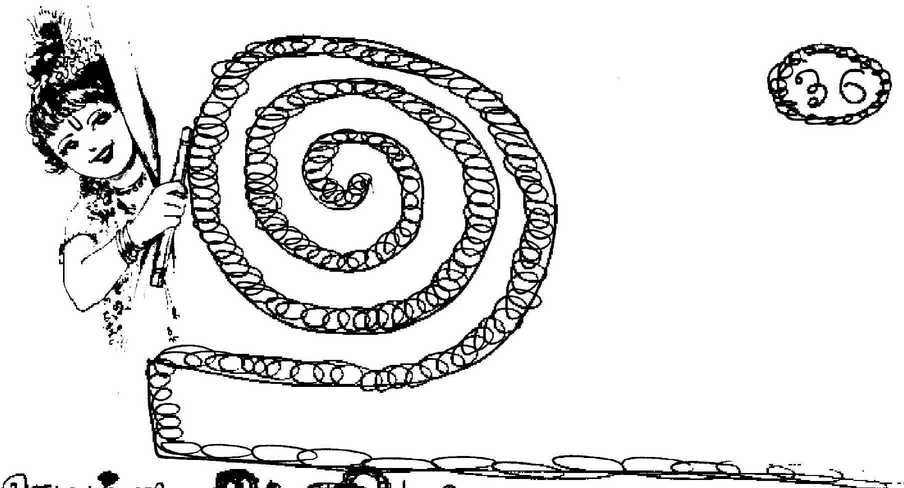

36

இதுபற்றி **ஆதி**! ஸ்ரீமஹான்களின்!
வாக்கு, எப்படி வருகிறது என்றால்?
ஜகத்தில்! பேதம் இல்லை. ஜடம் & ஜீவன்!
இவ்விரண்டில், தோற்றம் & நாம ரூபம்!
பேதம்! உண்டென உணர்க.
முதலில் ஜட அளவுள்ள, ஜீவம்! (ஜடமல்ல)
திரண்டு! எழுந்தது. அதன் நிழலாகி
மாயா! முதலில் **ஜட** வடிவம்! கொடுக்கவில்லை முதலில்
ஜீவன்! வடிவம்! கொடுத்தது. இவைகளே
அறிவு & பேரறிவு! வடிவம்! என உணர்க.
இந்த அறிவின் நிலையையும் பேரறிவின் நிலையையும்.

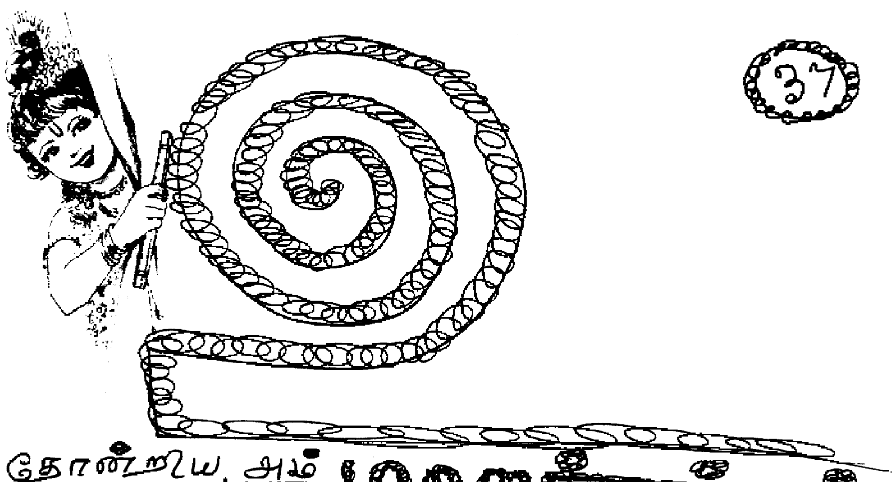

தோன்றிய, அம் மஹாத்துக்கள்!
நீதிரூ ருவர்கள்
தம் தோற்ற ஆதாரமாக இருந்து,
குட ஜீவன்களுக்கு தம் அறிவு!
பூர்வமான நாமங்கள்! என்றும்
ஸ்ரீபிரம்மதேவன்! ஸ்ரீமந்நாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான்!
மாயா அம்ப ஜ்ஞனச கணநாதன்! என்றும்
நாமகரணம் சொல்லி மெய் உணர்வு!
நிலையில் அழைக்க யுத் பாவம் கத்பவதி!
என்ற நிலையில் முன்பு கூறிய அக்குடஜீவன்கள்
குடங்கள்! தாங்கிய
நிலையில், மூர்த்திகளாயினை, ஸ்ரீமூர்த்தி
வாயிலாக அறிந்தோம்.

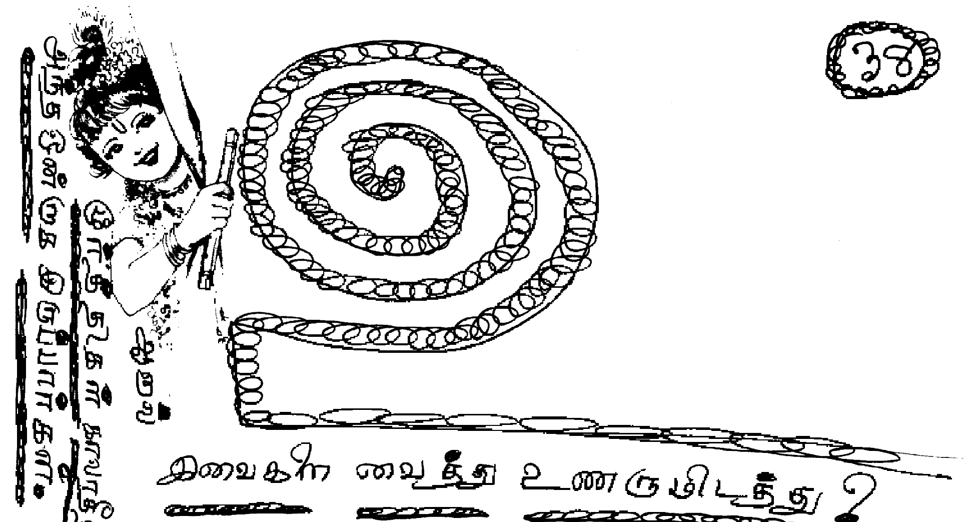

இவைகளை வைத்து உணருமிடத்து ?

பக்தன் & ஞானி ! இல்லையேல், ஸ்ரீபகவானுக்கு

தோற்றம் **நாமரூபம்** இல்லவே இல்லை. இருப்பு

ஸ்ரீபகவான் ! இல்லையேல், பக்தன் & ஞானிக்கு

விளையாட்டுக்கூடமாகிய

(சொந்த பந்த பாச பற்றுடன் தொடர்வினையின்

காரசார வினை / கூடமல்லவ.)

நாமரூப..... ஜக..... ஜீவ தோற்ற

பொம்மலாட்டம் / இல்லை.

பக்தனைப் ஸ்ரீபகவானுக்கு இருப்பும்.

ஸ்ரீபகவானைப் பக்தனுக்கு சிறப்பும்.

உண்மை என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்ல கேள்விப் படுகிறோம்.

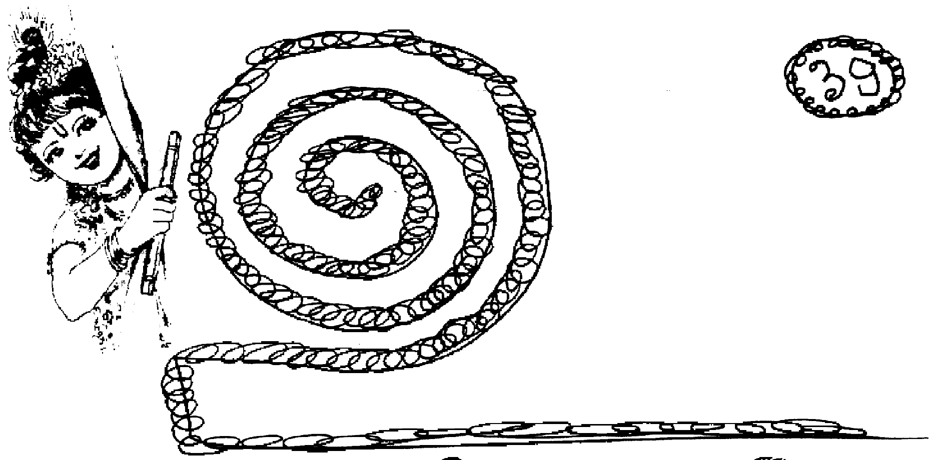

39

குடஅளவுள்ள ஜவம் (குடஜவமல்ல)
பரசொருப அம்ஸம் ஆகும். அதை!
ஸ்வதந்திரம்! என்று கொள்க.
முன் சொன்ன பந்தம்! இதில் அடங்காது.
இது திரண்டு எழுந்தாலும்: அகண்
டமே! ஆனல் குடம்! அச் ஜவத்தை
ஒற்ற உடனே/ அது கண்டம்! ஆகிறது.
இதைப் போலவே, மாயாவிஙால் உண்டாக்
கப்பட்ட குவிகள்! ஜவத்துடன் அதுவும்
கண்டமே ஆகும். குவி நாசமானல் அதுவும்
அகண்டம் ஆகிவிடும். அறிவின் நிலையில்
நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றமானது, புதுமைகளாகத்
தோற்றும். அது விளையாட்டு புதுமைகளே
யன்றி. வினையை உண்மையென்னும் புதுமைகளல்ல.

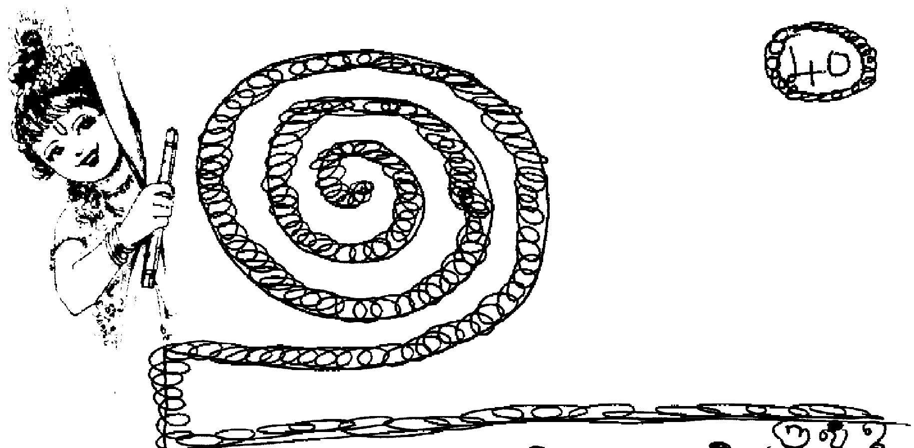

40

இவை எல்லாம் அனுபவம் ஆகவேண்டுமென்றால்

1 மண்/பொன்/பெண்/ மூவ மயக்கத்தை விடு.

2 அம் மூவமயக்கம் நான்/எனதாகும்/

3 அதை விலக்குவது முற்கவனம்/ ஆகும்.

4 அதன் காரணம் இறைகுரு நம்பிக்கை! பரிபூரணமாக இல்லாமையாகும்.

5 அதன் காரணம்/ வியாபாரம் (எதிர்பார்ப்பு) விளம்பரம் (பிறர் தன்னை புகழவேண்டும்) ஆடம்பரம் (பிறர் கவனம் நம் மேல் இருக்க வேண்டும்)

6 அர்ப்பணம்/ ஒன்றே. அனைத்தையும் நாசம் செய்து, அவனுக்கு பின் அது/ ஆக வழி வகுத்துக் கொடுக்கும்.

[illegible]

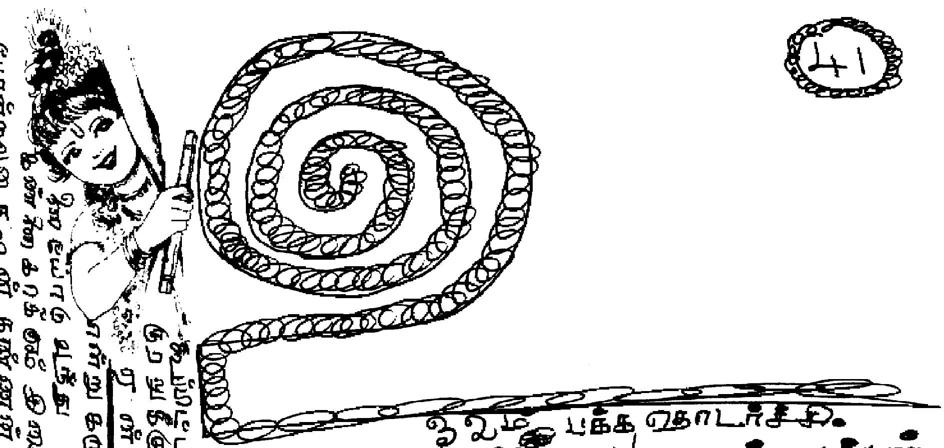

40ம் பக்க தொடர்ச்சி.

அந்த ஏழுவரும் **நரம்பு**! போன்றவர்கள் ஆகும்.

அந்த எலும்பின் மேல், இருந்து கொண்டு,
இயக்கத்தின்! ஆதாரமாக! இருப்பது,
தசை! மாமிசம்! குருதி! கொழுப்பு! தோல்!
ஆகிய இவ்வைந்தின் நிலையில், இருப்பது
மாயா! ஆகும் என உணர வேண்டும்.
இவை இவ்வாறமைவில்லை எலும்புதனையே இயங்காது.
இயங்க முடியாது. இயங்க இயலாது. ஆகவே
முந்தையதை **சிவம்**! என்றும், பிந்தையதை **சக்தி**!
என்றும். ஞானிகள் சொல்வர். ஆகவே
சிவம்! இல்லையேல் சக்தி! இல்லவே இல்லை.
சக்தி! ,, சிவம்! உண்டு. ஆனால்
இயக்கம் இல்லாதன்மையால், **சிவம்**!
பிரம்மம்! தான் தானைத் தனித்திருப்பதால்
அதை இல்லையென்றும் சொல்வராம்.

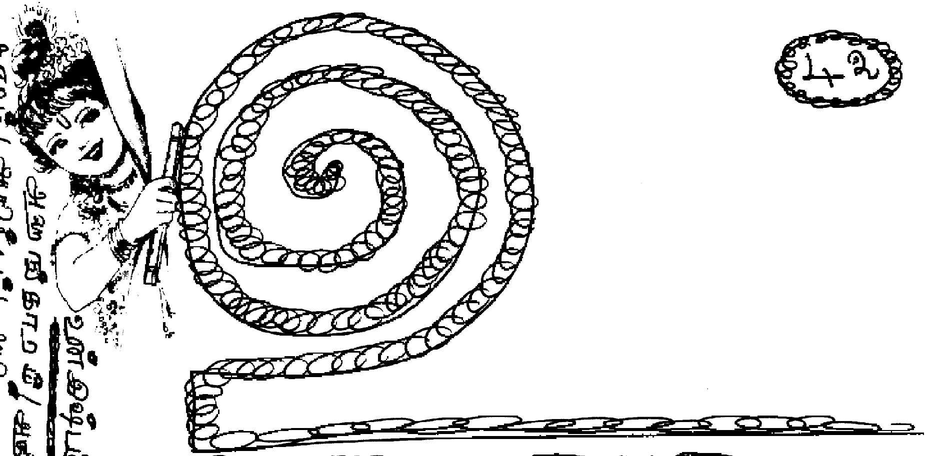

உன் இஷ்டம் அஹங்காரம்! அதிகாரம்! ஆதிக்கம்! அபிமானம் ஆகும். இதனால் அது வராது.

குறிப்பு:- யோகமாயா :-

யோகம் = அதிர்ஷ்டம் என பொருள் படும். தான்
அதிர்ஷ்டம் என்றால், அது இஷ்டப்பட்டால்
உன்னிடம் வரும்.
உன் இஷ்டத்திற்கு, அது வராது. என
பொருள்படும். அது இஷ்டப்பட்டு வரும்
நிலைக்கு, உன்னை பக்குவம் படுத்திக் கொள்.

(1) பெரியவன் சிறியவன்! படித்தவன்! படியாதவன்!
ஆண் பெண்! தாழ்ந்தவன் உயர்ந்தவன் என்ற
பேதம் காணாமல் **பணிவும்!**

(2) வாழ்வை சாதனை கூடமாக்கிக் கொண்டு,
வருவதிலும்! போவதிலும்! தொடுப்பதிலும்! வாங்
குவதிலும்! இடிப்பதிலும்! ஏற்பதிலும்! வருவது!
இருப்பது! நடப்பதில்! இது **போதுமென**
என்ற ஆரண **நிறைவோடு** எதிர்பார்ப்பும் இன்றி
(எதிலும் வெறுப்பு ஆகாது)

43

அஸாத்யஸாதனா
ஸைமயுடனும் இருந்தால் மட்டும்

யோகமாயாவின் ரு கருணையை பெறமுடியும்.

என ஆதிபுருஷர்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

(A) கேடு! வரும் பின்னே.
மதி! கெட்டு வரும் முன்னே.

(B) என்றறிவாய்.
விதியின் வழியே மதி செல்லும்.
ஆவெ? என்னும்,

(C) விதியை மதியால் வெல்லலாம்
ஆகிய இம் மூன்றின் உண்மை என்ன?

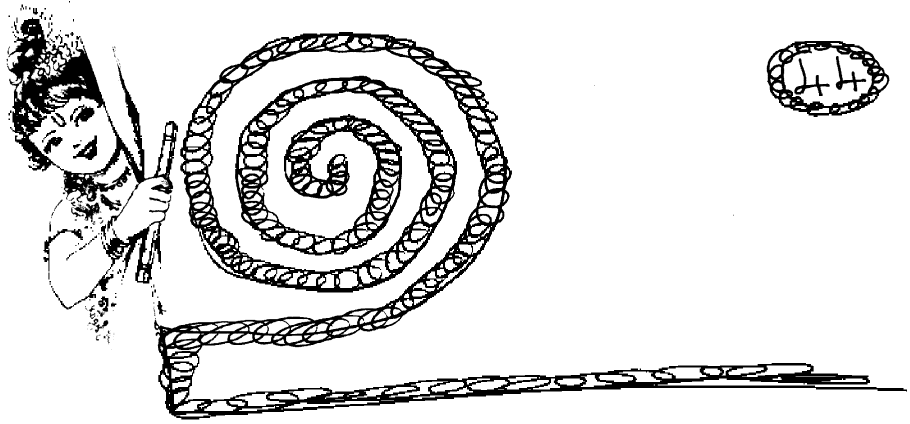

(A) கேடுவரும் பின்னே! மதிகெட்டுவரும் முன்னே.

இதில் மஹாபாரதக் கதையின் முன்னோடியை நோக்கவும்.

பீஷ்மனின் தந்தையாகிய சந்தனு அரசன், மனதை அடக்க முடியாமல், ஓர் மீனவப் பெண்ணின் மேல் மோகம் கொண்டான். இதனால், மனதின் ஆதாயமித்தால், வினை பெருகியது. அதனால் விளைவுகள்! அதி அதி பயங்கரமாயின. இங்கு அறிவு! உணர்ந்து சிந்தித்து, செயலாற்றும் திறமை இல்லாமல் போனதால், மன் விளைவான் விதிக்கு! மதி (மனம்) கெட்டு, வழி வகுத்தது, விதிக்கு வித்திட்டதை, கேடுவரும் பின்னே! என்பதையும், அதற்காகவே மதிகெட்டுவரும் முன்னே! " உதாரணமாக கொள்ளலாம். அதாவது,

கேடு வரும் பின்னே மதி கெட்டு வரும் முன்னே

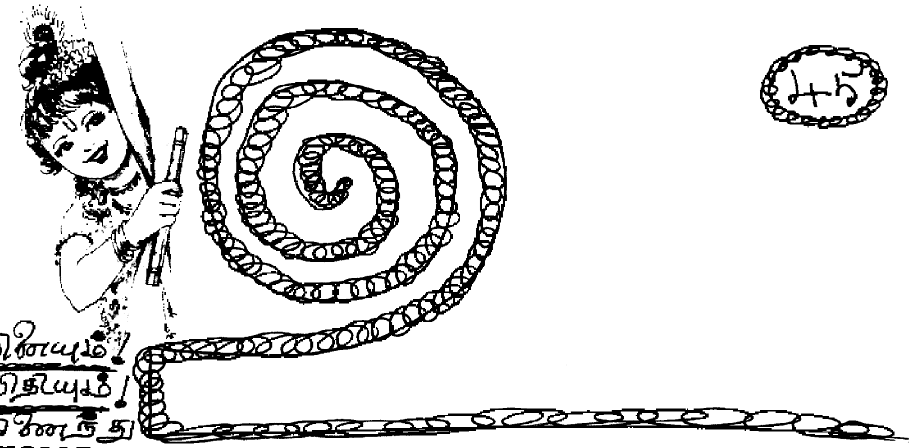

45

வினையும்! விதியும்! இணைந்து

பின் விளைவை காட்டாமல், முன் இனிமையை காட்டி, மனதை (மதியை) மயங்கச் செய்து

நான்! என்றல்! எனதாகும்!

இது ஜீவகர்த்தத்துவமாகிய, ஆ கா மி ய

காமா! ஆசை எதை, உதை வேண்டும்.

இது பெண்! ஆசையின் விளைவாகும்.

இதேபோல், திருதராஷ்டிரனும்! புத்திர (சேர்தல்) (விதியும், வினையும், இணைந்ததால்) மோகத்தில் அதையுண்டு. இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்! என்ற நியதியை மறந்து. அதாவது

மதியிழந்தால்! (மதிகெட்டு! விதிக்கு வினை வந்திட்டதால்) எப்படியும் வாழலாம் என்ற பேராசையால்! ஸ்ரீபகவான் உட்பட, அனைவர் பாசத்தையும் மதிக்காமல்.

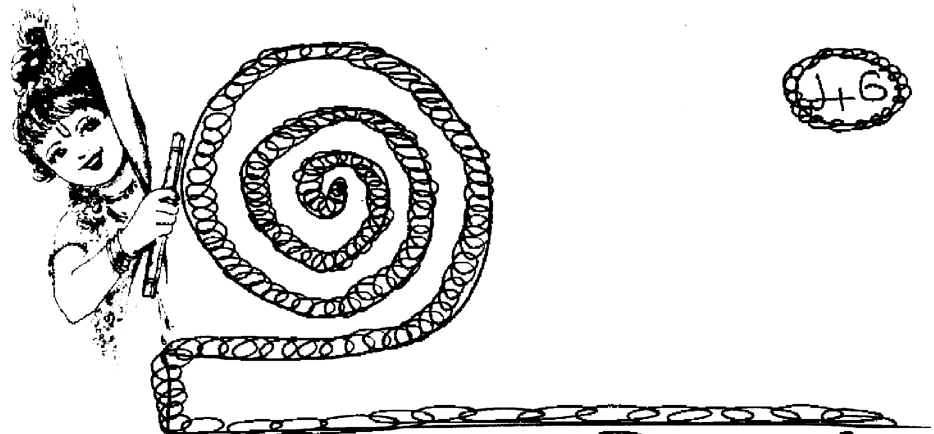

பின் வரும், கேடால் (அழிவால்) மிதியுண்டு
பின்னால் வருந்தினான். அதைவைத்து,
அவனும் அழிந்தான். தம் கௌரவ குலத்தையும்
அழித்தான். இது மண் ஆசையின் விளைவாகும்.

இதேபோல், துரியோதனனும், அசத்திய
அதர்ம வழியில் சென்றதால். பாண்டவர்கள்,
பெற்ற, இந்திரபிரஸ்தம், என்ற
சொர்க்கபூமி (ஊசியும் வாயும் நுழைந்ததால்
மேல், கடும், மோஹ
பேராசையால், மதி அழிந்தான். கேடு வரும்
பின்னே, மதி கெட்டு வரும் முன்னே, என்ற
சத்திய வாக்குப்படி, ஸ்ரீ பகவான் உட்பட,
அறிவுரை வார்த்தையையும், அவன் கேட்க
முடியவில்லை. மதி அழிந்தான் என்று சொல்லவிட,
பின்னோர் காலத்தில், நம் அனுபவத்திலும், இம்மூவரும்,
வாழ்ந்து காட்டி, அறிவுறுத்துகிறார்கள்

கேடு வரும் பின்னே மதி கெட்டு வரும் முன்னே

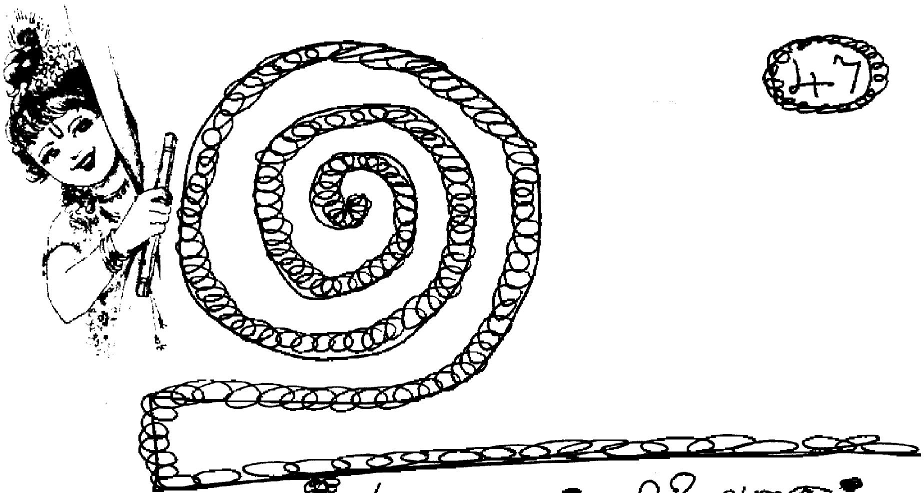

47

இது **பொன்!** ஆசையின் விளைவாகும்.

இதே போல் திருதராஸ்டிரனும்
தேச ஆக்ரமிப்பால், **பேராசை!** கொண்டு
சகுனியையும்! அவன் சகோதரர்கள் 99 பேரையும்
சிறைப்படுத்தி, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பிடி!
உணவு கொடுத்து, பட்டினியால் சாகடித்தான்.
அந்த நூறுபேரும்! இளையவனை சகுனிக்கே!
அனைவரின் ஆகாரத்தையும் கொடுத்து, சகுனியை
பிழைக்கச் செய்து, 99 பேரும் மாண்டனர்.
(விதியாய்)
இது **சகுனி!** உருவில், காவனாய் வளர்ந்தது.
அச்சகுனி! தம் தமையன் மூத்தவனின்! தொடை
எலும்பை! **பகடை!** காய்களாக்கி, அப்
பகடையால் **சூது!** குலத்தையே சர்வநாசமும்
செய்தான். மண் ஆசைப்பட்டோனே! அழ் **மண்!**
உண்டு போட்டதடா! என்றறியல்.

ஜக ஜீவ ஈச பர ஐக்கியம் இதுஃ ।

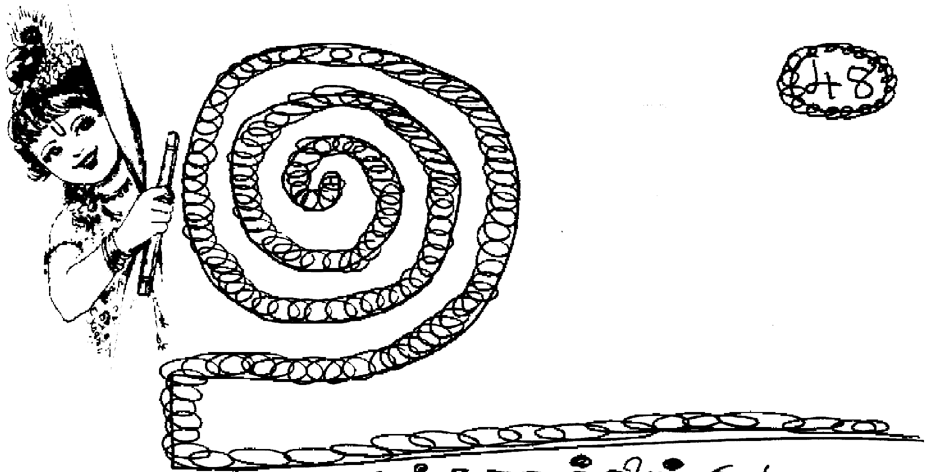

பின்னர் வரும், கெடும் நாசத்திற்கு!

(வினைவடிவில்)

மதி (மனம்) வித்திட்டு! அம்பலனே!

விதி வசம்! ஒப்படைத்து விடுகிறது என உணர்க.

(B) ஆகவேதான் விதியின் வழியே மதி (மனம்)

செல்லும் என்றார்கள் ஆன்றோர். அதாவது,

விதிக்கு உணவு கர்மபலன். கர்மாவின்

ஆதாரம் மனமும் & அதன் தோஷ குணமும்

ஆகும். அதன் காரணம், நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றத்தை

பார்ப்பது! கேட்பது! அதுபற்றி பேசுவது! இந்த

பழக்க (பேச்சு) வழக்க (செய்கை) தோஷத்தில்

உடைமை & உரிமை! அறிவு போட்டி & பொறாமை

இப்படி பின்னலில் மனம் மாட்டிக் கொண்டதே

காரணமாகும். மாற்றும் ஸ்ரீபகவானே பொறுப்பு!

49

உணர்வு! என, சொந்தம் கொண்டாடிய மனமடமையே! விதியின் வழியே மதி செல்லும் நியதியாகும்.

உ அவ்விதியை மதியால்! வெல்லலாம் என்றால் அம்மதி நிம்மதி-யாக மாற வேண்டும். அதற்கு சர்வாரம்பண நியதியில்! அம்மதி அடிமையாக! மாறினால். அவ்விதியை வெல்லலாம். விதியை வெல்லலாம் என்றால், அவ்விதியின் பிராரப்தத்தின் கடுமைகாடுமை! கள் குறைக்கலாம். இதில் மனம் பாரம் இல்லாமல் அப்பிராரப்தத்தை விதி! நடத்துவதால், விதி & மனம்! இரண்டும், மதிக்கு (பிராரப்தத்திற்கு) இயல்பாகவும்! சுலபமாகவும்! சுபமாகவும்! அமையும் என, ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

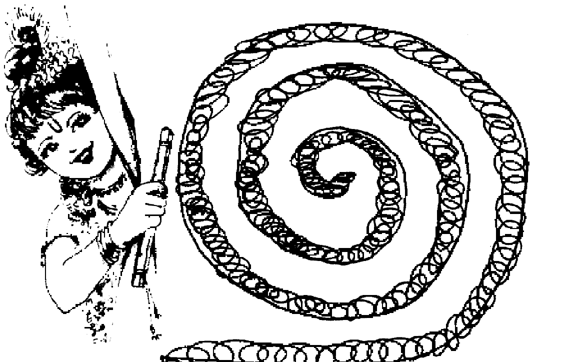

50

இம் மூன்றின் சுருக்க விளக்கம்

கண்! காது! மூக்கு! வாய் (சுவை, வாக்கு)
ஸ்பரிசம்! ஆகிய இந்த, ஐந்தின்
வாசல் வழியாக, இந்த மனம் புண்ணியம்.
பாவம்! என்ற அரிசி & பருப்பு! வகைகளை
சேகரித்துக் கொள்கிறது. உடல்
கிரைண்டர் ஆகும். இந்த அரிசி பருப்பு!
வகைகளை, இந்த மனம்! சேகரிக்காமல்,
சும்மா இருப்பதும் இல்லை. அந்த கிரைண்டர்
ஓடாமல், நிற்கப் போவதும் இல்லை. வகைகள்,
ஆறல்?
பிராப்தம் நியதியால்! கிடைக்கும், அரிசி பருப்பு
இந்த கிரைண்டர் (உடல்) நாசமாகும் வரை,
இயல்பாகவும்! சுகமாகவும்! கிடைத்துக்
கொண்டே இருக்கும். இதுவே நியதி என்ற விதி!
ஆகும். இந்த மனம்! தன்னிடம் இயல்பாக
கிடைப்பதிலும், இருப்பதிலும், நடைபெறு
வதிலும், இது **போதும்** என்ற **நிறை**
வோடு! திருப்தி அடைந்தால், அது
சுகமும்! ஆனந்தமும் ஆகும்.

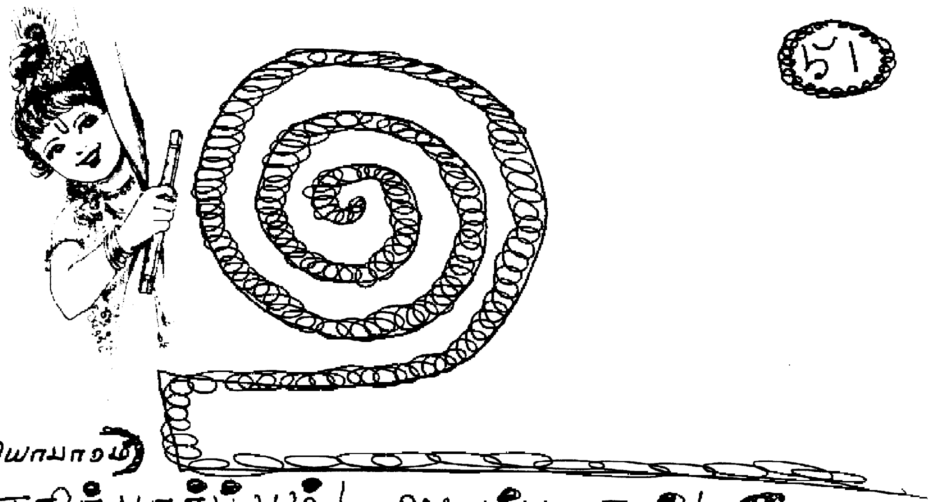

51

(வியாபாரம்)

எதிர்பார்ப்பும், ஆடம்பரமும், பணம்,
பட்டம் பதவி கௌரவம் அந்தஸ்து
தன்மானம் இவைகளின் விஸ்தாரம்,
இவைகளின் முற்கவளத்தால்,
(எ லி ப் பொ றி போ ல் கவரப்படுவதால்)
தன்னால் இயலாத, அதாவது சமாளிக்க முடியாத,
(கஷ்டம் கவலை, துக்கம் துயரம், சோதனை வேதனை என்ற)
விகார & விவகார / பிரச்சனைகளில்
(காட்சி) (நிகழ்ச்சி) அதிகமாக
அரிய பெரும் வகைகளில் என்ற நிலையில் ஆகாமிய
கர்மாவை சேர்த்து, சஞ்சிதம் பெருகச் செய்து,
ஜனன மரணத்தை, இந்த மனம் வலிய ஏற்றுக்
கொள்கிறதென்று, ஸ்ரீ மகான்கள் சொல்வர்.

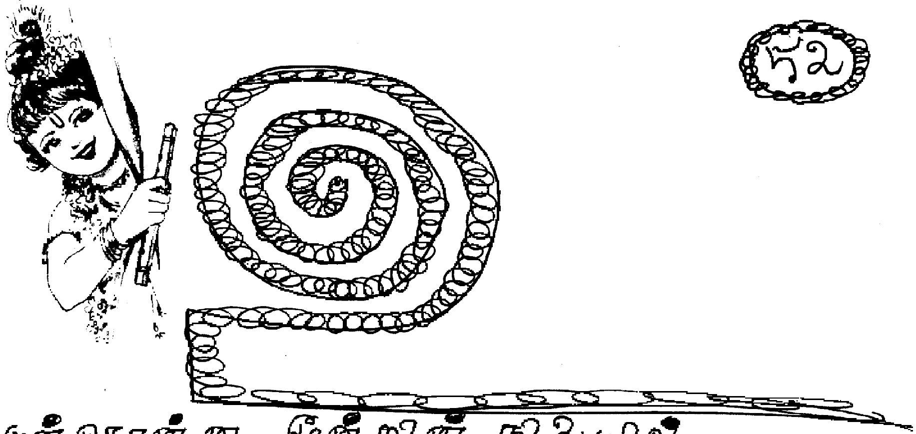

முன் சொன்ன, மூன்றின் நிலையில்,
கெடுவான் (கெடுபவனே) கேடு நினைப்பான்!
என்றும் அடாது செய்பவன் (மனச்சாட்சியை
ஏற்காமல், இனிமையால் மோஹம் கொள்பவன்)
படாது படுவான்! என்றும், பேராசை,
பெரும் நஷ்டம்! என்றும்,
ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லும் இம்மூன்றிலும்,
முற்கவனமே! காரணமாம் அமையும்.
எல்லோரும் நல்லவர்களாய் நடப்பது
எல்லாம் நலமாய் நடைபெறும். முடிவும்.
இவ்விரண்டும் அனுபவமானது என்றால்
ஸம்ந்யே! எந்த நற்கவனம் இருந்தால்,
இச்ஜீவனுக்கு, இருப்பும் இல்லை. இயக்கமும் இல்லை.
உடைமையும் உரிமையும் இல்லாமல் (மனம் இல்லாமல்)
அறிவாகவே/ நாம் இருந்தால், ஆனந்தமே
ஒன்றே ஸ்வய அனுபவமாகும்.
இந்நிலையில் பிரம்மார்ப்பணம் ஆனால்!
எல்லாம் மன்னாகிய பரமே! பரமாகிய நாமே!
நாமாகிய பரமே! என சும்மாவே சுகமாகவே
இருக்கலாம்.

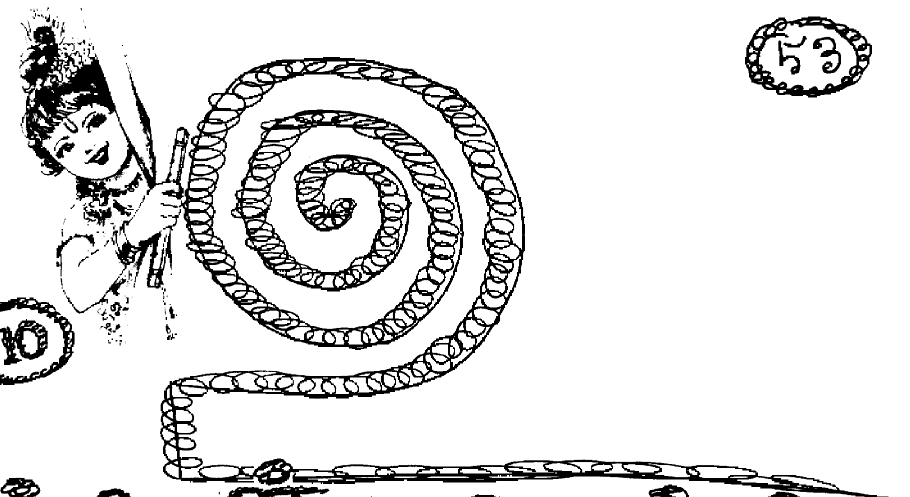

10

ஒன்றுள் ஒன்று அடங்கும் வழி என்ன?

நம் வார்த்தையை அவன் அல்லது அவள் கேட்க மாட்டேன் என்கிறானே அல்லது என்கிறாளே என்றும், நாம் செய்வதை அவன் என்றோ, அவள் என்றோ ஏற்க மாட்டேன் என்கிறானே அல்லது என்கிறாளே என்றோ குறை படுவது ஏன் ????? கீழே கவனிக்கவும்.

அவன் வார்த்தையை நாம் கேட்போம் என்றும்

அவள் ,, ,, ,, ,,

அவன் செய்கையை ,, ஏற்போம் ,,

அவள் ,, ,, ,, ,,

நாம் முதலில் அடங்கினால் அவனோ, அவளோ அடங்கியே ஆக வேண்டும்.

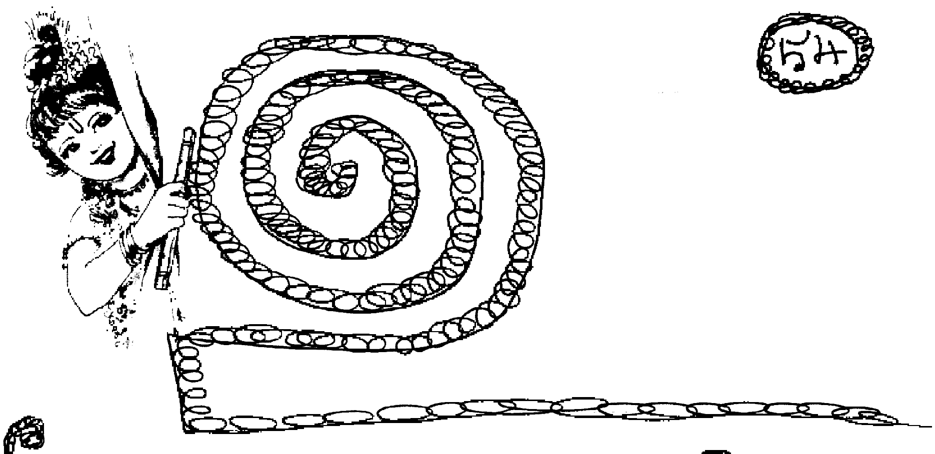

௫௪

நீ அடங்கினால் நான், உலகம் உன்னுள்
அடங்குமே! யன்றி;
நீ அடங்கவில்லையானால் இவ்வுலகம் ,,
அடங்காது. இது சத்தியம்.
அவனும் அவளும் அடங்கவில்லையே!
என எண்ணும் எண்ணத்தை விட்டு விட்டு
நீ அடங்கினால்! அவனும்! அவளும்!
உன்னுள் அடங்குவர் இது சத்தியம்.
மாறாக நீ அவனையோ அவளையோ
அடக்கினால்? இவ்வுலகம் உன்னை அடக்க
இதன் காரணம்? அழைத்து வரும் தொல்லை.

ஒன்றினுள் ஒன்று அடங்கும் வழி என்ன?

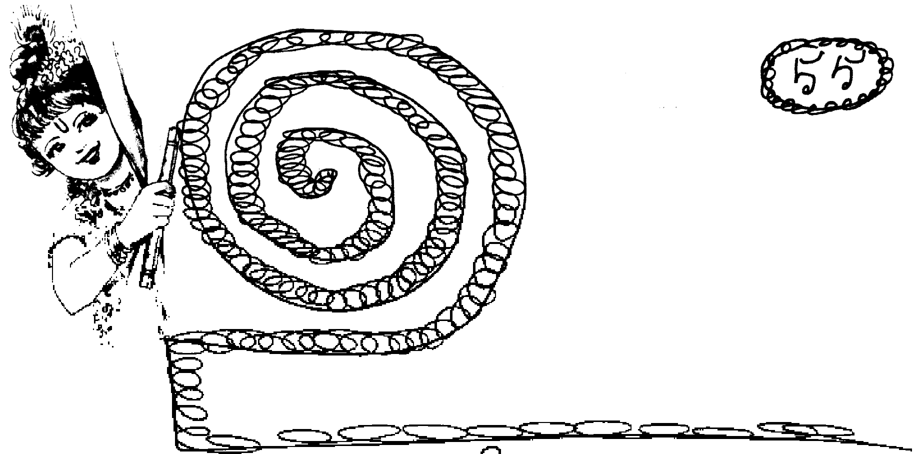

55

உன் மனம்! உன் வினையை தேடியது.

அவன் / அவள் மனம்! அவன் / அவள் வினையை! ,,

அங்கு!

நீ அடங்கும் போது, உன் வினை சாந்தி ஆகும் (பரிபாகப் படும்)

உன் வினை சாந்தி ஆகும் போது, நீ அங்கு

வெள்ளைக் கொடி அசைத்து, சமாதானம் ஆகிறாய்.

அது சமயம், உன் எதிராளியும்!

சாந்தி! சமாதானம்!

ஆகியே தீர வேண்டும். இதுவே தெய்வநீதியின்

கட்டளை! ஆகும்.

இந்த ரகசியம் அறியாது, உன் அறியாமையால்

அவன் அல்லது அவள்! அடங்க மறுக்கிறார்களே

என எண்ணுவது, உன் வறட்டு கௌரவமாகும்

அஹங்கார ஆணித்த அதிகாரம் அல்லவே.

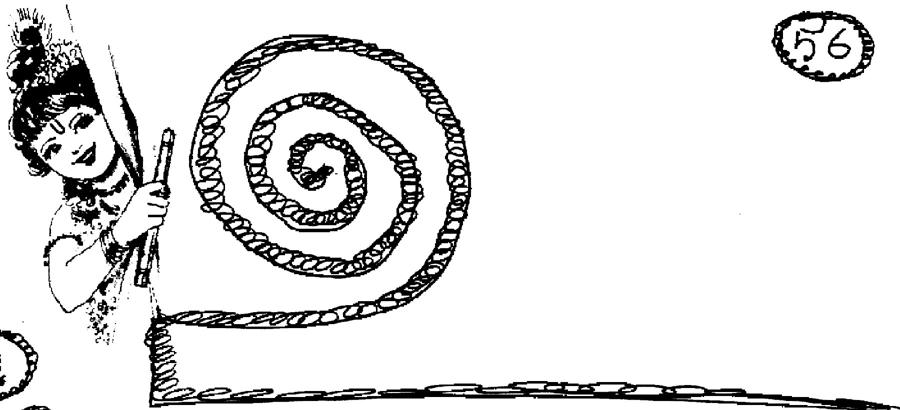

11

ஸ்வய ஞானுபவம்!

பெரும் ஒருவன்! எப்படி இருப்பான்?:-

மாடிரூம்! ஒருவனை உதாரணமாக உணர்வாயாக.

(1) மேல் நோக்கி ரூம்! படிகளை! எண்ண வேண்டாம்.

(2) கீழே பார்த்து, எத்தனைபடி ரூ! இருக்கிறது; என்று கணக்கு பார்க்கவும் வேண்டாம்.

(3) கால் கடுத்தால், வலித்தால் சூரு! தாமதம் செய்யலாம். உட்காரவாகாது.

(4) உடன் ஏறுபவர்களை! கண்டுகொள்ளவும்! கண்டிக்கவும் கூடாது. கணக்குபார்க்கவும் வேண்டாம்.

(5) முடியுமா? முடியாதா? என்ற சந்தேகம்! வரவாகாது.

(57)

ஒழியும்! என்ற திட! உணர்வு
அவசியம் வேண்டும்.

(7) தன்னை ஓர் புதுமையாகவே!
பாவனை செய்ய வேண்டும்.

மேலே கூறிய இந்த ஏழு! விதிகளையும்!
கடைப்பிடித்தால் மாடி! ஏறிவிட்டோம்
என உறுதி கொள்வோம் → (ஜீவன் முக்தி! அடைந்துவிட்டோம்)
இனி விளக்கம்.

(1) மேல் நோக்கி ஏறும் படிகள்! எண்ண வேண்டாம்.

பதில் :- மேல் நோக்கி ஏறும் படிகள்! எண்ணுவோம்,
தன் (ஸ்ரீபகவான்) நம்பிக்கை! மறையும்
(வாய் வாடும்) சந்தேக! கலக்க! பயம்! உண்டாகும்.

பழக்க (பேச்சு) வழக்க (செய்கை) வாசனை கீழே இழுக்கும்.

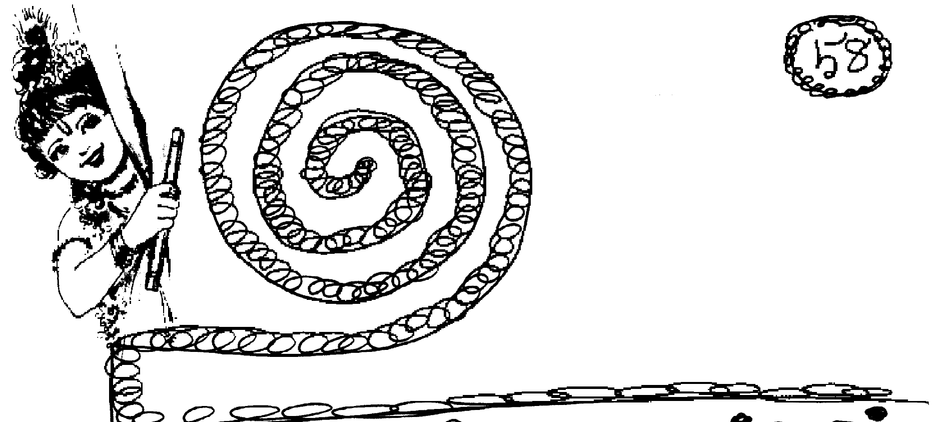

58

② நீயே பார்த்து, எத்தனை படி ஏறி இருக்கிறோம்? என்று கணக்கு பார்க்கவும் வேண்டாம்.

பதில் :- நாம் எவ்வளவு காலம், பாடம் கேட்டோம், சாதனை செய்திருக்கிறோம் என்று காலத்தை கணக்கு பார்த்தால், இத்தனை காலமும், ஒன்றும் **தோற்று** விடவில்லையே! உலக நியதியில் நாம் பாடு பட்டால், பலன் கைமேல் கிடைக்குமே, என்ற **எதிர்பார்ப்பு**! நியதியில் ஏமாற்றமும் அதனால் மனத்தடுமாற்றமும் உண்டாகும். அதன் பலன்! உன் குருதேவருடையதே. அவர் மட்டும் உணர்வார்.

③ தாள் கடுத்தால், சற்று நாமஜெபிக்கவாம் உபதாரவகளை

பதில் :- இறை & குரு **கருணைக்காக**! ஏங்கிட வேண்டும் ஐயனே. உள்ளம் உருகவாம். **மனோபாவம்**! ஆவல் **விண்**! கழிய வேண்டும் ஐயனே. என உருகுவாயா? உபகாருவது :- **மனேபிக்**! ஆகும். அது கூடாதே.

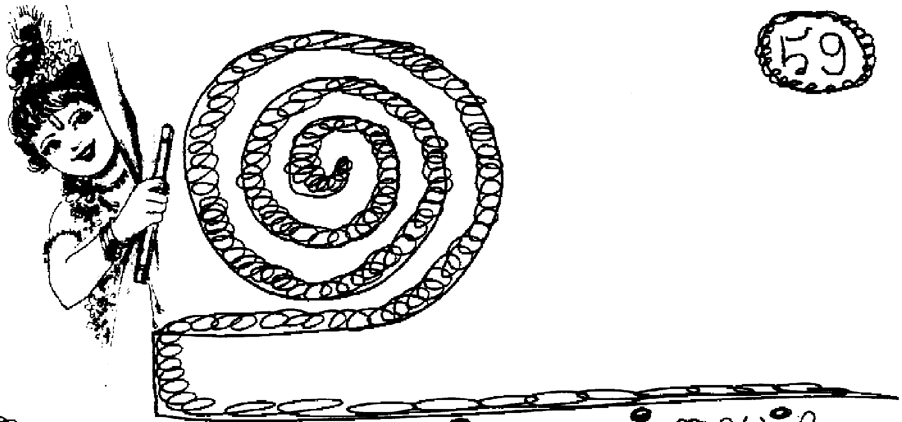

(4) உடன் இருப்பவர்களை, கண்டு கொள்ளவும் & அறிவுரை கூறவும், அவர்கள் காலக்கணக்கு! கண்டிக்கவும்! வேண்டாம். உனக்கு வேண்டாம்.

புதிர்:- உடன் சாதகம் செய்பவர்களை நோக்கி வந்து பிறர் இல்லை நோக்குவதாகும். அதனால் உன் வயிறு நிறையாது. நீ உண்டால் உன் வயிறு நிறையும். முக்கியம்! வேண்டாம்.

(5) முடியுமா? முடியாதா? என்ற சந்தேகம் வரவாகாது.

புதிர்:- (A) தேவை & ஆசை! குறைய வேண்டும்.
(B) எல்லாம் அவனே! என்ற உறுதி வேண்டும்.
(C) எல்லாம் நலமே! என்ற நம்பிக்கை வேண்டும்.
(D) ஒன்று முடிகிறது. மனம் அழிகிறது. ஞானம் தெளிகிறது.
(E) வாழ்க்கை வாழ்வாங்கு வாழ்விலே! சாதகர்க்கே ஆனந்தம் என்ற திட உணர்வு, இறை & குரு உணர்வுடன் இருக்க வேண்டும்.

இந்த ஐந்தும் இருந்தால் முடியுமா? முடியாதா? என்ற மருட்சியின், அயர்வு சோர்வு வராது.

(6) முடியும்! என்ற திட உணர்வு வேண்டும்.

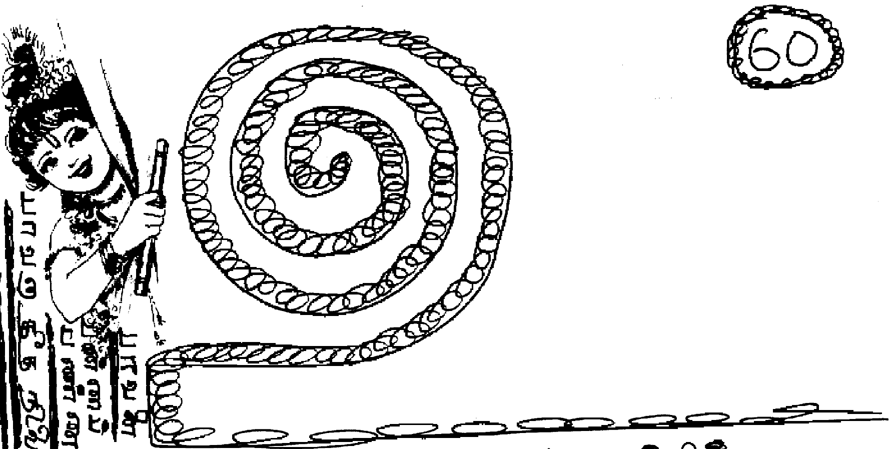

60

பதில் :- சந்தேகமே எதிரி! நம்பிக்கையே நண்பன். சாதனையை திட உணர்வுடன் ஒப்புவன்

உலகமே! நிர்மூலமானாலும்! உடலே சிதைந்து போனாலும்! நாம் முடிந்து விட்டோம். அதை!

முடித்து விட்டோம்! என்ற உறுதியால் மேருவைப் போல், அசைவற்றிருப்பான்.

பாவனை செய்ய வேண்டும்.

(7) தன்னை ஓர் பதுமையாகவே ஒருவன்!

பதில் :- சாதனையாளன் ஒருவன்!

தம்மை ஸ்ரீபகவானின் கைப்பதுமையாக! ஆக்கிக் கொண்டானாகில் அவன் இனி சாதிக்க வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. அவன் சாதித்து முடிந்து விட்டான். ஸ்ரீபகவான்! அவனை முடித்து விட்டான்

ஸ்வய ஞானானுபவம் பெறும் ஒருவன் எப்படி இருப்பான்?

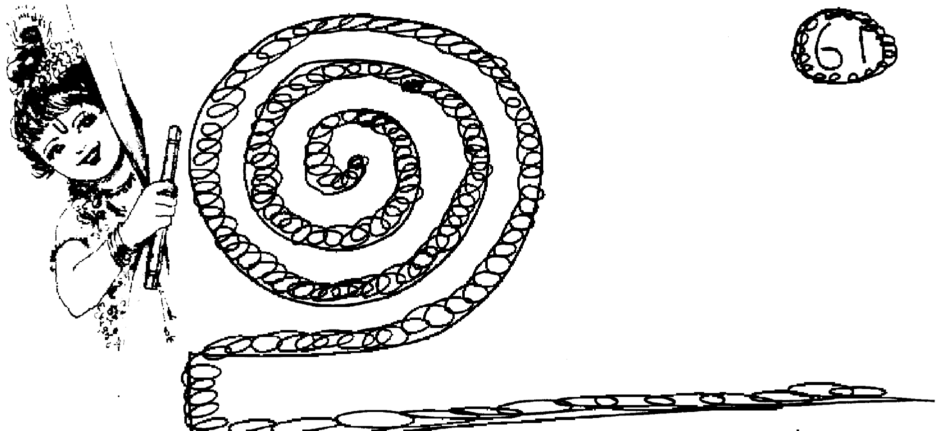

61

ஸத்திய பிரமாணமாக
என உறுதியின்,
நம்பலாம் என, ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின்!
வாக்கு அமைந்திருக்கிறது. இவ் ஞானி
ஒரு மாடு! அடைவதென்பது ஜீவன்!
முக்தி|யின் சாதனையாகும். இதில் கூறும்,
வைராக்கியமுடன், செயல் முறை சாதகனுக்கு,
காலாதீத, பரம் பொருளே! ஸ்ரீபகவானே!
நிலையில் வந்து ஸத்குரு|வை காட்டலாம்.
வாய் வரலாம்.
,, ,, ,, ,,
இந்த ஏஷூப்பைக்கியம் படி|ஏறிய விதம்!
எல்லாம் நீயே! உன் கை பதுமை! உன் கை
கருவி! உன் கை ஆயுதம்! நீ சா ர தி!
இது ரதம்! ஆக்குவாயோ? அழிப்பாயோ?
அப்பெருமையும்! அச்சிறுமையும்! உனக்கே!
இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!
என மு ற ந் தோ ம்! ஒ டி ந் தோ ம்!

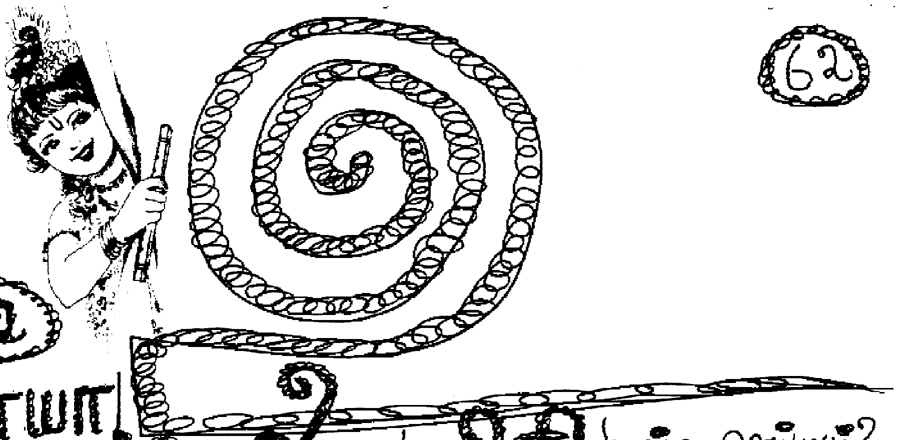

12

மாயா! மனம்! வினை! விதி! என்ன செய்யும்?

மனதின் ஆதாரம் மாயா ஆகும். மாயாவின் மகன் மனமாகும். மாயா இல்லாததை இருப்பு! உடையது போல், ஒன்றை, உண்டாக்கிவிட்டால், ஒன்றை தோற்றுவித்துவிட்டால், அந்த தோற்றத்தில்

தோற்றத்தால் தோன்றிய!

மனதிற்கு இடமே இல்லை.

அதன் உண்மை யாவது?

மனம் செயல்பட்டால், மாயா! செயல்படாது.

மாயா ,, மனம்! ,, .

இதன் காரணம்?

மாயா:— இதன் தன்மை, நேர நீ ற ழ ம்
அதன் இருப்பும்! மட்டுமேயாகும்.

மனம்:— இதன் தன்மை, மாயாவின் தோற்றத்தை எடுத்து நாமரூபத்தை! உண்டுபண்ணி,

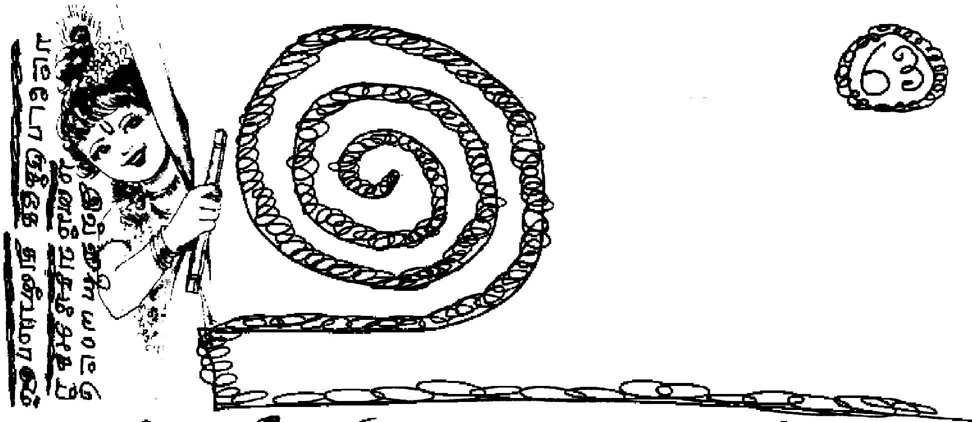

63

அதன் இயக்க குணதோஷத்தை!
உண்டு பண்ணுவதாகும்.

இந்த மனமானது எப்படி என்றும்,
நான் & எனது! புகுத்திட

நாமரூப/ தோஷ குணத்தை!
வலிய, ஏற்றுக் கொண்டு; வினைக்கு!

புண்ணிய பாபத்திற்கு வித்திடுகிறது!!!

இப்புண்ணியபாபம்! இல்லாமல், வினையென வொன்றில்லை.

இந்த வினை விதியில்லாமல்! ஜனன மரணம்!

பலன்! இல்லவே இல்லை. இவ்வினை கொடுப்பது

காலம்! என்ற விதி! தேவன் ஆகும்.

இவ் விதி என்ற, காலதேவனின்! ஒழுங்கு முறை சட்டமே!

பாரபக்ஷமில்லாமல். விதிசாஸ்திரப்படி, நியாய

நெறி முறையே! பிரபஞ்ச! அணிவகுப்பா

இதன் விளையாட்டே! கும் என அறிக.

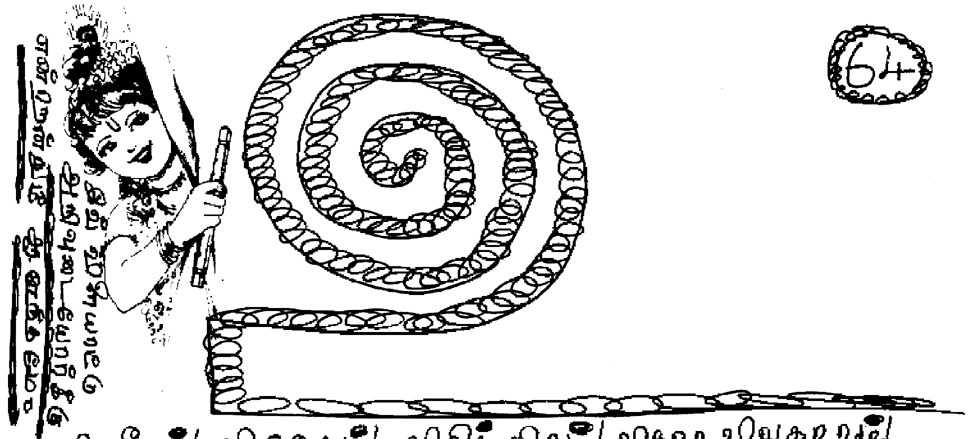

64

விபரீதம்! விநோதம்! விசித்திரம்! விகார விபகாரம்!

இவை எல்லாம் மனமே! மூலகாரணம் ஆகும்.

இம்மனதின் நாம ரூப! குண தோஷ!

எண்ண விருத்தியால் தான், வினை சேர்கிறது.

வினை சேரும் போது, விதியின் விளையாட்டு தொடர்கிறது.

அவ்விளையாட்டின் நிமித்தம், மனதின் வினையும்!

முக்காலமும் கணிக்கின்ற காலமும் விதியும்

ஆகிய இவை, மூன்றும் மனம்! வினை! விதி!

இணையும் போது, ஜனனமரண விளையாட்டு தொடர்கிறது.

இவ்விளையாட்டு! அறுபட! வேண்டுமானால்.

சர்வார்ப்பணத்தால் வினையை நாசம் செய்.

பிரம்மார்ப்பணத்தால் மனதை நாசம் செய்.

அங்கு விதிக்கு! வேலை இல்லை! ஜீவன் முக்தி உண்டு.

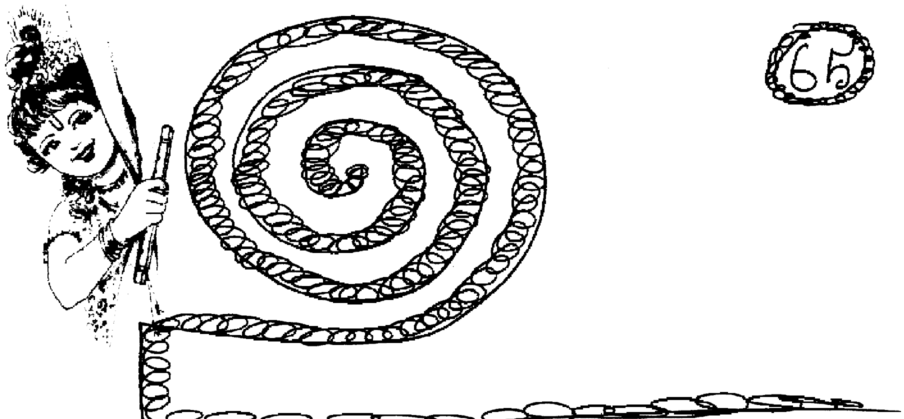

65

குறிப்பு:- மனம் செயல்பட்டால், மாயா செயல்படாது. மாயா செயல்பட்டால், மனம் செயல்படாது. என்பதின்

உட்பொருள்:- ஓர் இரும்பின் தோற்றத்தை மட்டுமே உண்மையின் ஒளியது மாயா வாகும். ஆகவேதான் மகனை, மனதை/ வைத்துத்தான் மாயா செயல்படுமேயன்றி தனியே! மாயா செயல்படாது.

ஆகவே அங்கு, மனதின் செயல், மாயாவின் செயல் என்றுதான், சொல்ல வேண்டும். ஆகவேதான்

மாயாமனம்/ என ஸ்ரீமகாத்மாக்கள் சொல்வர்.

அதேபோல் மாயாவின் தோற்றம் & இருப்பும்!

வெறும் ஜடமே/ அன்றி, இந்த மனமும் தன் கற்பனையால் நாமரூபம்/ [illegible]யாயின்! இயக்க முடிந்த தொழிலும்/ உண்டாக முடியாது. நாமரூபே/ இயக்கத் தொழிலும்! இல்லையாயின் ஜனன மரண விளையாட்டு/ இல்லாமல் போய்விடும்.

ஆகவே இவ்விரண்டும் தேவைப்படுகிறது.

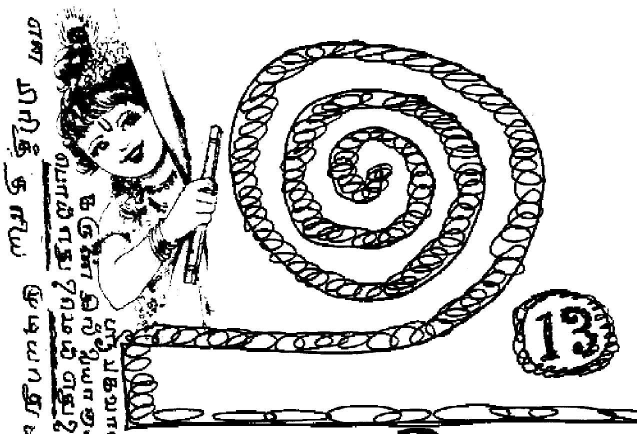

ஸத்தியமேது? அஸத்தியமேது?

மெ...... ய்......எது? பொ...... ய்......எது?

எம் ஸ்ரீதாயுமானவர் / ஓர் பாடலில் சொல்லும் போது,

பொய்மையை பொய்யென்றறியும்; போதக ஆதரவு

நீத்துக்கு உன் / மெய் அருளே யன்றோ?

விளம்பாய் பராபரமே? என்றார்.

பொய் / மெய்யை / பிரித்தறிந்து மெய் நாம் என

ஆவதற்கு! உன் கிருபை வேண்டும் ஐயனே என்றார்.

இதன் உண்மை :- மனம் / வசப்பட்ட நாம்!

நாமரூப / விஷய இன்ப கற்பனையை /

நாசம் செய்து, அறிவால் / சரீரார்ப் பணமும் /

பேரறிவால் / பிரம்மார்ப் பணமும் /

ஸ்திரமாக பற்றினால், முறையே புதுமையாகவும் /

பின் மண்ணாகவும்! உணரும் நடுவியில்.

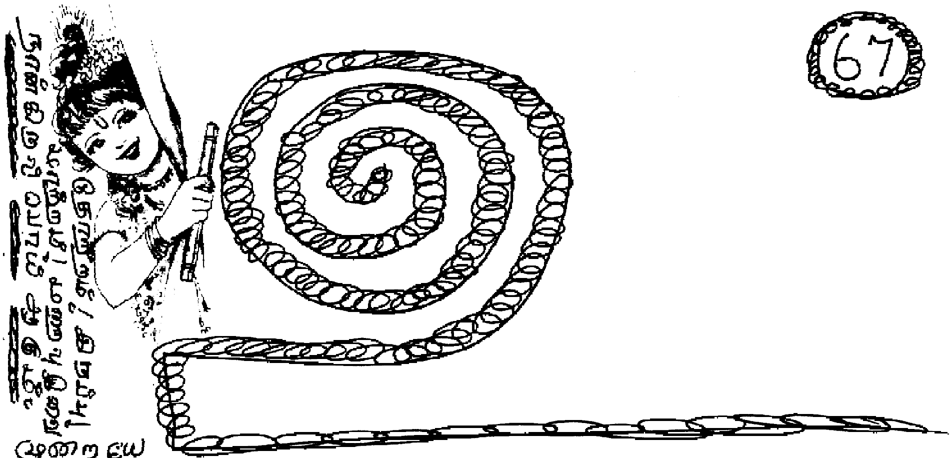

முறையே பேரானந்தமும்! பின் பிரம்மானந்தமும்! பெற்று விடுவோம். இவ்வானந்தத்தால், விஷய **இன்பம் துன்பம்** நாசமாகும். அதுவே ஜீவன் முக்தி ஆகும் என அறிக.

இனி விளக்கம்.

(1) நாம ரூப உலகமாக காண்பது பொய் ஆகும். இயங்கும் நிலையில், ஸ்ரீபகவானின் பொருளாகவும் இயக்கமற்ற நிலையில், எல்லாம் மண்ணாகவும், அதுவே மரமாகவும்! அதுவே நாமமாகவும்! உணர்வது மெ ய் ஆ கு ம்.

(2) நாமரூப! ஜக ஜீவ! தாவர (அனந்த ஜீவ கோடிகளாகவும்) காண்பது பொய் ஆகும். (நாம ரூபம் பொய் ஆகும். ஸ்ரீ உருவம் உணர்வு மெய்) இயங்கும் நிலையில், எல்லாம் ஸ்ரீபகவானின் பொருளாகவும், இயக்கமற்ற நிலையில்! எல்லாம் மண்ணாகவும். அதுவே மரமாகவும்! அதுவே நாமமாகவும்! உணர்வது மெ ய் ஆ கு ம்.

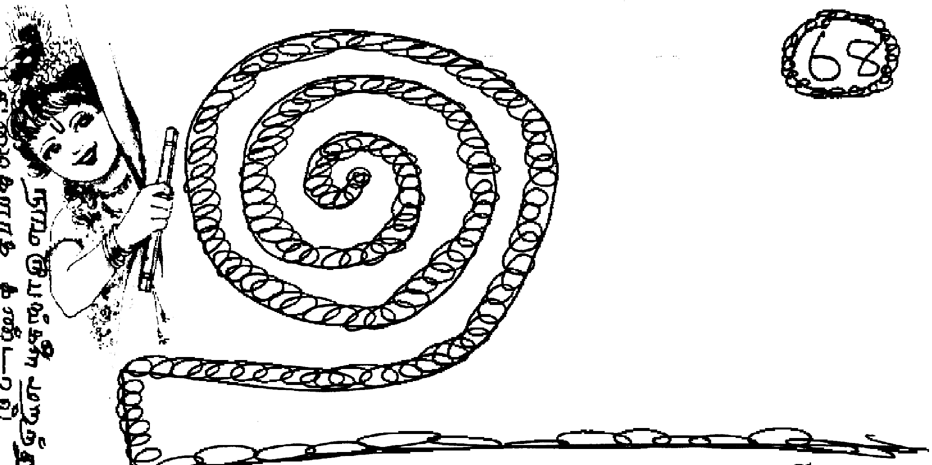

68

(3) நாமரூப உறவு । சுற்றம் । நட்பு । என்ற
பந்த பாசமாகக் கண்டு, **இன்பம்** । கொண்
டாடுவது, பொய் ஆகும். இவை அனைத்தையும்,
இயங்கும் நிலையில், எல்லாம் பதுமைகளாகவும் ।
இயக்கமற்ற நிலையில், எல்லாம் மண்ணாகவும் ।
அதுவே பரமாகவும் । அதுவே நாமாகவும் । உணர்வது
மெய் ஆகும் ।

(4) நாமரூப பொன் । பொருள் । போகம் மோகம்
போதையிற் சிக்கி சுற்றியுள்ளவரின் இன்ப துன்ப ।
நுகர்ச்சியில் திளைப்பது (காண்பது) பொய் ஆகும்.
இவை அனைத்திலும், பேதம் । விருப்பு வெறுப்பு ।
குற்றம் குறைகள் । நாசம் செய்து, இவை அனைத்தும்
மாயாவும் । மனமும் । இணைந்தால்
பண்டம் । பாண்டம் । பதார்த்தமாக । தோன்றுகிறதே
யன்றி, எல்லாம் மண்ணாகவும் । அதுவே பரமாகவும்
அதுவே நாமாகவும் । உணர்வது மெய் ஆகும் ।

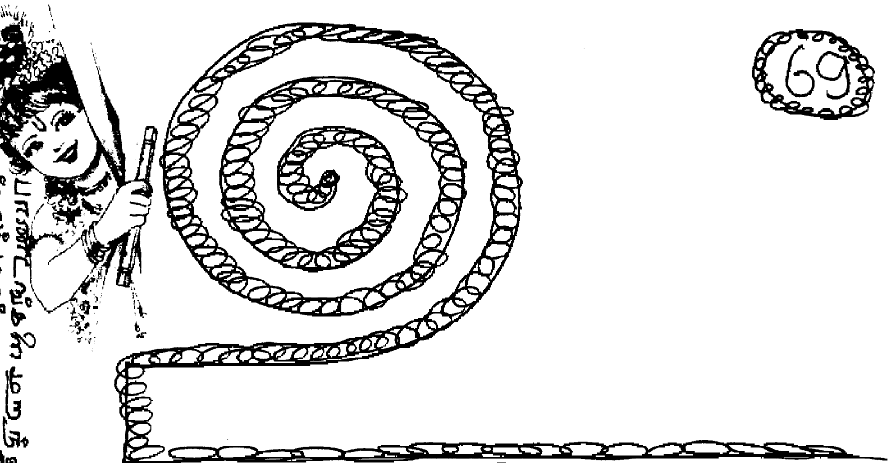

பாண்டவர்களை மறந்து எல்லாம் மண்ணாக உணர்ந்தால் பிரம்மார்ப்பண நிலையில் அது ஞானம் ஆகும்.

இதில் காணும், நான்கு நிலைகளிலும் கூறியபடி,
ஜகத், ஜீவ, ஈஸ்வராதிகளும், இணைந்த நிலையில்,
நாமரூபமாக, காண்பதும், கேட்பதும்,
அதுபற்றி விகார & விவகார நிலையில், பேசுவதும்,
அப்பட்டமான, **பொய்**, ஆகும்.
உவமானமான, சமுத்திர ஜலம், ஒன்றே மெய் ஆகும்.
எப்படி என்றால்? சமுத்திரமானது, உப்பை
எப்படி, தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு, தான்தானாய்
எப்படி ஆனந்தமாக இருக்கிறதோ, அதுவே
உப்பே, ஜகத், ஜீவ, ஈஸ்வராதிகளின் நாமரூபம் ஆகும்.

பரப்பிரம்மானந்த சமுத்திரமாயிருப்பதே **மெய்!** ஆகும் என ஸ்ரீ மகான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

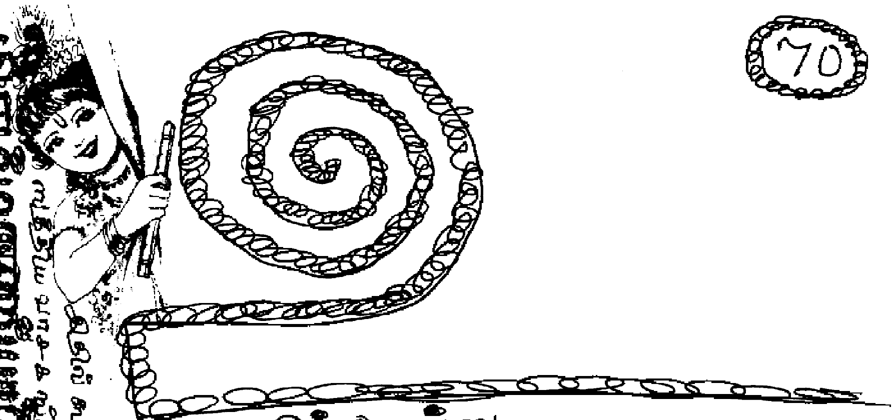

இதில் கூறும் ஸத்திய வாசகங்கள் பிரம்மரகசியம்! அநுபவ உண்மைகள்

ஓர் உண்மை.

சமுத்திரமானது **மழை** ஜலத்தால்!

வந்து சேரும், அநித்த **நாமரூபங்களை**

(பெரும் வெள்ளத்தால் வரும் தாவரங்களையும்
மற்றும் அநித்த, குப்பை கூளங்களையும்) **யும்!**

தன்னுடன் சேர்க்காது, தம் அங்கங்களால்,
(அலைகளால்) ஒதுக்கிவிடும்.

ஜக ஜீவ ஈஸ்வராதிகளை,

அநித்த **நாமரூபங்களையும்!**

அதாவது **உப்பாதியுமாயையை!**

மட்டும் **மறைபருணாக!**

தம்முள் அடக்கிக் கொண்டு, தாம் தாமாய்!

அடங்கிய! நிலையில் ஸ்வதந்திரமாய்!

பரப்பிரம்மானந்தமாம்!

இருக்கும்! இருக்கிற தென்று நிமஹான்கள் சொல்வர்.

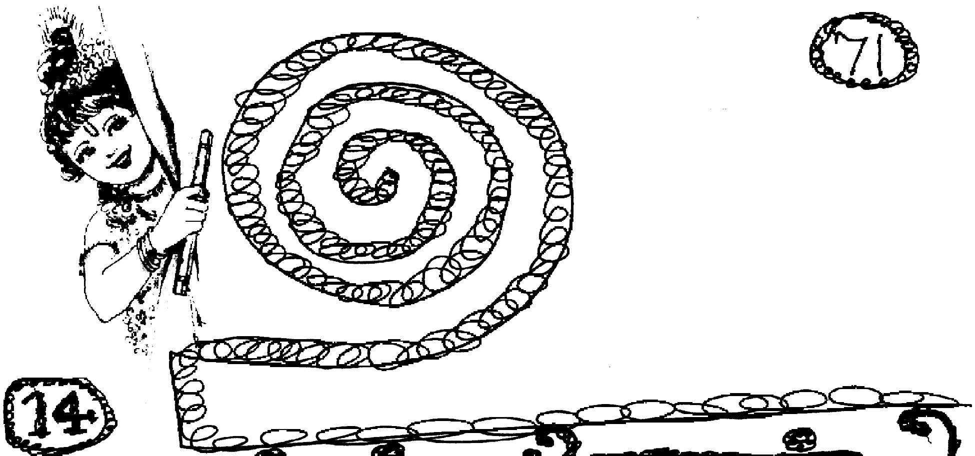

14

ஸாமான்யன் யார்? ஸாதகன் யார்?

(A)

(1) ஸாமான்யன்: நாமரூப உலகை உண்மையென நம்பி உழல்பவனும்;

(B) மனைவி & மக்கள் உறவை (அதன்) இன்பத்தை விடமுடியாமல், அட்டைபூச்சியை போல் ஒட்டி உரசி உறிஞ்சிக்கொண்டு அதிலேயே அழுபவனும்;

(C) வின் & விதி வசத்தால் வரும், உறவு! சுற்றம்! நட்பை! பாடால், நாம் வாழ முடியாதே என்ற சிற்றின்ப நுகர்ச்சியை! மறக்க முடியாமல், மயங்குபவனும்

(D) பாடம்! படிப்பு! பட்டம்! பதவி! பணம்!

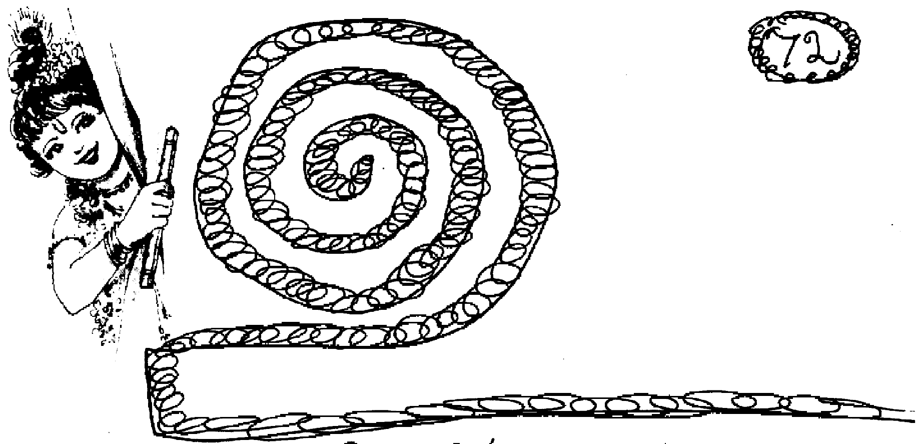

இவைகளே, யாத்ரீன்! வசதியமென.

அறியாமையின்! **முதல்**! மேல் ஏறி பயணம் செய்பவனும்.

(E) அன்பிருந்தும்! பணிவிருந்தும்! பொறுமையிருந்தும்

வாழும் வகை தெரியாமல். அபிமானம்! அகந்
அவை சேர்ந்தேறி வாழ்வென 2
காரம்! அதிகாரம்! ஆதிக்கம்! இவைகள் நம்பி
கொடுமையின்

போட்டி பொறாமை! யால் அழிபவரும்.

(F) தேவ தெய்வ! பக்தியை! வியாபாரம்!

விளம்பரம்! ஆடம்பரம்!

இவைகளால், ஊர் உலகம்! மதிக்க வேண்டுமென

நம்பிக்கையில் **பிகு**! ஊர் உலகத்தால் படுபவனும்.

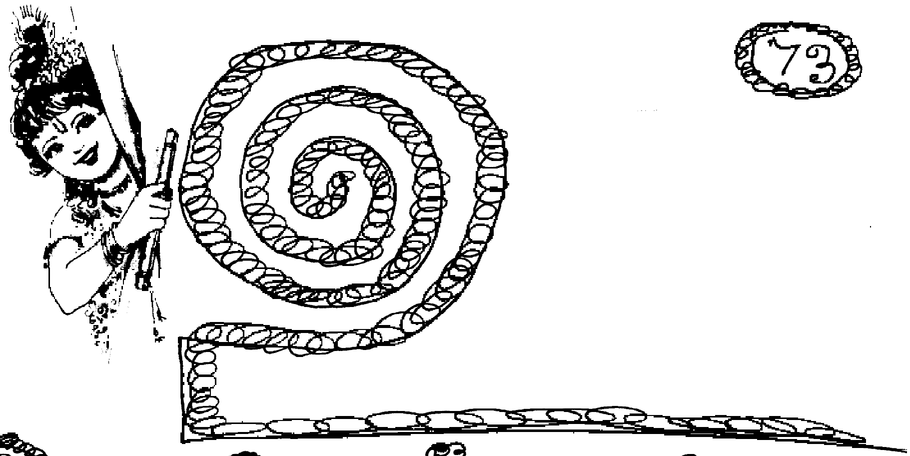

73

(ஏ) காம&காஞ்சன (பெண்&பணம்) ஆசைகளை விட முடியாமல், நாளை விடுவோம்! நாளை விடுவோம்! நாளை விடுவோம்! என காலம்! கடந்து! அந்த புதை சேற்று குழியில் அந்த மூழ்கி இன்பம்! மறக்க முடியாமல் திணறுபவனும்

(H) நாம் ஸ்ரீ பகவானின் குழந்தை என்பதையும் மறந்து, நாம் பரஅம்ச ஆத்மா என்பதையும் ” அந்த தற்கவனை சக்தியை உணராமல், மூர்க்கவனும்! தற்காப்பும் உடைய வகைட. சர்வார்ப்பணமும்! பின் பிரம்மார்ப்பணமும்! செய்யாதவனவனே, அவன் ஸாமான்யன் ஆவான், என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

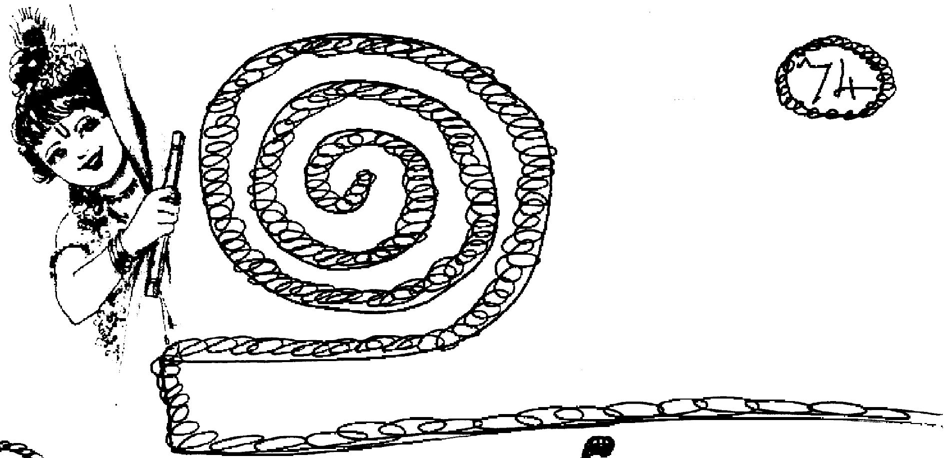

74

(2) சாதகன் : (A) நாமரூப! உவகை!
தோன்றி! இருந்து! மாறி! மறையும்! தன்மை
யுடைய அதை பொய்! என உறுதி செய்தவனும்;

(B) கணவன்! மனைவி! மக்கள்! உறவை!
தற்காலிக உறவென்றும்; வினை! கணக்கை!
முடிக்க! வந்தவர்களேயன்றி; அவர்கள்
உண்மை யல்ல வென்று உணர்ந்தவனும்

(C) உறவு! சுற்றம்! நட்பு! குடும்பம்! தொழில்!
இவை அனைத்து, ஜீவ வேஷ சட்டமும்!
வினை! முடிக்கும் நாடியும்!
தீர்த்த நம்! சாதனையின்! நடத்தும் பரிசுத்த பரம் நடத்தும் கிரியையில்
ரூபகவானே! அந்தந்த! வேஷம்!
தரித்து; நடிக்கிறேன் என; உறுதி செய்பவனும்;

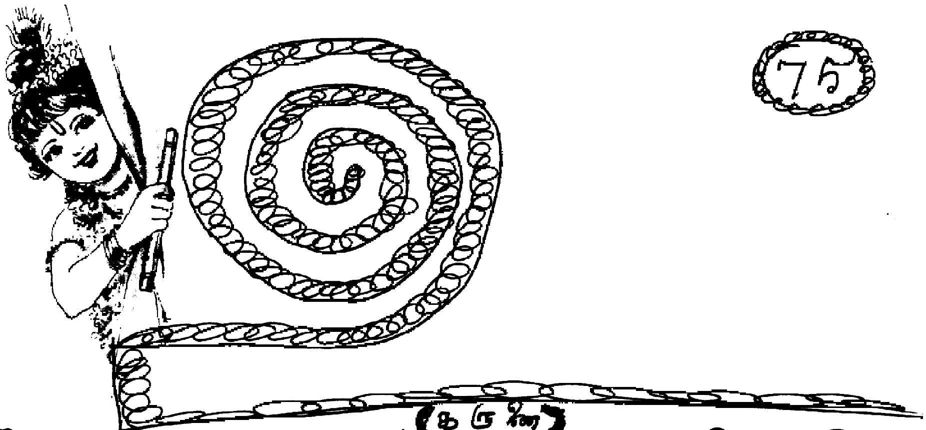

(75)

(D) பொறுமை! பணிவு! (கருணை) கனிவு! வைராக்கியம்! நம்பிக்கை! இவைகளே உணர்ச்சியின் இறை & குரு மேல் வைத்த நிலையில் இத் கல்வியால்! அசைக்க முடியாத உறுதியாக இருப்பவனும்,

(E) நான்! எனது! நாசம் செய்த நிலையில், எல்லோரும் நல்லவரே! எல்லோரும் நம்மவரே! நடப்பது எல்லாம் நலமே! என உறுதியில்! மஹா மேருவைப் போல் இருப்பவனும்,

(F) பக்தியாலும்! அதை எடுத்த வாழ்க்கையாலும்! வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! இல்லாமல், குழந்தை முதல் பெரியவர்கள் வரை பேதமில்லாமல், புழு பூச்சி எறும்பு முதல் யானை வரை அனைத்திற்கும் மதிப்பு & மரியாதை கொடுத்து அதனை, எந்த எதிர்பார்ப்பும்! இல்லாதவனாயும்,

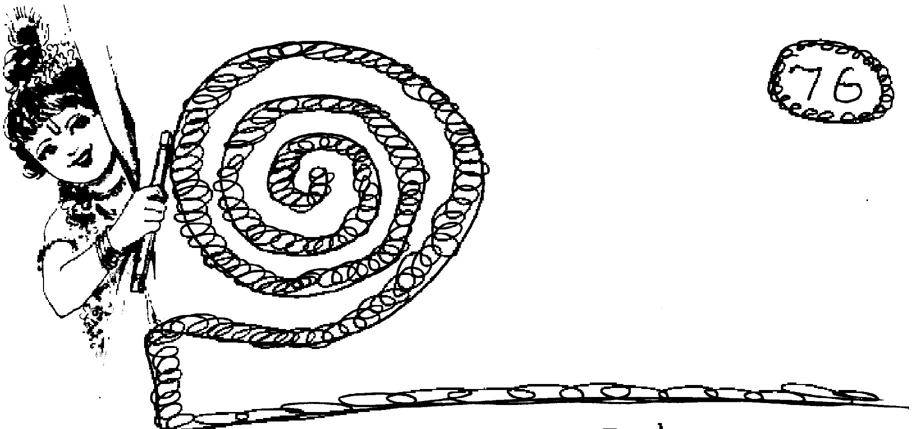

76

(G) காம & காஞ்சனம் ஆசை | நாசமாக வேண்டுமானால்

ஒன்று செய்! நன்று செய்! நன்றும் அன்றே | செய்! என்று அறிவாய்,

கா வ த் தை | வி ர ய ம்! ஆக்காமல்

ஜீவ இன்பத்தை மறந்து, அறிவின் ஆனந்தம் நிறைந்து; எல்லாம் நீயே! என, சர்வார்ப்பணத்தில்! நிலைபெறுபவனே எவனோ?

(H) உலகம் நிலை பெயரினும்! சரீரமே! சிதைந்து போனாலும்! சர்வார்ப்பணத்தினால்! எல்லாம் அவனே! எல்லாம் நானே! என்ற உறுதி நிச்சயத்தால் லிங்க நாசம்; எல்லாம் பங்கனே! மங்கிய பரமே! பரமாகிய பரமே! என,

யாமாகிய மரமே! என்ற உறுதி நிச்சயத்திலும்.
மனோநாசமும்! பெற்று.
திடப்பிரக்ஞை! இருப்பவனே ஸவனே!
அவனே! ஸாதனையாளன்! என ஞானிகள்
வாயிலாக அறிகிறோம். மற்றோர் அனைவரும்,
மனமே! சோதனையும்! வேதனையும்! உடையவராவர்.

15 பாமரன் யார்? பக்தன் யார்?

1 பாமரன்:- படிப்பறிவு!

இல்லாதவன் பாமரன் இல்லை.
வேதம்! சாஸ்திரம்! படித்தும். அதன்படி
ஒழுகாதவனும்! அவைகளின் வி.

வியாபாரம்! எதிர்பார்ப்பு!	விளம்பரம்! பகட்டியின் மயக்கம்!	ஆடம்பரம்! படாடோப பழக்க வழக்கங்கள்

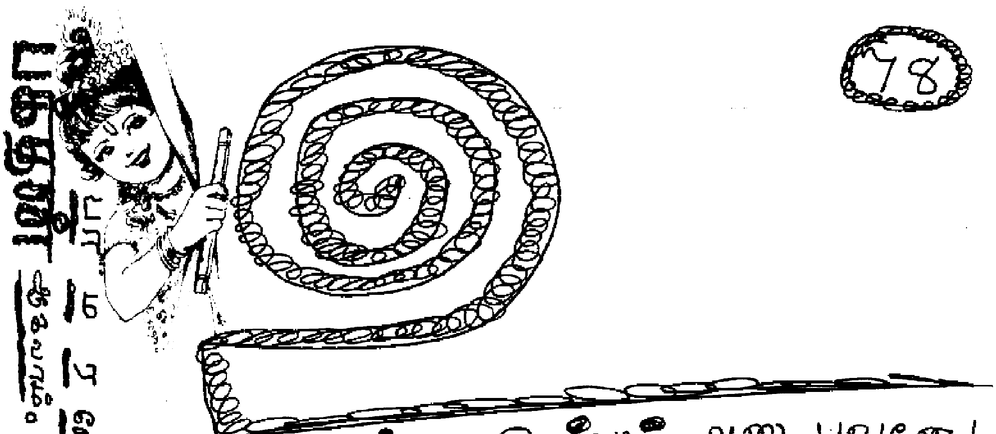

இவைகள் செய்து, இன்பம் அடையவனே!

ஆனந்தம்! அவ்வ பா ம ர ன் ஆவை

௨ ஆலயம் செல்லாதவன் பாமரன் இல்லை.

ஆலயம்! வியாபார விளம்பர! ஸ்தலமாகிவிட்டது

நெற்றியில் விபூதியும்! திருநாமமும்!

அணிந்துகொண்டு பக்தனைப் போல்!

நடித்து! பகல் வேஷம் அணியும் ஆளும்.

ஆஷாடபூபதியே! பாமரன்!

௩ விபரம்! தெரியாமல் நான்! எனை

விடாமல் குடும்ப சுமையை! சுமப்பவன்

பாமரன் இல்லை.

விபரம் தெரிந்தும்! பாசம்

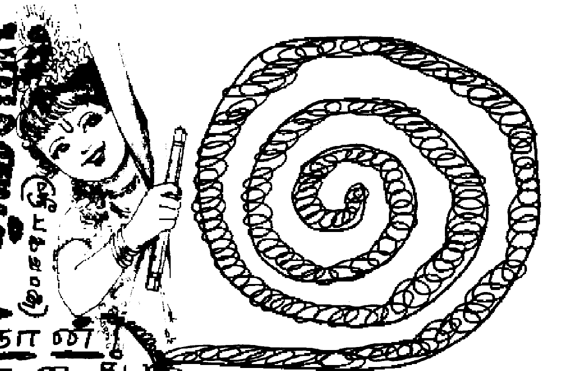

நான்! எனது! இனிமையில் நான்! நான்! எனச் சொல்லும் நீ நானாய் இருப்பாயா?

பிணைப்பையும் விட முடியாமல் நான்!
விடுவோம் நான்! பார்ப்போம் நான்!
செய்வோம் நான்! முடிப்போம் நான்!
யிலிருந்து கடைப்பிடிப்போம்.
என்று காலம் பிரயம் செய்பவனே! பாமரன் ஆவன்

இன்று! நான்! அப்புறம்! என்று சொல்வதை விட முடியாது! என்பவரே மேலவர்.

பக்தன் :- பூஜை! புனஸ்காரம்!
அபிஷேகம்! ஆராதனை! ஆரத்தி! நிவேதனம்!
என்ற புறப் பக்தியினுள் பிறர் பார்க்கும் நிலையில்
ஆடம்பரமாய்! செய்வது பக்தியும் அல்ல, செய்பவன் பக்தனுமல்ல

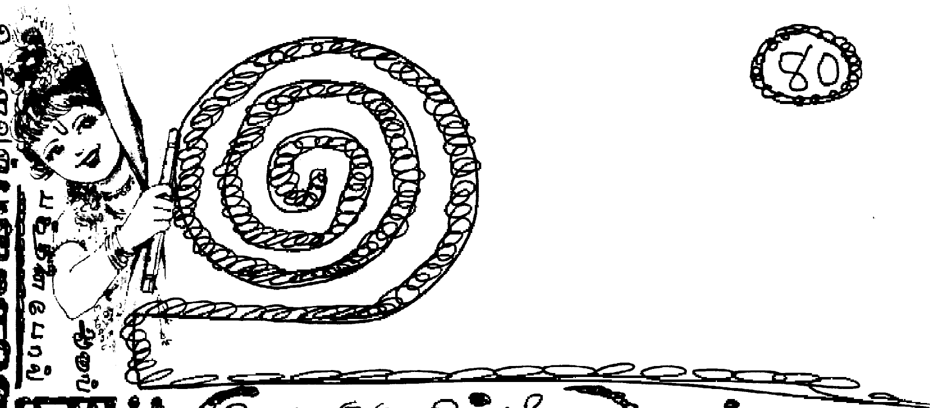

பாலனே

தாய் (இறை குரு சிந்தனையே) எண்ணமே!
மலராம்! இதயமே! ஆலயமாய்!
கண்ணீரே! காணிக்கையாய்!
உள்ளம்! உருகுவதே பக்தி ஆகும்.
அவனே பக்தனும் ஆவான்.

௨ தலையில் நெருப்பு பற்றிக் கொண்டவன்!
எப்படி ஜலத்தை நோக்கி ஓடுவானோ?
ஒருவன் தலையை, ஜலத்தினுள் பிடித்து
அமுக்கும் போது, மூச்சுத் திணறி!
மூச்சுக் காற்றுக் காக! எப்படி தவியா!
எழுவானோ? அப்படி ஸ்ரீ பகவானைக் காண வேணுமென்று
வேட்கையாய்! துடிப்பதே பக்தி ஆகும்.
அவனே பக்தன் ஆவான்.

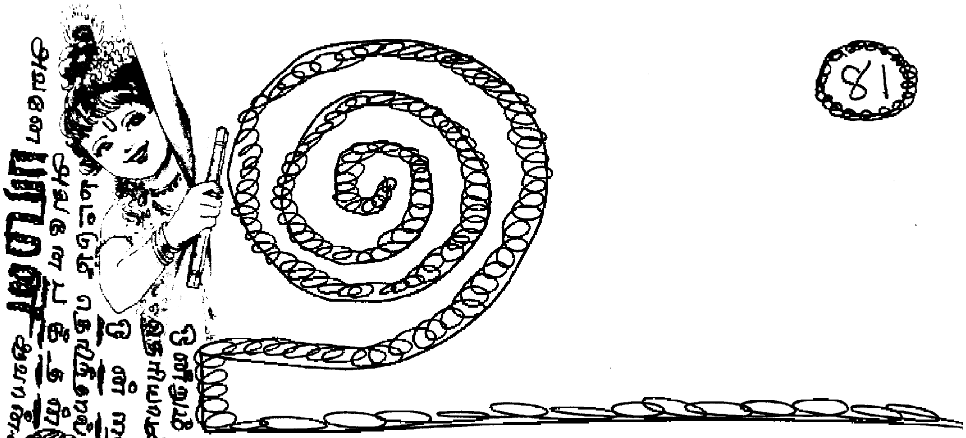

(81)

ஓ நம்தாவத்தை ஸ்ரீபகவான்! கை பதுமையாக்கி ஆக்கிய நிலையிலும்; இது வேண்டும்! அது வேண்டும்! என்று, எதையும் ஸ்ரீபகவானிடம் கேளாதவனும்; நீ! வேண்டும் என்றும், உன்பாதம்! தரிசனமும்! ஸ்பரிசனமும்! ஐக்கியமும்! வேண்டும் என்றும், உன்னையல்லால் வேறெதுவும் வேண்டாம் என்றும், அழுது, அழுது, அவனை பெறுபவனே! பக்தன் ஆவான். அப்படி பெறுவதே பக்தி ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் அவனே பக்தனாகும். வாயிலாக அறிகிறோம். இப்படி பக்தன் நிலையில், அவனை பெறும் போது, மாயாவில் மனம் ஒடுங்கி மகத்துவம் அடைகிறது. பின் ஸ்ரீ குருதேவரின்! பிரம்மார்ப்பணத்தால் ஜீவன் முக்தி நிலையில் பாகிறது.

82

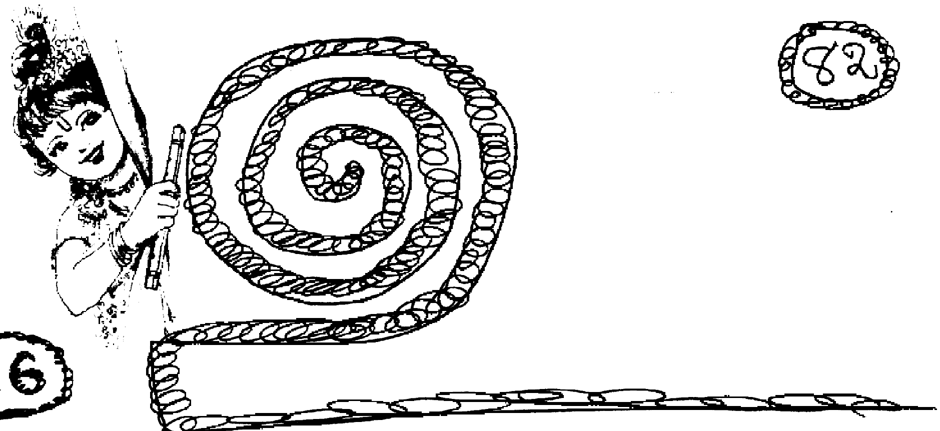

16

ஸத்தியவான் யார்? தர்மவான் யார்?

ஸத்திய வாக்கு எவன்! வாக்கில் வருகிறதோ,
அவனே ஸத்தியவான் ஆகும்.

நாமரூப/ஜக ஜீவ/ சம்பந்த!
அனைத்து தோற்றம்! இயக்கம்! இருப்பு!
மாற்றம்! மறைவு! பற்றிய வாக்கு **எவன்!**
வாக்கில் வருகிறதோ, அவன் அஸத்தியம்!
(பொய்) பேசுகிறான் என உணர்க.
(கொம்பபதும் ஏற்பதும் அல்ல)

ஸத்தியம் செய்வதல்ல!
” பேசுவதாகும்!!
தர்மம் செய்வதாகும்!
” பேசுவதல்ல!!

ஆறிவு இன்றைய கவியில், பேசுவதை, செய்கிறார்கள்.
” ” ” செய்வதை, பேசுகிறார்கள்.

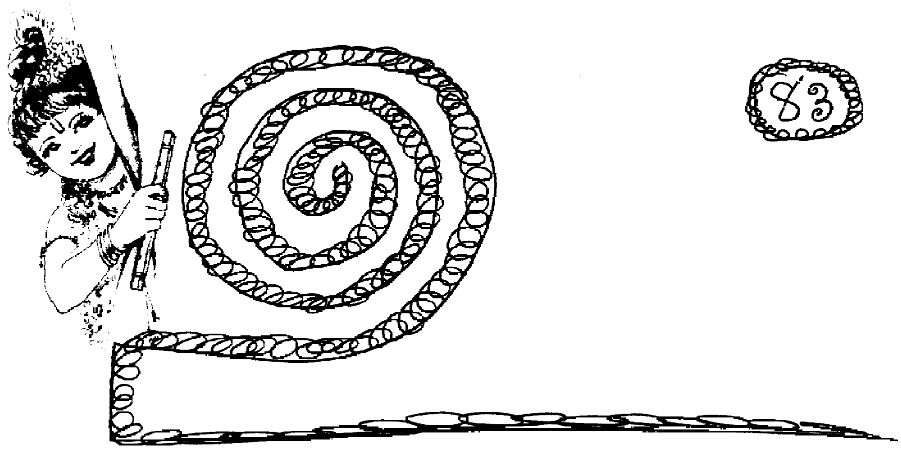

அதனைவிதான், ஸத்தியமும் & தர்மமும், மறை பட்டு, **புண்ணியம் & பாவம்,** என்ற நியதியில், **வினை,** பின்னபட்டு, **ஜனனமரணம்,** பின்னிறது என அறிக.

(1) நாம ரூப, ஜக ஜீவ, உடல் உலக, சொந்த பந்த, பாச பந்தன், நியதியில், எவரிடம் **வாக்கு,** வந்தாலும் அது அஸத்தியமே ஆகும். (அது பொய் ஆகும்)

(2) வேத, சாஸ்திர, மந்திர, தேவ தெய்வ, (அநுபவமான) சம்பந்த எவரிடம் **வாக்கு,** வந்தாலும், அது தற்கால **உண்மை,** ஆகும். நிரந்தர உண்மையல்ல.

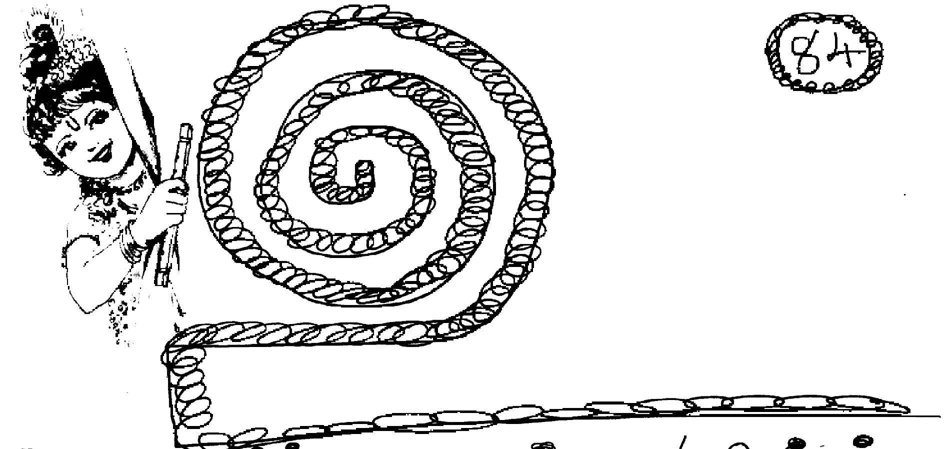

(3) ஸ்ரீ ஸத்குருவின்! ஸத்திய வாக்காக! பிரம்மம் ஸத்தியம்! ஜகத் மித்தை! என்றறியவ்.

நாம ரூப! ஜக ஜீவ! ஈசஸ் வரூபிகள்! எல்லாமுமே (பரம்) மயமே.

அதுவே நாம்! நாமே அது! என்ற, மெய்! உணர்வு! நிலையில், எவரிடம்! வாக்கு! வந்தாலும்; அது ஸத்திய! வாக்காகும்.

என ஆதி ஸ்ரீ ஷஹரன்களின்! வாயிலாக அறிகிறோம்.

மேலே கூறிய, இந்த ஸத்திய வாக்கை! சந்தேக தவக்க, பயமின்றி ஐயமின்றி

எவர் சொன்னாலும் அவரே ஸத்தியம் பேசுகிறார்.
" ஸத்தியவான் ஆகிறார்.

நிஜ கண்டு! எவருக்கு சொன்னாலும்; அவர் ஸத்திய வாக்கை தர்மம்! செய்கிறார் என்பதும் ஸத்தியமே.

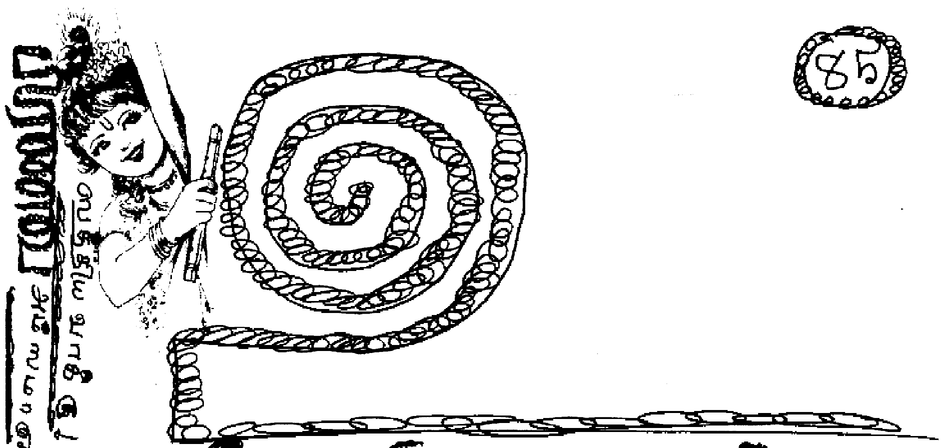

நாமரூப! (ஆகாரம் உட்பட்ட) எந்த

பொருள்! தர்மம்! செய்கருமம்.

நான்! (தர்மம்) இருந்து சர்வார்ப்பணமாக செய்தாலும்.

அது இரண்டாம் இடமே! மெய்யம் என உணர்க.

இதன் காரணம் :- நாமமே! எந்த வஸ்துவும்!

வந்து, இருந்து, மாறி, மறையக்கூடியதாகும்.

அவைகள் தூய சொரூபங்கள் ஆகும்.

அவை வாக்கு ஒன்றே! ஸூட்சுமம் & பரவெளி! சம்பந்தம் கொண்டதாகும்.

தூலம் = லோகமாயா! சூட்சுமம் = யோகமாயா ஆகும்.

சூட்சுமம் & பரவெளியே பர! அம்சமாக இருப்பதால்

அதுவே ஸத்திய வாக்கை தர்மம் செய்வதாகும்.

இதுவே தர்ம வான் ஆகும் எனவுணர்க.

உ

17

புண்ணிய வான்யார்? பாபம் யார்?

புண்ணியவான்

(1) சொல்லாலும்! செயலாலும்! எவர்க்கும்! எதுக்கும்! **மனம்!** நோகப் பண்ணாதவன்! புண்ணியவான் ஆகும்.

(2) தம்மிடம் இருப்பதில், எவர்க்கும்! எதுக்கும்! எந்த **எதிர்பார்ப்பும்!** இல்லாமல், கொடுத்து உதவுபவன்! புண்ணியவான் ஆகும்.

(3) வறுமையோ! பிணியோ! தம்மிடமே, தாம் அவஸ்தைப்பட்டாலும், பிறர் படும் அவஸ்தையைக் கண்டு **மனம்** கனிபவன்! புண்ணியவான் ஆகும்.

(4) நவமணிகள் என்றும், நவதான்யம் என்றும், இதை வைத்து **நவதானம்!** என்றும்,

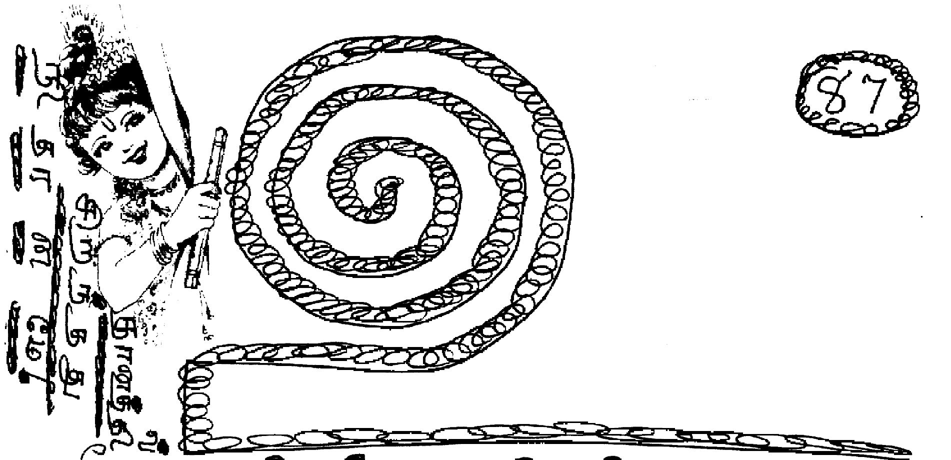

(87)

ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். அவைகளில்,
அன்னதானமே! சிறந்ததாக சொல்வர்.
பகிர்ந்துண்டால் பசி ஆறும்! என்னும்,
உனக்கு உணவு கிடைத்தால், பல் வேறு உடன் உண்பாய்! என்றும்
பிறர் பார்க்கும் நிலையில் உண்ணாதே! (கொடுத்து உண்) என்றும்,
அன்னதானத்தை! ஸ்ரீ மஹான்கள் சிறப்பித்து உரைப்பதால், அன்னமிட்டு உண்
என்ற நிலையை, ஒருவன் ஏற்றால் அவன் புண்ணியவான் ஆவான்.
(5) எண்ணும்! எழுத்தும்! கண்! எனத் தகும்.
என்ற நிலையில், படிப்பறிவு தருதல்!
ஓர் புண்ணியமாக, கருதப்படுவதால், ஓர்
ஏழைக்கு! படிப்பறிவிக்க! தன்னால்
இயன்ற உதவி செய்பவன் புண்ணியவான் ஆவான்.

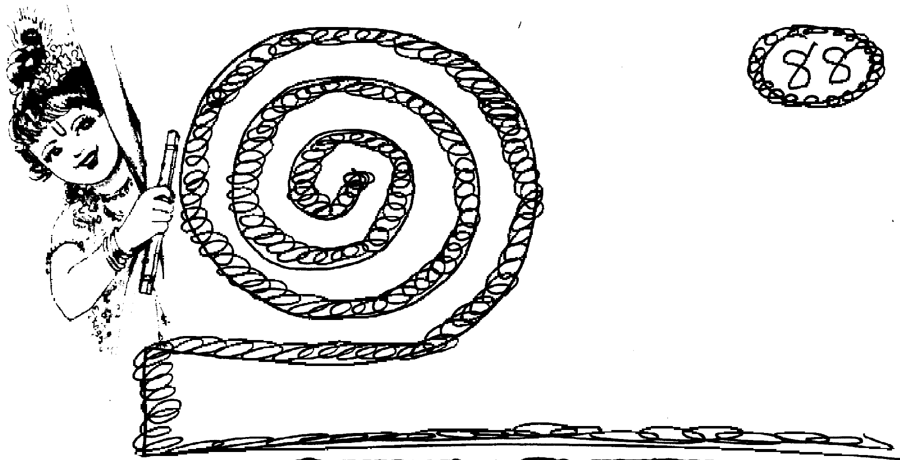

இப்படி **லோகோபகாரமாக!**
உதவுதல், புண்ணியம்! ஆகும் என்றும்,
அதை செய்பவன், புண்ணியவான்! என்றும்.
ஸ்ரீமஹான்கள்! சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

மஹாபாபி :- (1) இதில் **பஞ்சமஹா!**
(பாதகங்கள் என்பர்)
பாபங்கள் செய்தவர்கள் தான்! மஹாபாபி! எனச்
சொல்வர் ஸ்ரீமஹான்கள்.
ஏழையோர் பாபியும்! மஹாபாபியும்! அல்ல.

இதன் காரணம் :- ஏழையோர் அனைவரும்.
கொடுத்ததை! வாங்குகின்றனர்.
வாங்கியதை! கொடுக்கின்றனர்.
என்ற நியதியில். **பண்டமாற்ற!**
பரிவர்த்தனம்! செய்கின்றனர்.
என உணர்க. இவை மீண்டும் நியதியில் நிகழும்.
நீ கொன்றவை உன்னை கொல்லும். இது
நீ தின்றவை உன்னை தின்னும். **விதி**
நீ பாதுகாத்தவை உன்னை பாதுகாக்கும். **விதி**
இதை என உணர்

89

பஞ்சமஹாபாபம்!

(A) சிசு ஹத்தி :— விபரம் அறியாக் குழந்தைகளை! இம்சிப்பதும் & அழிப்பதும்! ஆகும்.

கர்ப்பகலைப்பும்! ஆகும் (கருக்கலைப்பு)

(B) ஸ்திரீ ஹத்தி :— பத்தினி பெண்களை! உத்தமப் பெண்களை! கற்புக்கரசிகளை!

பழி & பாபம் (பழிச்சொல் & பாபச் செயல்) சொல்வதும் & செய்வதும்! இம்சிப்பதும் & வதைப்பதும்! ஆகும்.

(வேதம் ஓதாதவன் வேதியனல்ல)

(C) பிரம்ம ஹத்தி :— வேதம் கற்று ஓதும் பிராமணரை! போட்டி & பொறாமையால் (த்வேஷத்தால்) நிந்திப்பதும்! இம்சிப்பதும்! வதைப்பதும்!

மஹா! பாபம் ஆகும்.

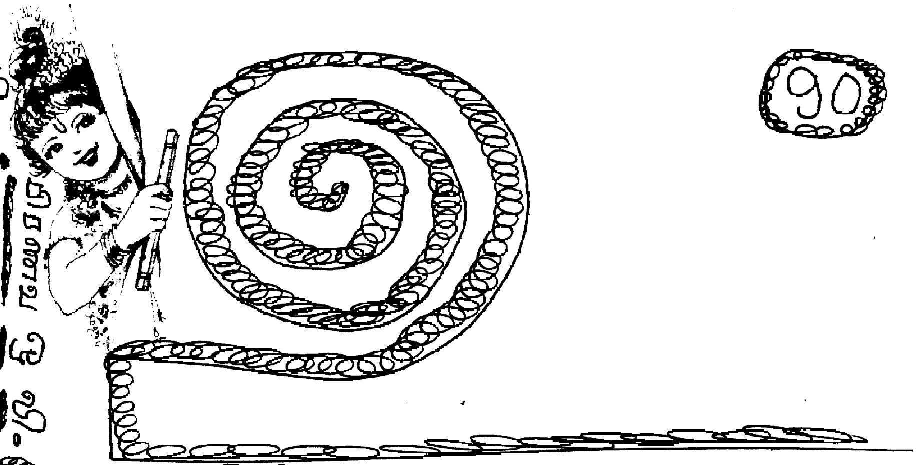

(௰)

(D) கோ (பசு) ஹத்தி:— பசு என்பதும், மாடு என்பதும் ஒன்றே. அதைச் சொல்வது ஸ்ரீ மஹான் (எங்கள்) பசு:— தெய்வ அன்னை! எனவும் (கோமாதா தேனு) மாடு:— மிருகங்கள்! இனம் என்பர்.

பசுவை! தட்டி ஓட்டினவே (கோமாதா உயிர் வதை) பெரும் பாவம் என்பர். அப்பசுவை இம்சிப்பதும்! வதைப்பதும் மஹா பாவமாகும்.

(E) குரு ஹத்தி:— குருவென்றவே, அதன் பொருள்:— ஒலி & ஒளி! அவை ஸத்குருவோ! ஸாமான்ய குருவோ! சக்தி குருவோ! குரு வாசகம்! அனைவருக்கும் பொருந்தும். ஆன்மீக இயக்க நடையால் வேறுபாடும் மாறும் எந்த குருவிடம்! நீ பாடம் பயின்றாலும், பாடும் உண்டு வாக்கிய கீதை இல்லாமல்; மறக்கலாம். மறுக்கலாம் (நீக்க முடியாமல் போகலாம்).

91

அவரை விட்டு விலகவாம்!

அது குருதுரோகமும், மஹாபாபமும் அல்லவா!

ஆ.......ம.......ல்!

எந்த குருவையும்

பழிக்காதே! பகைக்காதே! தூற்றாதே! துவேஷிக்காதே!

நமக்கு ஏற்புடையதல்ல என்று நீ விலகிக் கொள்!

அவரை விலக்காதே!!!

மேலே சொல்லியபடி, நான்கு வழிகளில், நடந்தாலும்! பழி பகை! கொண்டு அவரை, இம்சித்தாலும்!

ஆத்திர, ஆவேசத்தால் அவரை வதைத்தாலும்! அது மஹா பாதகமான பாபச் செயலாகும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

உ

௯௨

நாம் எப்படி இருக்கிறோம் என சுயசோதனை செய்து கொள்ளவும்.

இப்புண்ணியவான் யார்? மஹா பாபீ யார்?

என்ற விளக்கமானது :- அந்த நியதியி

னம் அறிவாளும் (தேவை இல்லை) நியதிப் உள்ள அன்பர்களுக்கு

பொருந்தாது என்பதே ஐக்கியம்.

ஆரம்ப ஒழுக்க நியதியில் உள்ள அன்பர்களுக்கு பொருந்தும்

என மிகவும் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

தோன்றின மறையும்!

என்ற நியதியும்

மறைந்தன தோன்றும்!

என்ற நியதியும்

அமைந்தது:

முற்பகல் செய்யின்

பிற்பகல் விளையும்!

என்ற ஓர் சம்பவம் உணர்க.

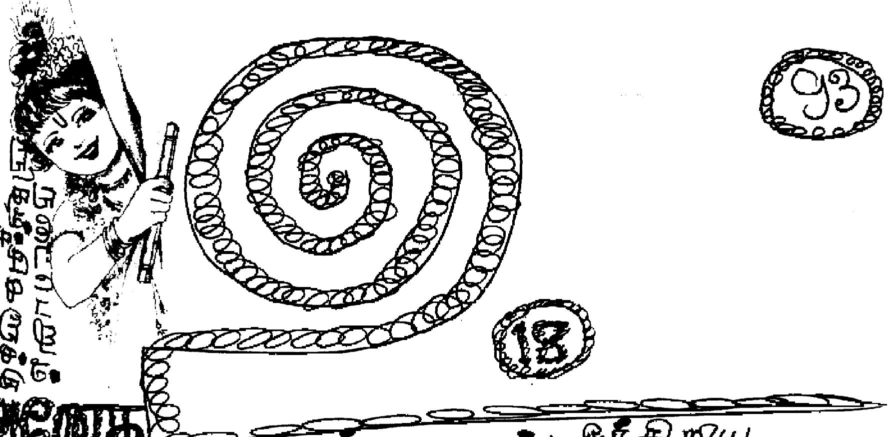

18

அனேக க்களுடன்! ஓர் சிறிய

சாணிப்புழு & சர்ப்பம்!

சொன்ன கதை. சொல்லாத உண்மை.

ஓர் சாணத்தில் வினையால் தோன்றிய, நூற்றுக்கணக்கான புழுக்களை! ஓர் சிறிய சர்ப்பம்! பொட்டுக் கடலையை! சுவைத்து உண்ணும் நிலையில், உண்டு கொண்டிருந்தது. அப்புழுக்கள்! இன்று! தோன்றியது. நாளை! மறைந்துவிடும். அந்த ஒருநாள்! ஜீவிதத்தில் பலகாலம்! வாழும் போல் கற்பனையில் மிதந்ததால், இன்று ஓர் சர்ப்பம் நம்மை அழித்திடுதே என. அங்கலாய்த்தது. எங்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென. ஓலமிட்டது அப்புழுக்கள்.

அந்த அவலம்! முன்வினைப் பயன்!

அழிவு நிலையான் என உணர வொட்டாமல், தாம் வாழ வேண்டும் என்ற பெரிய ஆசையால்! அதனினும் பெரிய ஆசையால்! தாம் அதை! உண்டதை மறந்துவிட்டது.

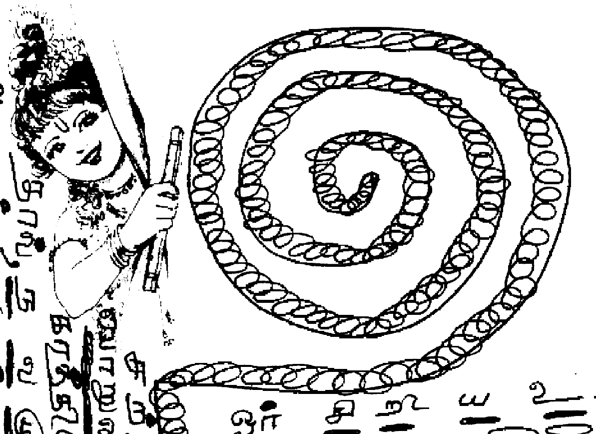

94

சற்று
பொறுமையுடன்!
கரத்திருந்
தால், நவமும்!
ஆனந்தமும் பெறுவாம்

ஓர் சிறிய உதாரணம்.

(பொறுமை மனதிற்கு! பணிவு உடலுக்கு அழகும்)

Ⓐ ஓர் கோடு போட்டு! அதை அழிக்காமலேயே, அதை சிறியதாக, ஆக்க வேண்டுமானால், அதன் அருகில் ஓர் பெரிய கோடு போட்டால் போதும். அதுபோல்

Ⓑ ஓர் கோடு போட்டு! அதை அழிக்காமலேயே, அதை பெரியதாக, ஆக்க வேண்டுமானால் அதன் அருகில் ஓர் சிறிய கோடு போட்டால் போதும்.

இதைப்போல, ஒன்றால் ஒன்று மறைப்பதும்! ஒன்றால் ஒன்று மறைவதும்! முற்பகல் முன்றால் செய்த நல்வினை! தீவினை செய்யின் பிற்பகல் இச் ஜன்மாவில், கணக்கு முடிக்கும் நியதியால் **வினையும்** என்பது, **விதியை**! உணர்ந்த ஆன்றோர் வாக்கு.

இப்போது அம்மறாத்மா! உணர்ந்த அவைகள்! உணர்ந்தன. இந்த உணர்வுநிலைக்கு **பொறுமை/பணிவு** ஆகும் என உணர்க.

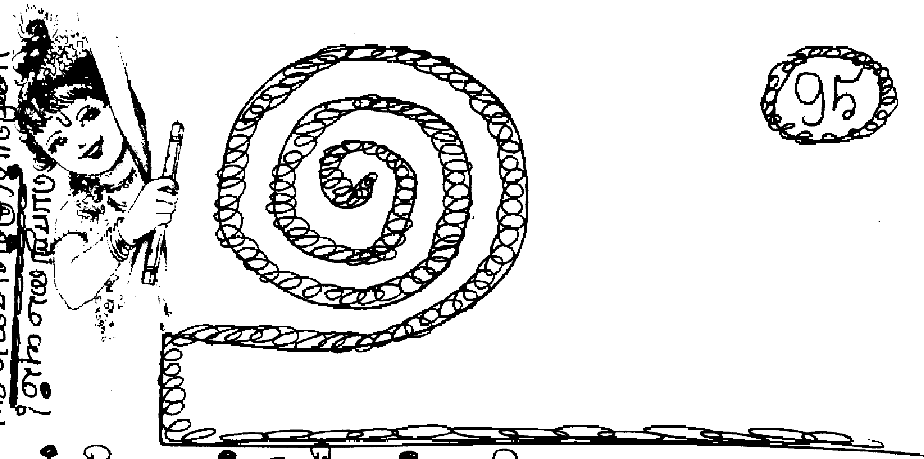

95

[illegible]

ஏன்? எதற்கு? எப்படி? எனக் கேள்விகள்
எழுந்தால், பொறுமையும்! பணிவும்! மறையும்.
இயற்கை நியதியால்
எல்லாம் இருவனே! எல்லாம் நன்மையே!
என
மனம் நிறைவுற்றால், அம்மனமே அறிவாகி
விடும்.

அப்படி மனமே! அறிவான று சூடினால்,
கர்மாவான் முன் & பின்! நிகழ்வுகள்!
இயல்பாகவும்! எளிமையாகவும்! தாமே நேருகும்
இதன் காரணம்?
பொறுமையால்! பணிவால்! மனம் செயல் இழக்கிறது!
செயல் இழந்த மனம்! மாயாவில்!
மயமாகிறது. ஆதாவது ஸ்ரீ பகவானோடு கலந்து
விடுகிறது. அதனை அங்கு இருப்பது ஒன்றே!
என்பதும், நடப்பது நலமே! என்பதும் ஸ்வய
அனுபவமாகிறது.

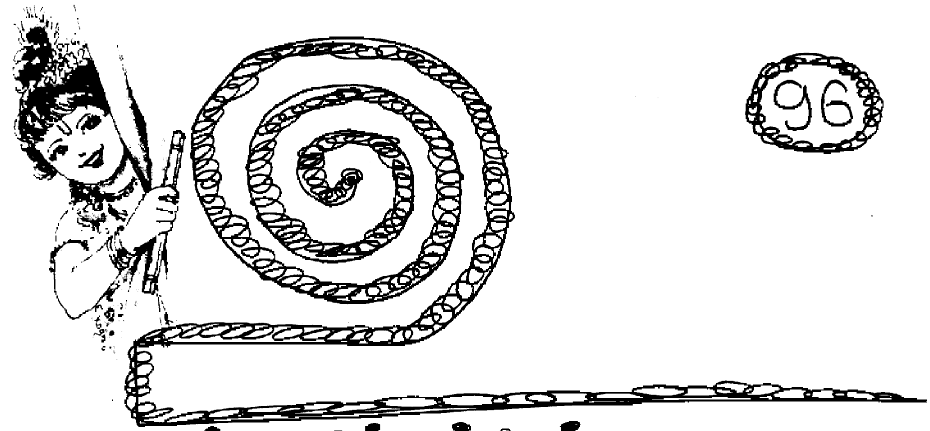

இப்போ இன்னோர் உண்மை.

அம்பு ஜீக்கள்! அம்மனுக்கு மாவிடம்! ஓர் வரம் கேட்டோம்? அவ்வரமாவது?

நாங்கள்! பிறரை கொல்லா நிலையும்! பிறர்! எங்களை " " !

அருள வேண்டும்பாமா! என்றுதுகளாம்.

அங்கு அவர் மௌனமானார். காரணம்? அவர் ரசிகன் இல்லை. ரசிகன் நிலையால், அவர் அம்ச கண்ணன்!

ததாஸ்து! என்றுன் போலும்?

அவ்வரம் மனம்! படைத்த மனித ஜன்மா! அதை ஈசை உணர்த்து.

ஸ த் தி ய த ர் ம த் தோ டு! நடந்தால், அவ் வரம் ஆசீர்வ ஆகும்.

பு ண் ணி ய பா ப த் தோ டு! வாழ்ந்தால்! ஜனனமரணம் தொடரும்.

அனேக சாணிப்புழுக்களுடன் ஒரு சிறிய சர்ப்பம்

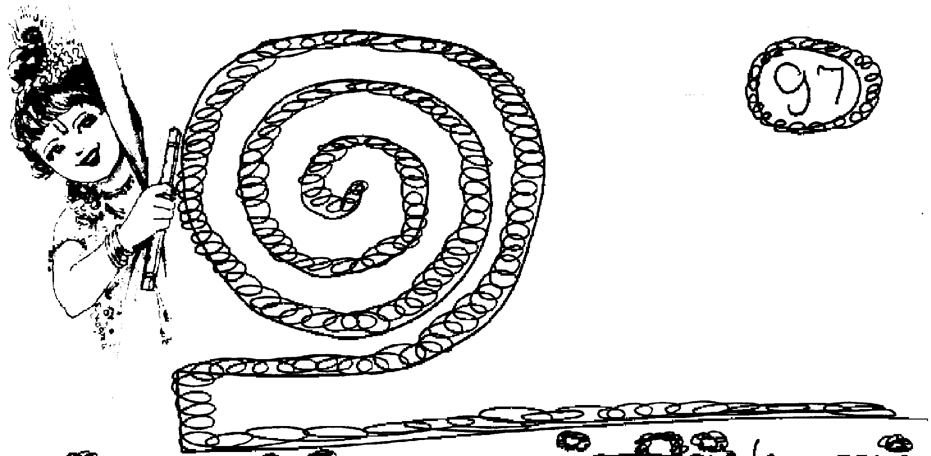

சர்வார்ப்பணத்தில் மனம்

நிலை பெற்று நின்று, ஸ்வய அனுபவம் பெற்று விட்டால், மனம் செயல் இழந்து போகும். செயல் இழந்து போகும் என்றால் — அங்கு

ஜீவ கர்த்ருத்வம்

முழுமையாக அழிந்து விடும். இதன் காரணம் **மாயா** (ஸ்ரீ பகவான்) தன் மகன் **மனதை** தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளும். இங்கு மனமே! அறிவின் நிலையில் செயல்படும். அக்காரணத்தால் அச்சாதகனுக்கு அறிவின் அபரோக்ஷ பொருளை இயல்பாகிறது. சாதகன் ஞானியின் உடல் இயல்பாகவே பணிகிறது. இவ்விரண்டும் முயற்சி பயிற்சி இல்லாமல் இயல்பாக கைவரப் பெறும் போது அவனுக்கு

ஞானியின் முன்பே

நிகழ்வுகள். (மாயாவானவள் ஸ்ரீ பகவானவள்) உணர்த்தப்படும் உணர்வாகும். இது ஸ்வய அனுபவமாகும்.

98

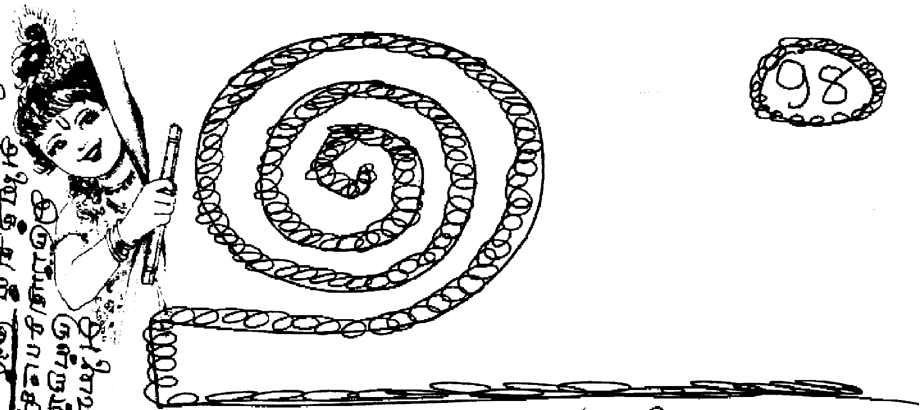

[illegible]

இதை எப்படி இயல்பாக, உணர முடிகிறதென்றால்,
சர்வார்ப்பணத்தால் ஜீவகர்த்ருத்வம்
நாசமாகிறது. அதனால் ஈசகர்த்ருத்வம்
மேலோங்குகிறது. இதன் முடிவே ஏக
குணமாகிய ஏகத்வம் ஆகும். இந்த
ஏகத்வ குணம் மேலோங்கும் போது முற்க
வணத்தின் ஜோடி / கோர்
குணம் முழுவதும் நாசமாகிறது. அதனால்
மனம் அறிவான நிலையில் நாமே ஸ்ரீ
பகவானை நிலையில் இங்கு
சாட்சி நிலை பெற்று விடுகிறோம். இந்த
சாட்சி நிலை பெறும் போது அறியாதியனாம்
அறிவருள்ளும் அறிவதுள்ளும் அவ்வ நிறைந்திருப்
போம். அங்கு கருணையின் பரவசநிலையும் நாமே.
காலக் கணக்கின் வீடு தேவையும் நாமே.
ஆகவே வினையின் இன்ப பிணி நீக்கும் உரை முடியும்.
என அறிக.

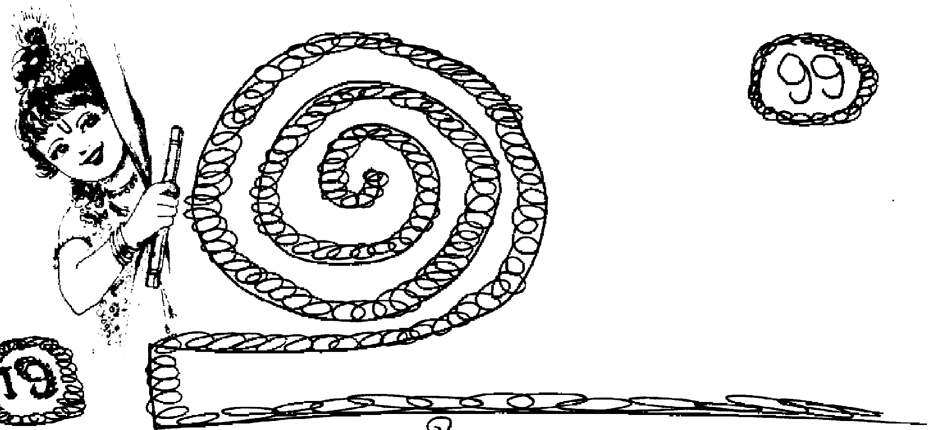

19

எதை செய்ய வேண்டும்? எதை செய்ய வேண்டாம்?

ஒவ்வொரு மனிதனும்! இந்த நாமரூப உலகில்!
வாழ! வரவில்லை. சாதனை! செய்து,
முடிந்தால் பத முக்தியோ! முடிவற்ற பர முக்தியோ!
அடையவே வந்தோம். ஆனால் ஒவ்வொருவனும்
மனம்! வசம் அகப்பட்ட தன்மையால். நாமரூப!
இனிமையில் மயங்கி! சொந்த பந்த பாசத்தால்
கட்டுண்டு, தட்டுக் கெட்டு மாறி, மேலும் கீழுமாய்
சொர்க்கம் & நரகமென போகபூமியில்
சிக்கிக் கொண்டான்; மனித ஜீவன்.
இப்பூமிக்கு, வினை & விதி வசத்தால் வந்த இவன்
காம்ய கர்மா / காம்ய பக்தியால்
மாட்டிக் கொண்ட தன்மையால், ஜனன மரணம் தொடர்கிறது.

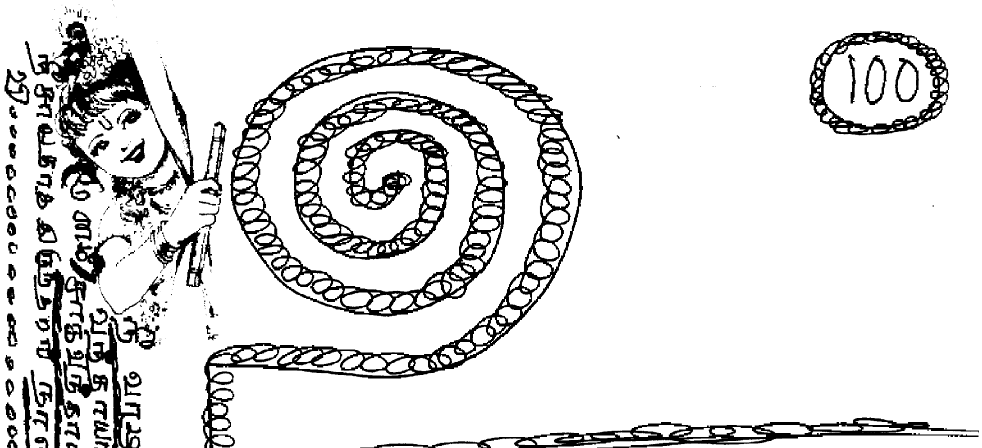

நிஷ்காம்ய கர்மாவும்! நிஷ்காம்ய பக்தியும்!
ப்ரம்ஹ ஞானங்கள்! மூலமாக தெரிந்தாலும்,
கலி! வாழ்க்கை எப்படி வேக பார்ப்பது?
என்ற, கேள்வியை போட்டுக் கொண்டு, தர்மாவில்
சிக்கிக் கொள்கிறார்கள்.
மேலும் இக்கலியுகமே! ப்ரவர்த்தியின்!
காவமாக இருப்பதால் ப்ர! விருத்தியில்!
மக்கள் சேவையே! மகேசன் சேவை!
என மாட்டிக் கொண்டார்கள்.
இதன் முக்கிய அங்கம், எப்படி இருக்கிறது என்றால்?
பக்தி! யோகம்! ஞானம்! இவற்றின் சாதனையாளர் அனைவரும்! ஏதுசாதனையின்!
சத்குருவோ! அந்த நாமத்தை!
விடுவதும் இல்லை. விட முயல்வதும் இல்லை.

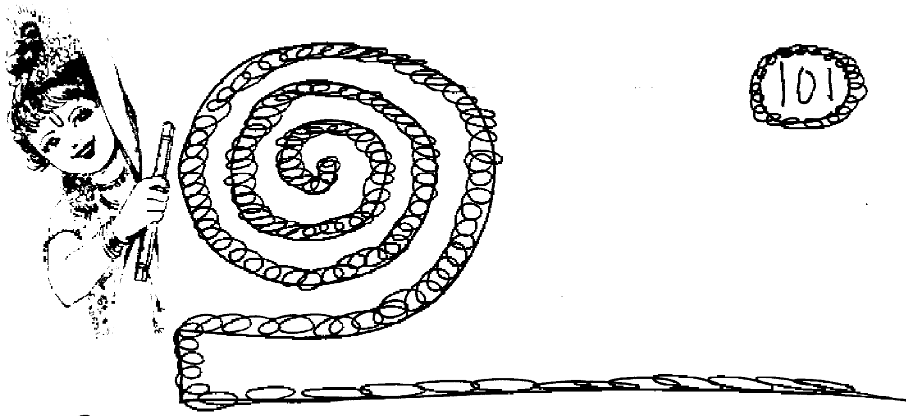

101

நான் & எனது! வீட்டார். வாழ்வு இல்லம்.

,, ,, ,, குடும்பம் ,,.

,, ,, ,, தொழில் ,,.

,, ,, ,, போக்குவரவு ,,.

,, ,, ,, சொந்த பந்த உறவு ,,.

என்ற ஓர் **மாயிரட்சியில்!**

கட்டுண்டவர்களாய், துர்வாசனையால்!

சாக்கடையின்! **நாற்றத்தில்!**

இன்பம் அடைகின்றனர்! ஆனந்தம் அடையாமல்!

ஓர் உண்மையை! உணர வொட்டாமல்

மனமும் & கவியும்! அன்பும் & கம்பியும்!

மறைந்த நிலையில், **கலியுக**த்தின்

ஆட்சியை, திறம்பட செய்கின்றனர்.

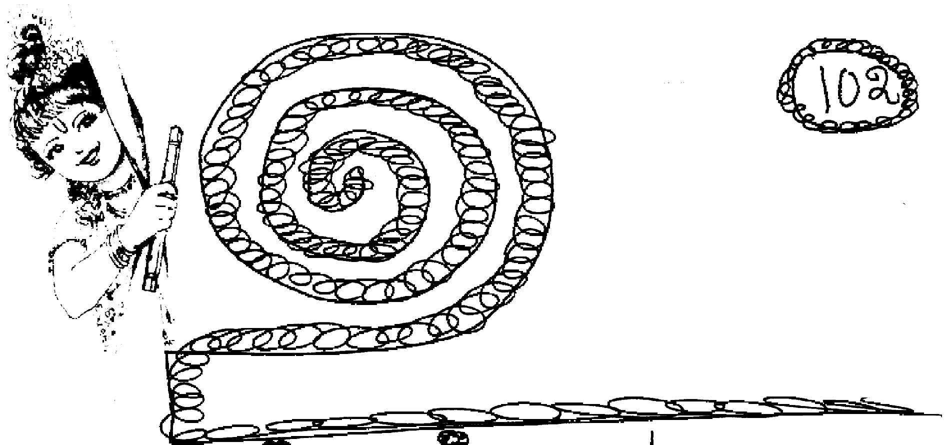

102

அவ்வுண்மை!

நாமரூப! மனம் படைத்த மனிதன் உட்பட!
உலகின் அனைத்து ஜீவர்களும்!
மாயாவினோதம்! மனதினோதம்!
திட்டமிட்டு, தயாரித்து!
முடிந்த! (முடிக்கப்பட்ட)
நாடகக் காட்சியோ! திரைக் காட்சியோ!
உலக நாடக மேடை என்ற திரையில்!
ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது, என உணராமல்,
நான்! எனது! என்ற அகங்கார மமகார!
தோஷ & வக்ர! குணத்தால்,
மேலும் மேலும்! மேலும் மேலும்! மேலும் மேலும்!
பின்னிப் பிணைந்து, கர்மாவின் சிக்கலை, அதிகப்
படுத்திக்கொண்டேயல்வருது, சிக்கலை எடுக்க விலில்,
(பட்டுப் பூச்சி போன்று)

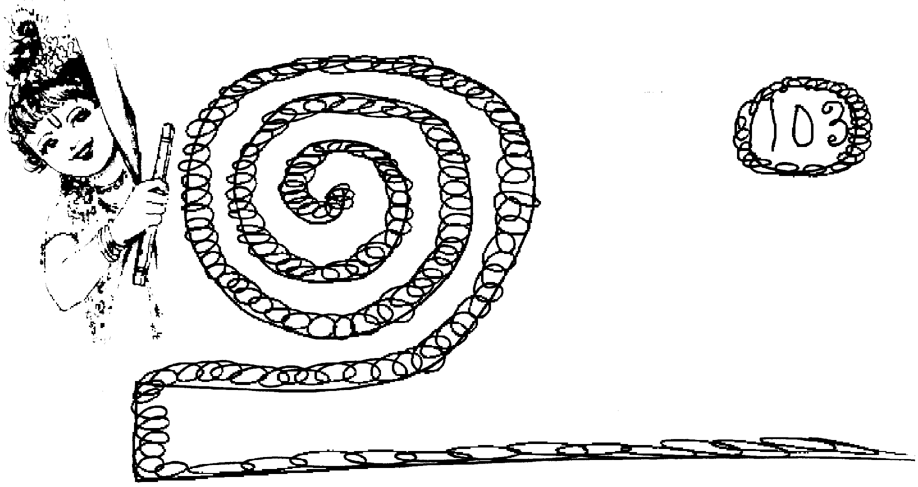

ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின்! வைத்தியவாக்கு:

உலக! கர்ம காரியங்களுக்கு! முக்கியத்வம்! கொடுக்க வேண்டாம். என்றும் அது, நடந்து முடிந்த கதை அதை, மாற்றவோ! மறுக்கவோ விலக்கவோ! யாராலும் முடியாது.

தனதுமனமுயற்சி

என்பது பதமுக்தியோ! பரமுக்தியே! சர்வார்ப்பணத்தாலே! வினைபரிபாகம்! பிரம்மார்ப்பணத்தாலே! மனோநாசமும்! பெற்று. ஆனந்தமும், அடையவாம்! பின் பிரம்மானந்தமும் அடையலாம் என ஸ்ரீமஹான்கள்! சொல்லி கேள்விப்படுகிறேன்.

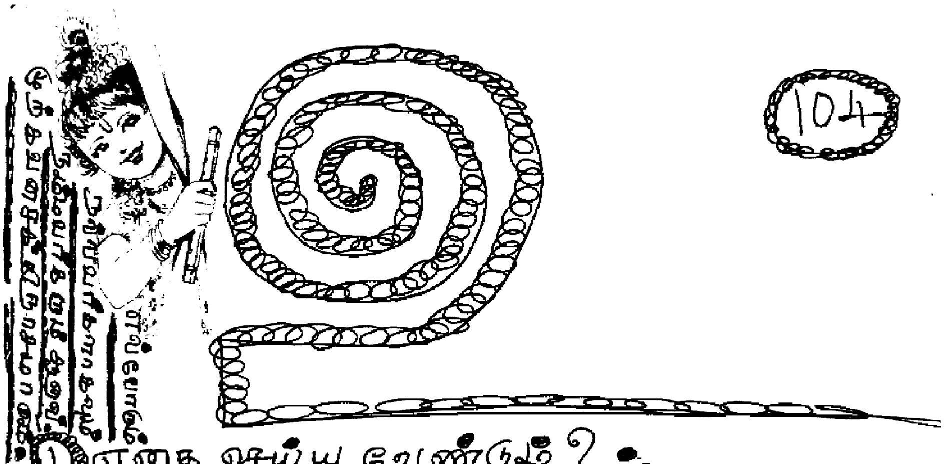

(1) எதை செய்ய வேண்டும்? :-

(1) நான்/ எனது/ விட வேண்டும்.

(2) சர்வார்ப்பணம் அனுபவம்/ ஆக வேண்டும்.

(3) எதையும் நமதே/ என ஏற்க வேண்டும்.

(4) இறை & குருவின்/ மேல் நம்பிக்கையில், வைராக்கியம் வேண்டும்.

(5) பொறுமையுடன்/ பணிவும் & கருணையும்/ வேண்டும்.

(6) எல்லோரும்/ நல்லவர்களே/ நம்மவர்களே/ " என்ற நிலை உறுதி/ வேண்டும்.

(7) நாம் ஜீவன்முக்தனே/ என்ற வைராக்கியம் வேண்டும்.

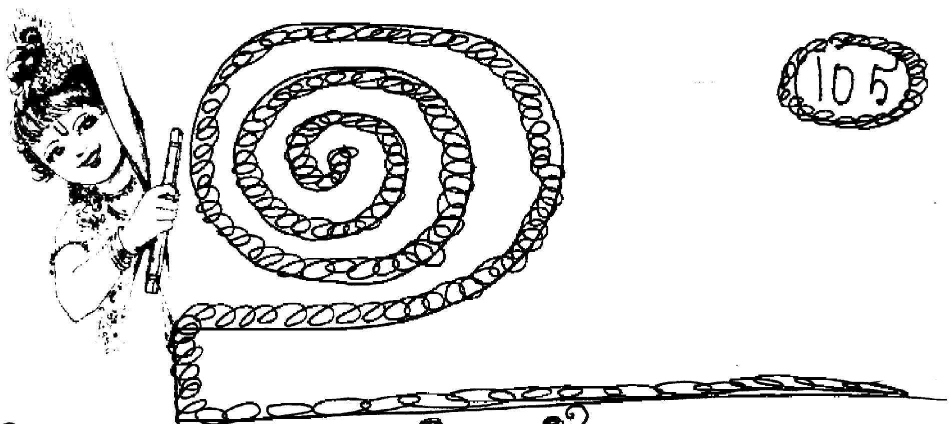

105

உ எதை செய்ய வேண்டாம்?

1 நான் ஆண்! நான் பெண்! நான் குடும்பி என்ற, சம்சாரி என்ற தீவு! மயக்கம் வேண்டாம்.

2 மூ ர் க வ ண ம் அ ந ர் கா ம் பு!

கண்டிப்பாக வேண்டாம்.

3 குடும்பம்! தொழில்! போக்கு வரவு! கொடுக்கல் வாங்கலில்! அவசரம்! ஆவேசம்! படபடப்பு! வேண்டாம்

4 படிப்பறிவு பெரும் பட்டம்! பதவி! இவைகளை தேடலில் போட்டி பொறாமை! வேண்டாம்.

5 சொந்த! பந்த! உறவுகளில் நா ம ரூ ப! மயக்கம்! வேண்டாம்.

6 தேவை ஆசை! ஆசை தேவை! இவைகளால் உண்டாகும் சபலம்! (சின்ன சின்ன ஆசைகள்) சலனம்! (அவைகளின் ஆழ்ந்த எண்ண விருத்தி) சந்தேகம்! (விளைவுபட்ட எண்ணம்) கண்டிப்பாக வேண்டாம்.

7 ஸ்ரீ பகவானுக்கு பாவனை பண்ணும் நியாயம், மரியாதை ...

அ ஞ் ஞ அ ள வு ம்! சந்தேகம் கூடாது.

உ

10

நரை! திரை! மூப்பு!

சா...... க்........ கா...... டு!

இவைகளின் விளக்கம் என்ன?

1. நரை:- மூ...... து...... மை!
2. திரை:- பி...... ணி!
3. மூப்பு:- பழுத்த...... பழம்!
4. சாக்காடு:- பழம் மரத்தை விட்டு விழுதல்

இவை நான்கும், இயற்கையின் விதியாகும்.

இவைகளை விட்டு, எந்த ஜீவனும் விலக முடியாது.

ஆனால் மனதால் பிணைக்கப்பட்டவன் மட்டும் கூடும் அவஸ்தைபடுகிறான்.

" அறிவுடையோர் மட்டுமே எல்லாம் நலமே! என உணர்ந்து ஆனந்திக்கின்றார்.

நரை, திரை, மூப்பு, சாக்காடு இவைகளின் விளக்கம் என்ன?

107

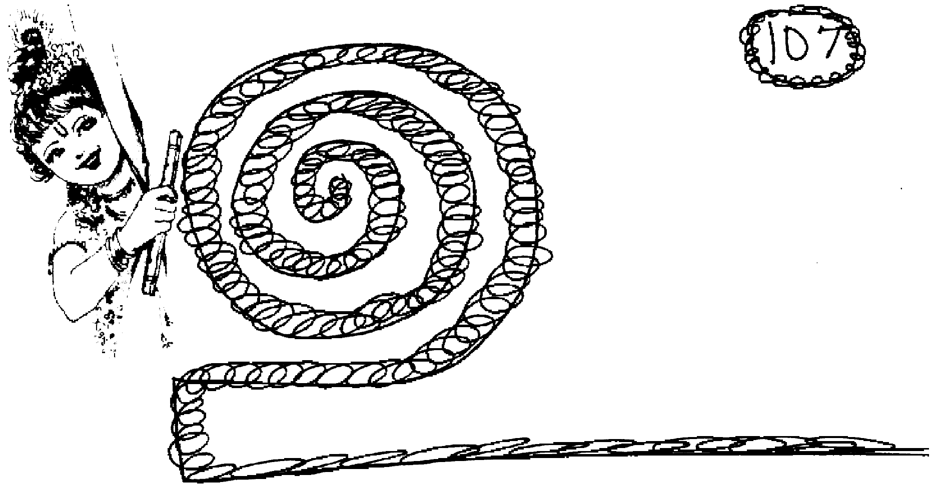

1 நரை :- வயோதிகம் ஆகும்.

அது நரைக்கும் நிலை யாகும். எப்படி

என்றால் இந்த வயோதிக பருவத்தினை யிடம்

எவரும் செல்ல அஞ்சுவர். அதன் காரணம்

அக்கஷ்டத்தை ஏற்க முடியாமை (அதனை) மறைக்கிறார்

அவர்கள் படும் அவஸ்தை நமக்கு தெரிந்தவு

சிரமம் ஆக தோற்றுதல். இந்நிலையால் அவரும்

ஒ வ் வொ ரு வ ரா து நரைகள்

ஆகவே இங்கு இந்த ஜீவன் நரைத்து மடம் படுகிறான்.

இந்நிலையின் மணம் யடைந்தவனுக்கு பயதுக்கம் ஆட் படுத்தும்.

இறை & குரு நம்பிக்கையான் வைராக்கியம்

உடையவனுக்கு அ தி ச ய ம ந் து நிலையால்

108

தெய்வம்! தோன்றும் துணைவருக!

சகல கர்மகாரியங்களும் நீர்மாவான் தொடர்பின்றி! இயல்பாக நடைபெற்று, ஆனந்தமாக நிறைவுறும். முடிவுறும்.

நித்ரை! என்பது பிணி! ஆகும்:-

இது நீக்கும்! நிலையாகும். எப்படி என்றால்? ஒவ்வொரு மனித சரீரங்களிலும், 96 தொண்ணூற்றி ஆறு! தேவதைகள்! இருந்து ஆட்சி செய்கின்றனர். அதாவது இம் மனித இயந்திரத்தை! இயக்கும் இயக்குனர்களாக! இயங்குகின்றனர். உச்சிமுதல், உள்ளங்கால் வரை! இவர்கள் இயக்கத்தினால் தான், இச்சரீரம் இயங்குகிறது என உணர்க.

நரை, திரை, மூப்பு, சாக்காடு இவைகளின் விளக்கம் என்ன?

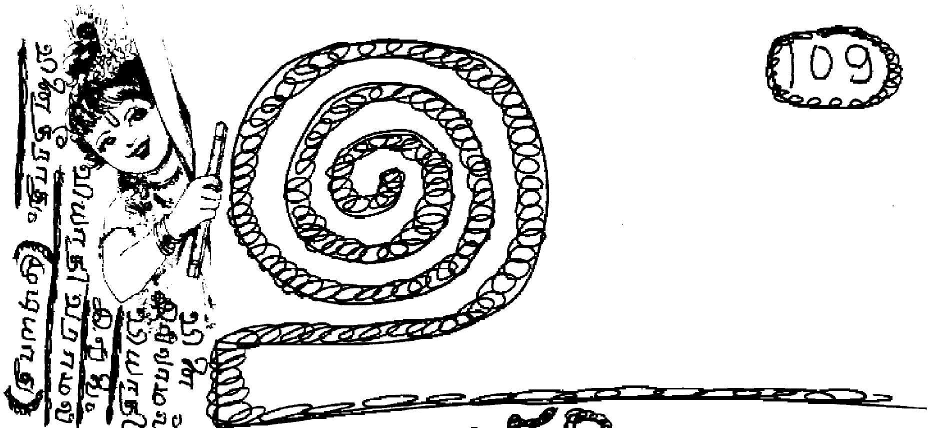

109

அச்சரீரங்களுக்கு சுமார் 50 வயது, ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒவ்வொருவராக, சரீரத்தை விட்டு, வெளியேறுகின்றனர். அதனால்தான் [illegible]

வாதம் / பித்தம் / சிலேட்டுமம், கைகால், முடக்குதல், சரீரத்தை பரத்தை யின்றி, கீழே தள்ளுதல், நளியாறல் குருதிஓட்டம் அடைத்தல் போன்ற மாற்று இவைகள்

தேகரோகம் நரை!

சரீரம் மிக மிக பட்டு **மரணம்** சமீபிக்கும் நிலையை உண்மையென்னி, அதற்கு உரிய நேரம் கணக்கம் **பிணி** (வியாதி) ஆகையால் உணர்த்து இந்நிலையில், மனம் படைத்தவனுக்கு தன் உடன் நாமரூப தாவரங்கள், சொந்த பந்த உறவு!

உடலால் (பிறப்) பிணைக்கப் பட்டதே பிணி ஆகும்.

இ

...றிவியல் ஞானம்! இல்லையே, என்று கலங்கி

கலங்கி, பய துக்கம், ஆட்படுத்தும்.

இறை & குரு நம்பிக்கையின்! வைராக்கியம்!

உடையவனுக்கே அந்தர் யாமியாக!

உள்ளும்! தெய்வம் மனுஷ்யனை!

என்று அறிவியல், ப்ரம்மம்! இருந்து.

எப்போதும் கூடவே இருந்தவ.

உடனுக்குடன் அபயோதைக்கம் போது

சேவை செய்யும் பணி! யானை, ஸ்ரீபகவான்! இருப்பான். இதுவெற்றியம்

இங்கு உறவு! சுற்றம்! நட்பு! இவை அனைத்தும்

படிப்படியாக! படிப்படியாக! விலகுதலே!

தவிக்கைப்பணி! என்ற

அனைத்து தியானம்.

நரை, திரை, மூப்பு, சாக்காடு இவைகளின் விளக்கம் என்ன?

111

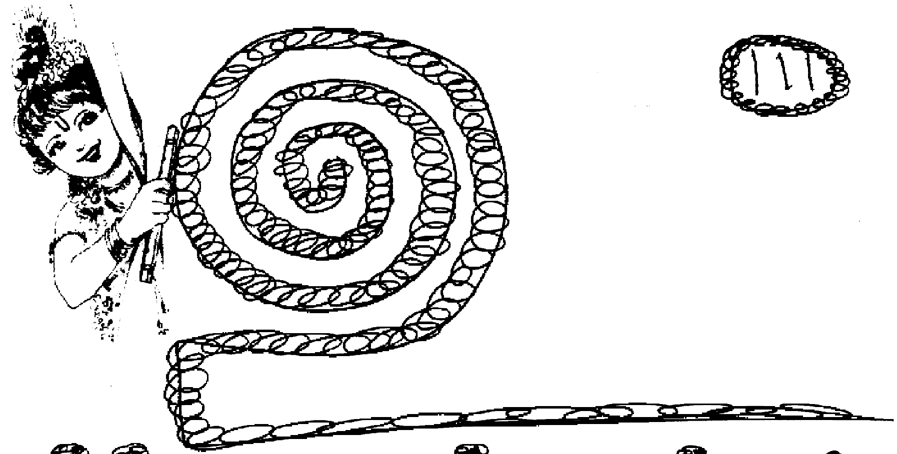

மூப்பு என்ற பழுத்தபழம் ஆகும் நிலையில்:

இங்கு தனிக்கும் நிலையும்! பின் தவிக்கும் நிலையும்!

முற்றுப் பெற்று! ஒன்றும் இயலா

நிலை! இயல்பாகவே! இதிக் கெ. காரணம்?

அச்சரீரத்திற்கு! (அப்பழத்திற்கு) இனி இயலாது

எந்த கர்ம காரியமும் (மாத்திரம் இருப்பதற்கு)

இவ்வா தொழியும். மரணம்! இருந்தால்.

இங்கு சாமான்யன் நிலையில்

கடம்! மறைந்த அவ்வளவுதயே! அம் மனம் இறந்து!

அறிவு பிரகாசித்தால்! சர்வார்ப்பணத்தாலும்!

பிரம்மார்ப்பணத்தாலும்! அந்த நிலையை அடைந்து விடுவான்.

அந்நிலையில், எங்குமாய்! எல்லாமாய்! எவ்வாமாய்!

ஏகமாய்! நானே நிறைந்திருக்கிறேன் என்ற

பரிபூரணம் அந்த நிலையை பெற்று விடுவான்.

அந்நிலையில்:-

ஜக ஜீவ ஈச பர ஐக்கியம் இதுஃ ।

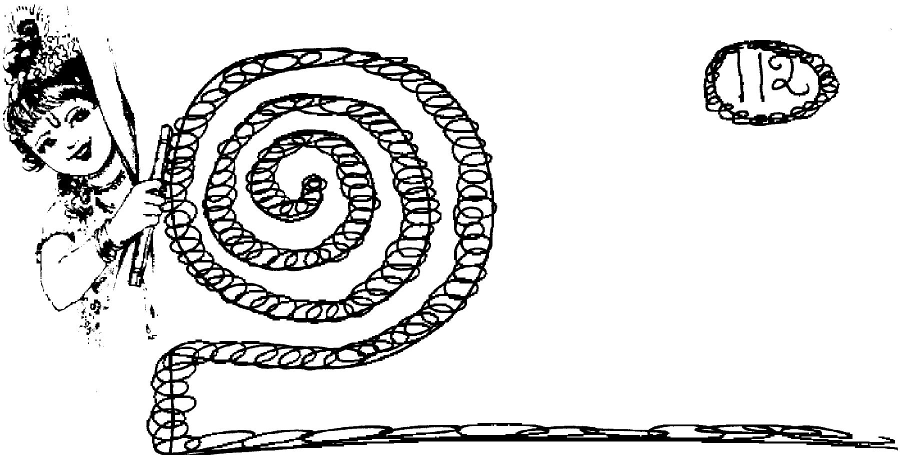

(12)

(4) சாக்காடு । என்றறிவியில் அம்புழுமம்

மரத்தை விட்டு விலகும் இதனைவ் உணர்வது :-

தனது மன । முயற்சியி

மனம் அறிவாகி । முல் ।

அறிவு பேரறிவான । தன்மையினைவ்

ச ர் வ சா ட் சி யா கி ।

ஜ ன ன ம ர ண த் தை ।

வென்றவனாகி । அகண்ட

பேராளியாய் । அகண்டானந்தமயீ

மறைஞானியாய் । பிரகாசமயமான்

இருப்பது ஒன்றே.

நடப்பதுருவமே.

பாபா.

21

ஓர் குறிப்பு.

அனாதை ரக்ஷகன்! ஆபத்பாந்தவன்!

தீன ரக்ஷகன்! தீன பந்து!

என்றெல்லாம், ஸ்ரீபகவானை! பக்தர்கள்! அழைக்கிறார்களோ? அவன் **கருணையை!**

அப்படி ஒன்றும், எம் அனுபவத்தில் காணவும்! உணரவும்! முடியவில்லையே பாமரனை, ஓர் குழந்தை கேட்டது? அதுசமயம், எம் உடன் இருந்த, கண்ணன்! கலகலகல கலகலகல! வென சிரித்தான். யாம் அதன் காரணம் கேட்டோம்? ஏன் குழந்தாய்! உனக்குமா அக்காரணம் தெரியவில்லை என்றோம்? யாம் கேலியாக சிரித்துக் கொண்டே அவனிடம்! நீயே உன் பவள வாயால், பதில் சொல்லவாமே மாதவா! என்றோம்? அவன் சொன்ன பதில்—

திரௌபதியும் ஒரு கரத்தால் தம் வஸ்திரத்தை பற்றிய நிலையில், அவளும் நாஸ்திகை ஆதலால் எனை உணர்க.

கண்ணன்! வாசகம்.

இவ் கூறும் நான்கு வார்த்தைகளையும்!

கூறும்: வைராக்கியம்!

யாரும்! ஏதும்! அற்ற அநாதைகள்
எனாகி நிற்கிறீர்களா?

,, ,, அற்ற தீனன்
எனாகி நிற்கிறீர்களா?

நாமரூப! ஐக்கத்தில் ஏதேனும் ஒன்றை
நிலையில்
பற்றிய எதிர்பார்ப்புடன்!
இருந்து கொண்டு, இன்ப துன்ப சுவையை மறக்க முடியாமல்
எம் நாமத்தை! தொல்லி கூடி அழைப்பதால்

அனாதை ரக்ஷகன், ஆபத்பாந்தவன், தீன ரக்ஷகன், தீன பந்து இவைகளுக்கு விளக்கம்

எவரும் அற்றவனே அநாதை ஆகும்.
எதுவும் இல்லாதவனே தீனன் ஆகும்.

அநாதை (115) தீனன் என ஆகாதவர்களுக்கு ஸ்ரீபகவான் ரக்ஷகன் ஆகவும். எப்படி ரக்ஷகனாக ஆக முடியும் ??????

என்ன மயவன் கொழுந்தே?

நிவ்ருத்தி ஆனால்தான் ப்ரவ்ருத்தி உண்டு

ஒன்றை விட்டால்தான், ஒன்றை பற்ற முடியும்.

கண்கள் இரண்டு இருந்தாலும், அங்கு காணும் காட்சி ஒன்றுதானே கொழுந்தே?

ஒன்றை கண்டால், ஒன்று மறைந்தே ஆக வேண்டும்.

உண்மையை உணர்ந்தால், பொய் மறைந்துவிடும்.

பொய்யை கண்டால், உண்மை மறைந்து விடும்.

யாம் அநாதைக்கும்!

,, தீனனுக்கும்!

ர..........க்ஷ..........க..........னே!

யாம் சரணாகதவத்ஸலனே!

எம்மை சரண் அடைந்தோரை ரக்ஷிப்பேன் என்றும் கண்ணன்.

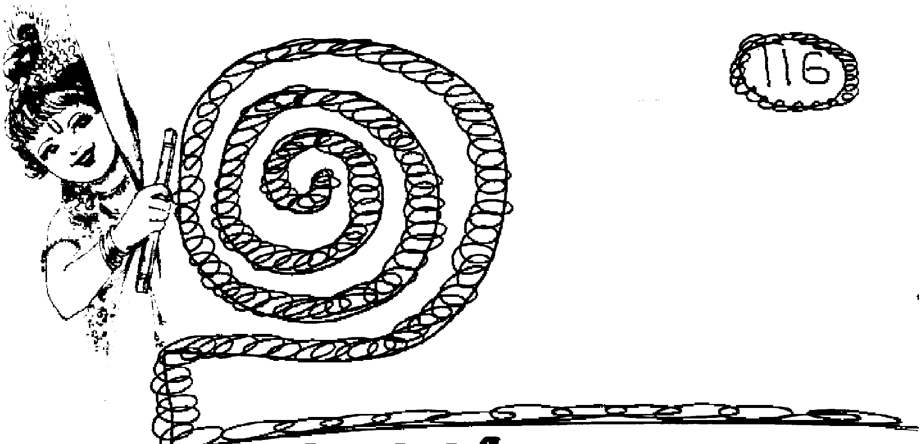

116

ஓர் ரகஸ்ய குறிப்பு.

நீ! ஏதுமற்ற நீ ண ன்! ஆகவேண்டுமெனில்
எவருமற்ற அ நா தை! ,,

நான்! ஒழிந்து! எ லி வா ம்! நீ எனையாகவேண்டும்
எனது மனைவி! ஒழிந்து; நீ! நந்த மனைவி! ,,
,, கணவன்! ,, ,, ,, கணவன்! ,,
,, குழந்தை! ,, ,, ,, குழந்தை! ,,
,, குடும்பம்! மாறி நீ அமைத்த குடும்பம்! ,,
,, வாழ்க்கை ,, ,, ,, வாழ்க்கை! ,,

எல்லாமே! பரிபூரண சரணாகதியிலே வீ நிர் மேமமா

அதுவே நிர்கதி! அங்கு ஸத்கதி! உண்டு.

இ த ன் கா ர ண மா வ து?

நீ! அனாதையாகவும்!
,, தனிமையாகவும்! ஆகிவிட்டால்

இங்கு எம் ரக்ஷிப்பால் வி னை உ வ ரு ம்.
உன் குருகிருபையினால் விமோசனம் பரம்பரமாகும்.
அவஸ்யம் ஜீவன் முக்தி உண்டு இது ஸத்தியம். கண்ணன்.

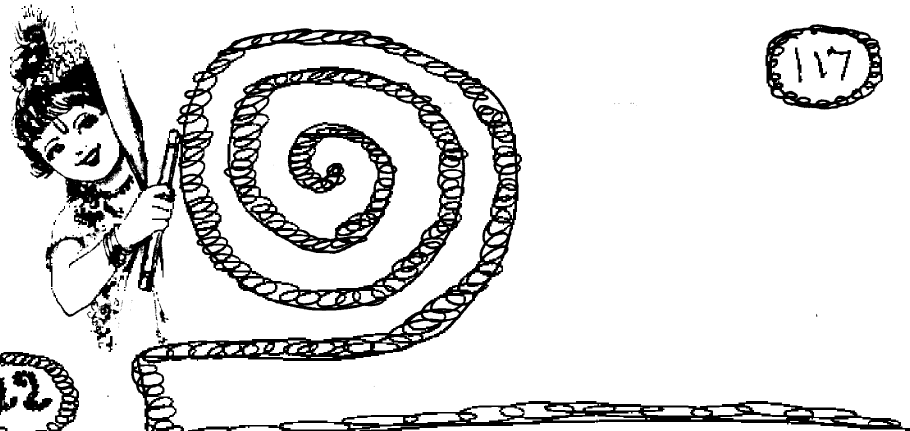

22

மனதிற்கும்! நாமரூபத்திற்கும்!

என்ன சம்பந்தம்???

மனமே! எண்ணம்! எண்ணமே! மனம்! எண்ணமே தோஷகுணம்! தோஷகுணமே புண்ணிய பாப வினை! வினையே! சரீரம்

இச்சரீரத்தை! ஓர் கருவியாக! பயன்படுத்திக் கொண்டு; ஜக ஜீவ! உறவு சுற்றம்! நாடியிலும், பண்ட பாத்திர! உபகரண பொருள்கள்! வகையிலும்; முறையே பட்டம் பதவி! அந்தஸ்து! கௌரவம்! புகழ்! என்று,

நாமத்தாலும்!

தேவை ஆசை! ஆசை தேவை! என்று பொருள் மோஹத்திரையின்

ரூபத்தாலும்!

இம்மனம்! ஆடிக் கொண்டும்! ஆட்டிக் கொண்டும் அலைகிறது!

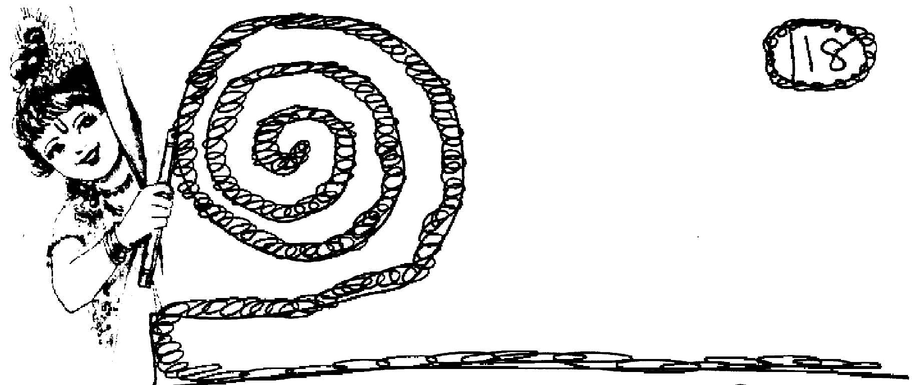

நாமரூபம்! இல்லையானால், இம் ம ன தி ந் று! இருப்பும்! இயக்கமும்! இல்லவே இல்லை.

சும்மா கிடந்த சங்கை! ஊதிக் கெடுத்தானாம் ஆண்டி! என்பது போல் மாயாவின் தோற்ற இருப்பை!

ஜடம் & மனம் (கல் & மண் & தாவரம்!)

தேவை & ஆசை! ஆசை & தேவை!

என்றநிலையில், மூ ற் க வ னைத் தா லு ம்! ந ற் கா ப் பா லு ம்! போட்டி & பொறாமை!

நிலையில் **மனோமய!** அ ரு ஓ டுமான்று வகையில், பின்னால் பிணைந்து! நான் & எனது!

இணைந்த நிலையில், காரசாரமாக! விளையாடுகிறது இம்மனம். இம்மன விளையாட்டு **எண்ணம்**

இல்லையானால், உலகம்! அனைத்துமே இயக்கமற்ற **மௌனம்!** பரமாகவே இருக்கும்.

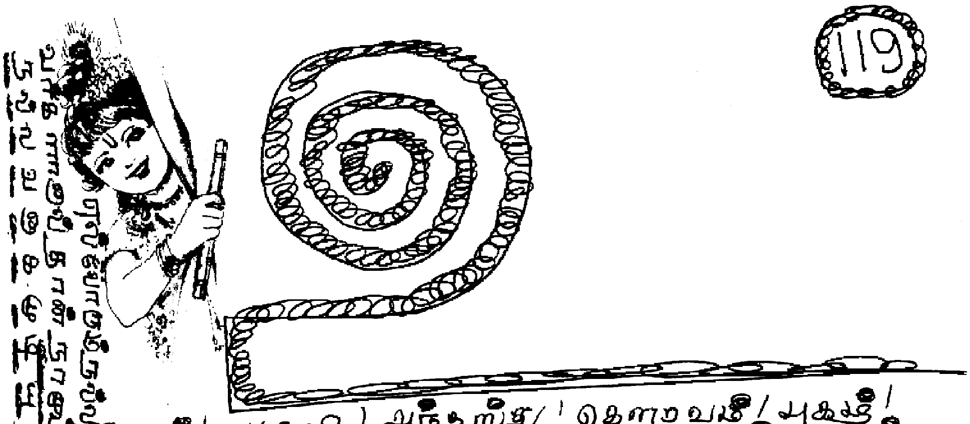

பட்டம்! பதவி! அந்தஸ்து! கௌரவம்! புகழ்!

என்ற **முற்கவனத்தற்காப்பு!**

சக்திகள் நாசம் செய்து, கிடைப்பது போதும்! இருப்பது போதும்! நடப்பது போதும்! என்ற திருப்தி யின்

வேகத்தின்! விபரீதத்தை மனதின்

பொறுமை யாலும் உடலின்!

பணணணணணணணணணம்! வாலும்!

சர்வநாசம் செய்து! மனம் அறிவாற்றல் முடியும்

சர்வாரம்பணம் என்ற தற்கவனத்தால்!

எல்லோரும் நல்லவரே! எல்லோரும் நம்மவரே!

நடப்பதெல்லாம் நலமே!

என சந்தேகங்களுக்கு கவக்கே பயமின்றி!

ஆனந்தமாக ஒன்றுக் கொண்டால் மனமும்!

அகந்நாமரூபமும்! சர்வநாசமாகி உடனே ஜீவன் முக்தியும் பெறலாம்.

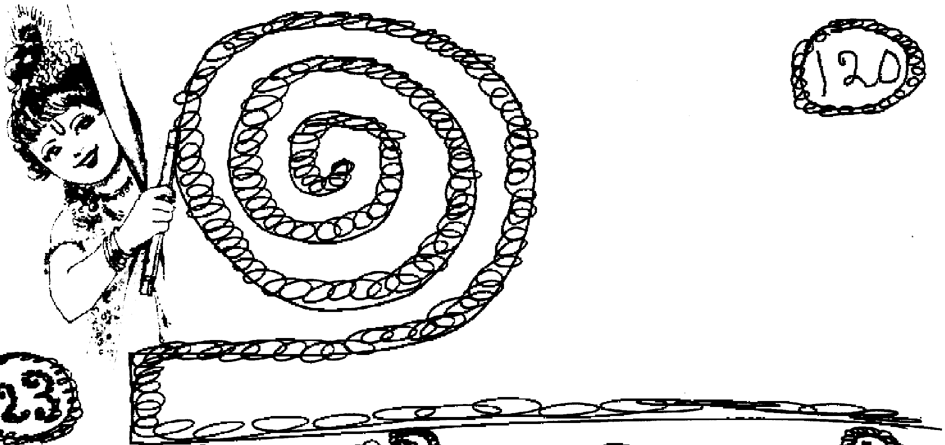

23

1. ஆண் யார்? பெண் யார்?

தூலத்தை வைத்து உடல் தோற்றத்தை வைத்து ஆண் என்றும், பெண் என்றும் சுட்டிக்காட்டுவது, **மனம்** ஆகும்.

வாக்கு இயக்கம்! சொல்லும் & செயலும் அவைகளை வைத்து உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாமல்; **மெய் உணர்வோடு** உணர்ந்தறிவது **அறிவு** ஆகும்.

அப்படி அறிவுடையோர் ஆண் ஆகும். மனதை உடையவர் பெண் ஆகும்.

2. நாமரூப, ஜகஜீவ, உறவு சுற்றம் நட்பை, சபல, சலன, சந்தேக, **தோஷ** குணங்களால் காண்பவரும், கேட்பவரும், அதுபற்றி பேசுபவரும், மனதை உடைய **பெண்** ஆகும்.

மேலே சொன்ன அனைத்தையும் பதுமைகளின் கூட்டமாகவும், அவைகள் வினையால் ஆடுகின்றன.

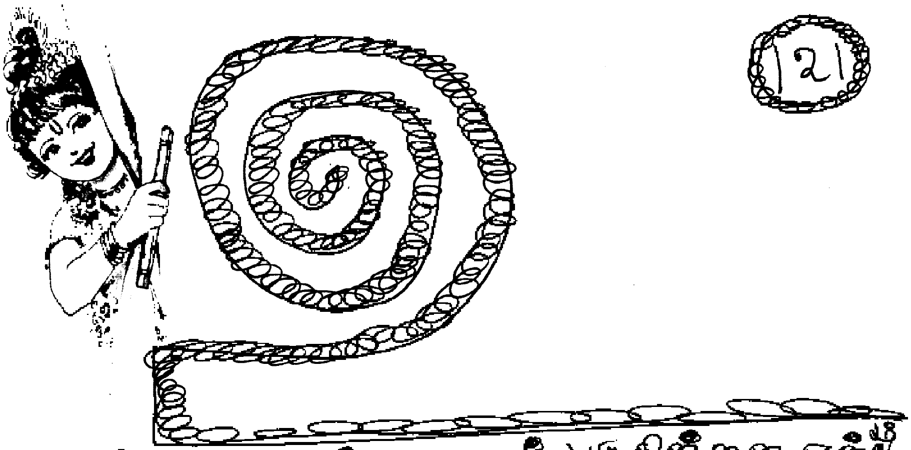

21

என்றும் விதியால் ஆட்டிப் படைக்கின்றன எனும்
உணர்வு பூர்வமாக உணர்ந்து, உணர்ச்சிக்கு
அடிமையாகாமல், இருக்கும் அறிவு ஆண் ஆகும்.

3 மூர்க்கனையும்! தூர்க்கையையும் இல்லாமல்!
தூர்க்கவன சக்தியோடு!
எல்லோரும் நல்லவர்களே! நம்மவர்களே! எனவும்,
நடப்பது எல்லாம் நலமே என்ற, அறிவுடையோர்!
ஆண்! ஆகும்.

மூர்க்கனையும்! தூர்க்கையையும்! கொண்டு, வந்த வினையும்,
என்ன நடக்குமோ? என்ன வருமோ? எப்படி
முடியுமோ? என்ற சந்தேக மனதை உடையவர்,
பெண் ஆகும்.

4 சர்வார்ப்பணம்! அனுபவம் ஆகாமல், வாய்
நாமமாக இருந்து கொண்டு, வினைகளை
விசுவாசிகளுக்கு வழங்கிக் கண்டு, பயந்து கொண்டு
மனம் வசம் கொண்டோர் பெண்! ஆகும்.

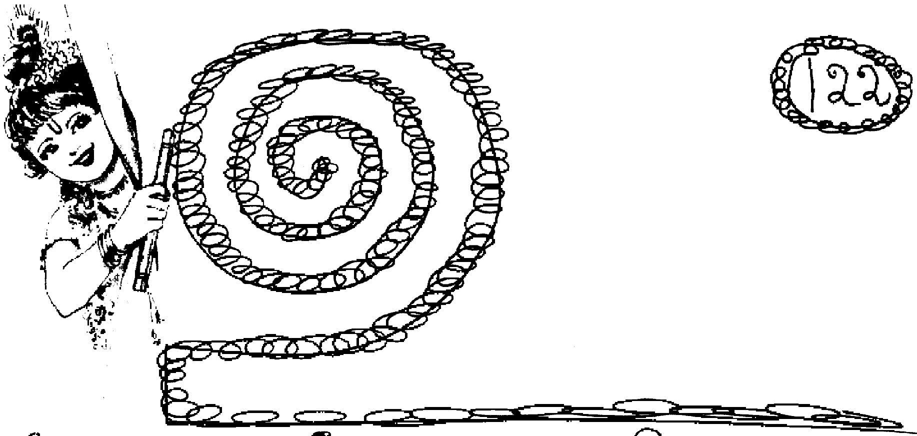

122

சர்வார்ப்பணம்! ஸ்வய அநுபவ நிலையில் கொண்டு
எத்தனை கஷ்டம் கவலை! துன்பம் துயரம்! வறுமை பிணி
பேரிழப்பு பெருநஷ்டம்! அந்தகாரம் இருட்டில்
உலகிற்கே நமக்கல்ல! என்ற திட உணர்வோடு
கூடி, அறிவு சொரூபமாக இருப்பவரே ஆண்! ஆவர்.

(5) பிரபல வைராக்கியமும்! மயான வைராக்கியமும்!
கொண்டு பக்தியைப் போலவும்! ஞானியைப் போலவும்!
வாய்! கிழியப் பேசி! ஊருக்குள் ஆட்டம்
காண்பவன்! மனதோடு கூடிய பெண்! ஆவள்.

திட வைராக்கியமும்! பரிபூரண சரணாகதியும் கொண்டு
வாக்கு! காயம்! மனம்! இவை மூன்றும் அதனதன்
காரியத்தை, ஒழுங்காக செய்கிறது! சுகமானாலும்
அல்ல! நம்முடையதும் அல்ல. அது இல்லாத
உலகிற்கே என்று. நினைத்தா! நம்பிக்கையின்
வைராக்கியம் (இறை திருவருள் மேல்) கொண்டு
அறிவோடு கூடிய, ஆண்! ஆவர்.

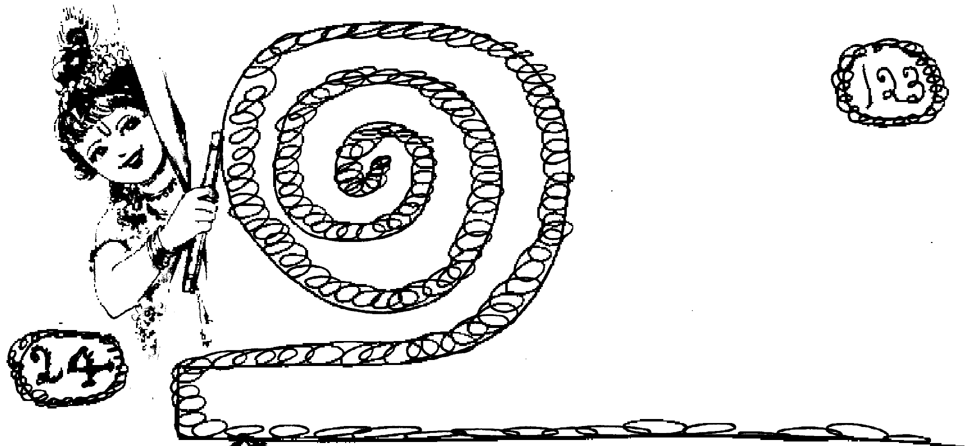

ஏணி! ஏறுபர்! மிக உயரமான மூங்கில்!

சொன்ன கதையே! சொல்லாத உண்மையே!

ஓர் ஸ்ரீமஹாசிரமாவிடம்! அனேகர் ஸாஸ்திரமிக்க வேதபாடம்! பயின்றனர். இவரின் ஆர்வத்தை அனுசரித்து சிலருக்கு மட்டும்! வேதாந்தபாடம்! நடத்தினர். அதில் ஓர் நாவலர் மட்டும்! வேதாந்தம்! அனுபவம் ஆக வேண்டுமென்று, துடிப்புடன்! அதற்குரிய மார்க்கத்தை, ஸ்ரீ குருதேவரிடம் வினவினர். அவர்களின் பயிற்சி! முறையை நீயே காண்க!

ஓர் உயரமான மூங்கில் அவரை சுட்டிக் காட்டி, இதுவே பறவாநீயெனச் சொல்லி இதன் மேல் ஏறினால் அதை! அடையலாம் என்றார் ஸ்ரீகுருதேவர்.

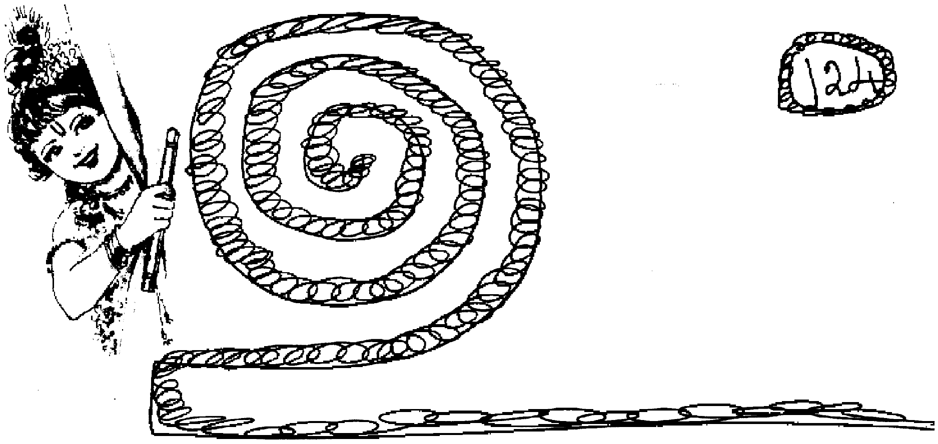

அந்த நான்கு பேரும், நான்கு உயரமான ஏணி, தயார் செய்தனர். அந்நான்கு ஏணியையும், ஒன்றாக இணைத்து கட்டி, சுவரில் சாய்த்தனர். அந்த நான்கு ஏணியும், நான்கு வைராக்கியமாகும். சுவர் மட்டத்திற்கு, அவ்வேணி சமமாக இருந்தது. அப்போது, அந்நால்வரும், யார் முதலில் செல்வது? எப்படி ஏறுவது? மேலே சென்றால் என்னவாகப் போகும்? என்ன கிடைக்கும்? என்ன அனுபவிக்கப் போகும்? என்று பல கேள்விகளை கேட்டுக் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் சர்ச்சை செய்தனர். பின் ஒருவன் சொன்னான் - வீண் பேச்சு பேச்சுக்கு இடைஞ்சல்! பேச்சை விடுக. யாம் முதலில் செல்கிறேன். என சொல்லிக் கொண்டு எவர் வார்த்தைக்கும், காத்திராமலும், எவரையும் வசியம் செய்யாமலும்.

தன் லக்ஷியத்தோடு!

+ ஏணி, + நபர், மிக உயரமான மதில் சுவர்

125

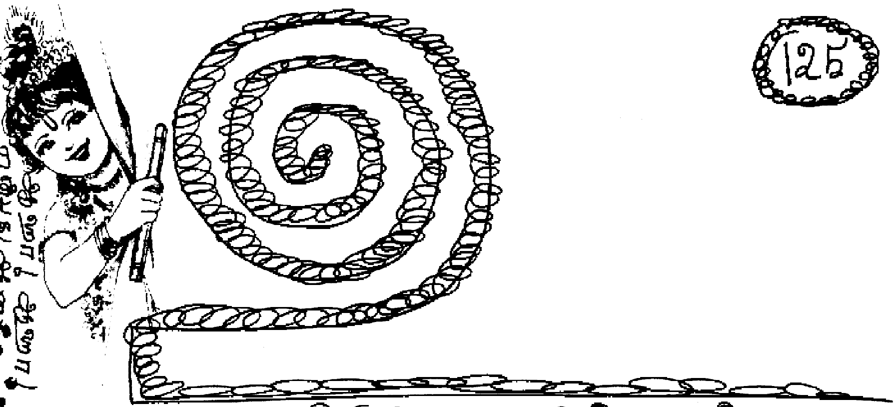

ஆஹா! ஆஹா! என்பது ஆனந்த எல்லை.
ஐயஹோ ,, துன்பத்தின் முடிவு.

திடு திடு திடு திடுவென ஏறிச் சென்று விட்டான். கீழே இருந்தவர்களும் பல காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அவனைத் தடுக்க முயற்சித்தனர். அவனை எவரும் தடுக்க முடியவில்லை. மேலே ஏறிச் சென்றான்.

மதில்மேல்! ஏறி நின்றான்.
உள்ளே! நோக்கினான். அவனால்
வெளியே! பார்க்க முடியவில்லை.
ஆஹா! ஆஹா!! என ஆனந்தத்தில்
(பய பீதி கலவரம் தாக்கம் இல்லை)
ஆடிய வண்ணம் உள்ளே குதித்துவிட்டான்!

குறிப்பு:- கண்டவர் / விண்டிலர். விண்டவர் / கண்டிலர்.
கண்டவன் சொல்ல முடியாது. (மேலே) சொல்பவன் காணவில்லை.
(கண் பேசாது) (வாய் காணாது)

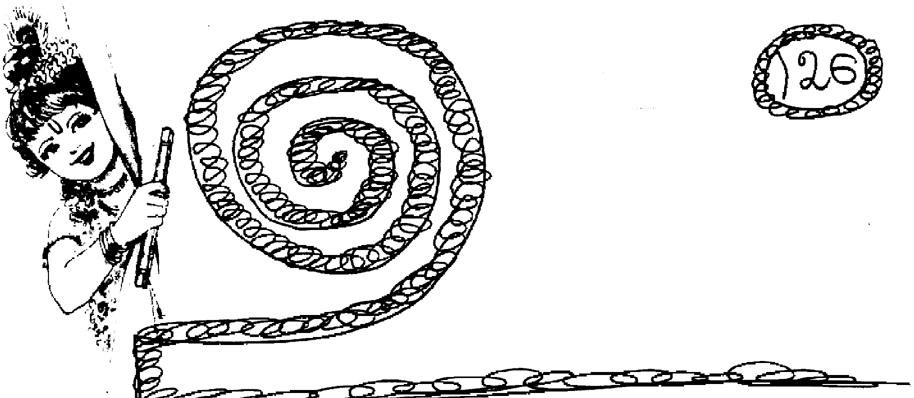

126

கண்டவர் விண்டிலர்! விண்டவர் கண்டிலர்!!

மனம்! காணும் இயக்க நிலையில். அறிவு காணாது.

அறிவு! காணும் அசையா பதுமை நிலையில் மனம்! நிலைக்காது.

அசையும்! அசைக்கும்! தன்மையால். மனம் பேசும்.

பதுமை காணாத

அசையா! அசைக்கா தன்மையால் அறிவு காணும்.

அசைவைப் பேசுபவன் அசையாததை காண முடியாது.

அசையாமல் இருப்பவன் அசைவை பற்றி பேச முடியாது.

மனம் காட்சி நிலை! அறிவு சாட்சி நிலை!

மனம்:- (கண்கள்) கற்பனை காட்சிகளை காணும். ஸத்திய வாக்காக பேச முடியாது.

அறிவு:- (வாக்கு) ஸத்தியம் பேசும். வாய்! அஸத்திய (கற்பனை) காட்சிகளை காண முடியாது!

ஆகவே கண்டவன் பேச முடியாது. பேசுபவன் காண முடியாது என உணர்க.

+ ஏணி, + நபர், மிக உயரமான மதில் சுவர்

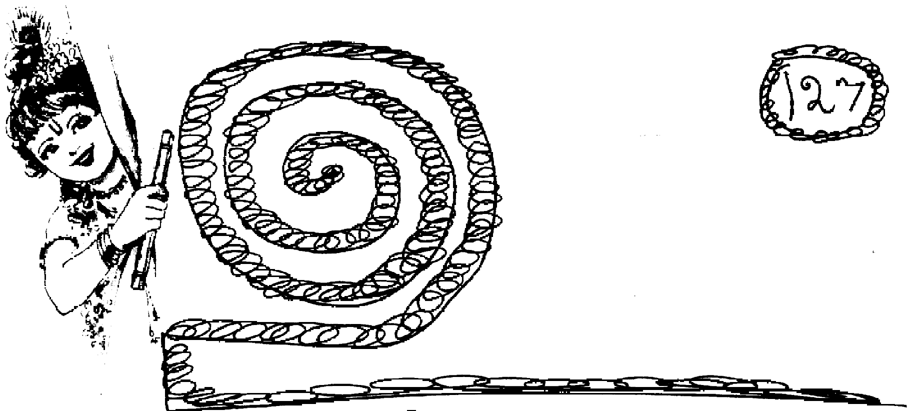

127

சென்றவன் உள்ளே குதித்து மறைந்ததும். மற்றும்
மூவரும் ய கதவினியால் ஏறினர். அதில் ஒருவன்!
அறிவு ஆர்வமாக தொற்றினான். அவன் சொன்னான்
அன்பர்களே! விழுந்தவன் ஐயோ!
என அலறி விழுவதை.
அவன் ஆஹா! ஆஹா! என்று ஆனந்தத்தில் ஆடியே விழுந்தான்.
அதையே அவன் ம ர ண த் தை / வென்று விட்டான்.
யாம் சென்று கவனித்து உண்மையை உரைப்போம்.
என சொல்லிய வண்ணம், மேலே ஏறி சென்றான்.
அதற்குள் கூட்டம் கூடிவிட்டது போலும்?
எல்லோரும், நடந்த விஷயத்தை அறிந்தனர்.
மேலே ஏறியவனை மேலே செல்லவிடாமல்
தடுக்க முயற்சித்தனர்.
அவர்களில் ஒருவன் :- நண்பா! நாங்கள் சொல்வதை
கேள். நாம் அனைவரும் காணும் நிலையில் ஒருவன் நாம்!
க ண் ண தி ரே! அவா விழுந்து
மடிந்தான். அவன் மனைவி மக்கள் எல்லாம் அனாதை
ஆகிவிட்டனர். நீ திருமணம் ஆகாதவனை போலும்?
உன் அண்ணன் தம்பி & அக்கா தங்கைகளுக்காக நீ
ஒருவன் வாழ வேண்டும். எங்கள் வார்த்தையை கேள்
என்றான்.

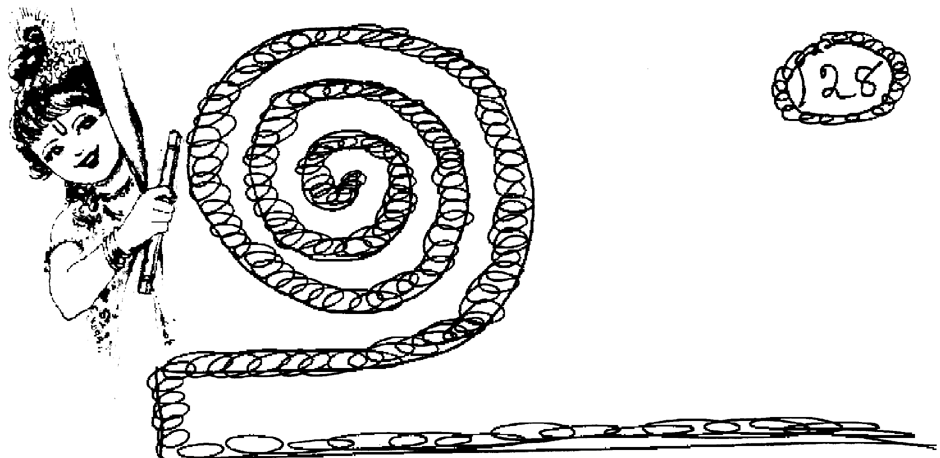

ஏறுபவன்:- மரத்தை உண்டாக்கியவன்! அவன் விடாமல் போதமாட்டான். உலகை காக்கும் இறைவன்! அவர்களையும் நிச்சயம் காப்பான். எம்மைப் படைத்த இறைவனும்! நமக்கு ஓர் வழியை காட்டுகிறான். அவன் காட்டும் வழியில், யாம் செல்கிறோம். பிறக்கும் போது, நாம் அனைவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து பிறக்கவில்லை. அதேபோல், செல்லும் போதும், தனித்தனியே தான்! செல்ல முடியும். செல்ல வேண்டும். என்று யாம் நாரி

நீ! ஆனாலும் எம் லக்ஷியத்தை! யாம் விடோம். என்று உறுதியுடன் மேலே சென்று மதில் மேல் நின்றான். முன்னை வினை போல் இவன் உடனே விழவில்லை. மேலே ஸப்தித்தவும் இல் சில நிமிஷங்கள் பர்ஆந்தாள்! இல.

" மௌனமே அறியாமையின்! ஜீவர் கனியும் சற்று காத்து நோக்கிறான்.

29

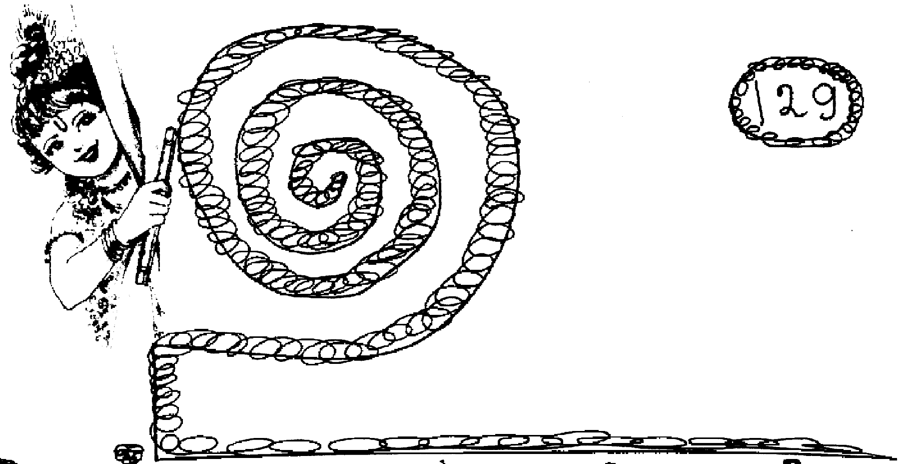

உண்மையை! உணரப் பெற்றான்.

ஓர் எண்ணம் உதித்தது. அவ்வெண்ணமாவது:- இந்த அறியாமையின் மாந்தருக்கு, எத்தனை அறிவுரை, யார் சொன்னாலும், விழலுக்கு இறைத்தநீர் போலும், செவிடன் காதில் சங்கை ஊதியது போலும். வியர்த்தமே ஆகும். நாம் கருணையின் நிழலில் கீழே சென்று வைத்தியம் புகன்றாலும், எவனும் கேட்கப் போவதில்லை. அவர்கள் கேட்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நம்மையும் தடுக்க முயற்சிப்பர்.

என உறுதி! பூண்டவனாய்!

ஆஹா! ஆஹா! எனஆனந்தக் கூத்தாடியவனாய், உள்ளே குதித்து விட்டான். இவ்வொன்றோர் அனைவரும் (ஒருவனைத் தவிர) ஒருவருக்கொருவர்

ஜய ஹோ! ஜய ஹோ!!

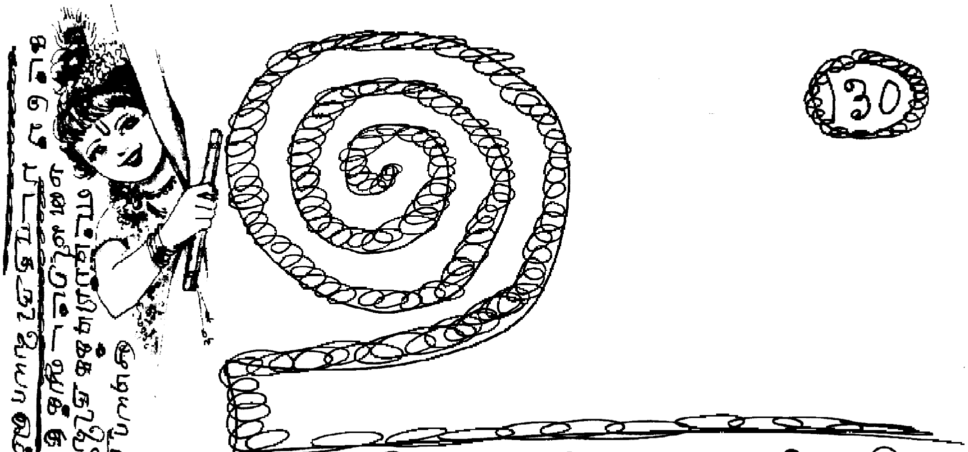

இவன் கதையும், இப்படியா முடிய வேண்டும்?
இரு குடும்பம்! நடுத் தெருவுக்கு வந்து விட்டதே?
என அழுது அரற்றினர். அங்கு தெளிநிலையில்
உள்ளவன்! அனைவரையும் சமாதானப் படுத்தினான்.
பின்னர் அவனும், ஏணியில் ஏறப் புறப்பட்டான்.
அவளும் அனைவரும் பாச! பற்றின்!

தோடு! பசப்பு! வார்த்தைகளால் தடுத்தனர்.
அவன் சிரித்த முகத்தோடு, சமாதானம் கூறி
யவனாய், மேலே சென்று மதில் மேல் நின்றான்.

உள் நோக்கியவனின்!

ஆனந்தத்தை! அவனே அறிவான்.

உள்! உணர்ந்தான் **வெளியே**! கண்டான்.

ஓர் முடிவுடன், நிதானமாக, கீழே இறங்கினான்.
கீழே உள்ளவர்கள், எட்டிப் பிடிக்க முடியாத
நிலையில், நின்று கொண்டு, அன்பான அருள்
உரையால், இரண்டொரு வார்த்தை மட்டுமே
சொன்னான்.

+ ஏணி, + நபர், மிக உயரமான மதில் சுவர்

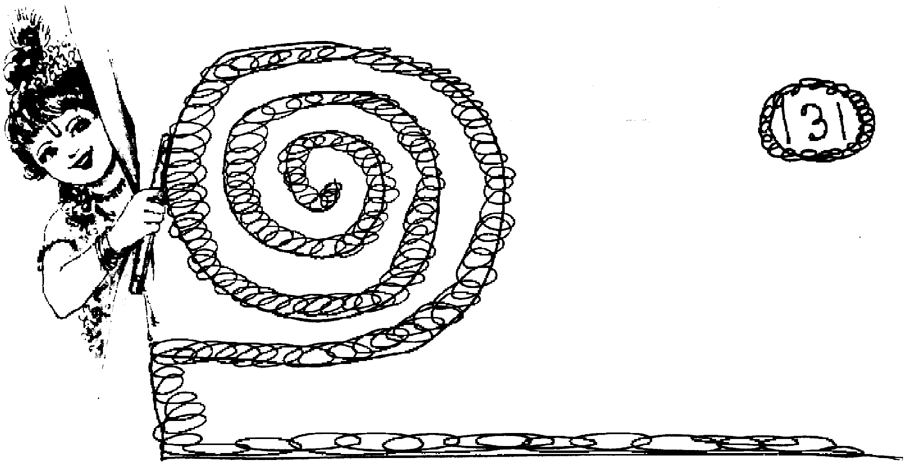

கூட்டமும்! குழப்பமும்! தான் மிஞ்சியதே தவிர, இவன் வார்த்தைகள்! அவர்கள் செவிகளில் எட்டவில்லை. (கேலிதோஷமும், நாமரூபங்களும் அடிபட்டது.) அவன் சொன்னான்:- அன்பர்களே! மனதால்! தொடுத்த வினையையும்! நான்! எனதையும்! அவ்வினையால்! விதியையும்! உவிய நீங்களே! உங்கள் மனதால்! பற்றிக் கொண்டதன் விளைவாய்! மனமயக்கு! பயமே!!! உங்களை இந்தபாடு படுத்துகிறது என உணர்ந்து மனதை விட்டால்! அனைத்தும் தொட்டால்! துன்பமே! நீங்கள் உங்கள்

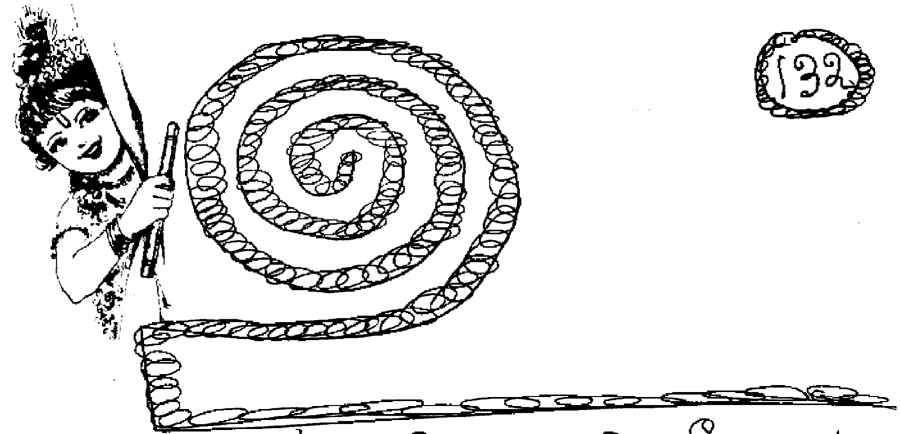

மனதை! எல்லாம் நீயே! என ஓர் ஸ்ரீபகவானிடம் விட்டு விட்டால் மறுகணம் ஸ்ரீபகவானின் மாயா! தம் மகனே! மனதை! தம் வசம் ஈர்த்துக் கொள்ளும். உங்கள் மனதை! நீங்கள் விடாதபடி பக்தியோ! முக்தியோ! ஸாத்தியமாகாது! இது சத்தியம் என உணர்த்திக் கொண்டே! மேல்! நோக்கி சென்று, அதனுடன் கலந்து விட்டான்.

வேதனையின் கூச்சலையும் இனிமையின் கும்மாளத்தையும் கண்டு இன்ப துன்பம் அடைவது மனமாகும். இரண்டையும் ஓர் இசையே என அந்தகாலவெளியில் வாழ்வில் அமைதியாக இருப்பது அறிவாகும். யு-வர்-சாய்-ஸ்!

இரும்பு 3ன் [illegible] பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!